

מועצה מקומית אורנית

פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 40

מיום שלישי, ח' באייר תשפ"א, 20.04.21

מועצה מקומית אורנית
ישיבת מועצה מס' 40
מיום שלישי, ח' באייר תשפ"א, 20.04.21

<u>משתתפים:</u>		
מר ניר ברטל	-	ראש המועצה
גב' צדוק תמר	-	חברת מועצה
מר אודי וילד	-	חבר מועצה
גב' אורנה רייטר	-	חברת מועצה
מר אלעד כהן	-	חבר מועצה
מר דורון טישלר	-	חבר מועצה
מר בועז בגריש	-	חבר מועצה
גב' אביבית אבורוס	-	חברת מועצה

<u>מוזמנים:</u>		
מר יוסף הדרי	-	גזבר המועצה
גב' חני בריקמן	-	מבקרת המועצה
עו"ד שחר בן עמי	-	היועץ המשפטי
עו"ד עודד בקרמן	-	יועץ משפטי
מר נריה זדה	-	קב"ט היישוב
מר עדי אריכא	-	יועץ לאנרגיה סולארית

<u>חסרים:</u>		
מר דוד כץ	-	חבר מועצה

על סדר היום:

- * שאילתה בנוגע להשלמת פרוטוקול ישיבה 34 [התווסף לסדר היום]
- * קבלת עדכון בנוגע למימוש החלטת מועצה בנושא הפאנלים הסולאריים. [התווסף לסדר

[היום]

- * הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר אלעד כהן, בנושא הנחת קו ביוב סניקה חדש בשכונת נופית. [התווסף לסדר היום]
- * הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר אלעד כהן, בנושא הנחת קו ביוב סניקה חדש בשכונת נופית. [התווסף לסדר היום]
- * הצעה לסדר יום של חברת המועצה אורנה רייטר, בנושא הוועדה לאיכות הסביבה. [התווסף לסדר היום]
- 1. עדכוני ראש המועצה.
- 2. פאנלים סולאריים – פתיחת תב"ר ואישור הלוואה בסך 2.5 מיליון. אישור הלוואה מבנק לאומי עד ריבית קבועה 1.58%.
- 3. פתיחת תב"רים לטיפול חירום בקו ביוב

עבודה	עלות יחידה	מס יחידות	סהכ	תבר
ביובית	16,614 ₪	15	249,210 ₪	פתיחת תבר ע"ס 249,210 ₪ מקרן המים
הנחת קו חדש			185,000 ₪	פתיחת תבר ע"ס 189,000 ש"ח מקרן אגרת ביוב בקרן הפיתוח
פיקוח			4,000 ₪	
סה"כ			438,210 ₪	

- 4. פתיחת תב"ר שיפוצי קיץ על סך 400,000 ₪. מהות העבודה – ביצוע בדיקות שגרתיות לתקינות מבני החינוך ביישוב כמתחייב על ידי משרד החינוך ותיקון ליקויי בטיחות. מקור תקציבי - קרן אגמ"צ.
- 5. תב"ר רכב הביטחון. מליאת המועצה מאשרת תב"ר על סך 250,000 ₪ לצורך רכישת רכב רבש"ץ חדש. מקורות מימון: 145,000 ₪ משרד הביטחון; 30,000 ₪ ערך גרט די מקס ישנה; 30,000 ₪ סת"ק קולות קוראים; 50,000 ₪ סת"ק מוקד מבצר.
- 6. הנצחת מאיה וישניאק ז"ל.
- 7. דוח מבקר המדינה לשנים 2016 – 2018.

1) עדכוני ראש המועצה.

מר ניר ברטל: אני אתחיל בכמה עדכונים קלים. עדכון ראשון, המועצה הגיעה להסדר פשרה בתביעה שהיא נתבעה. ב-2016 הוגשה התביעה על ילד שנפל באומגה שהיתה באזור של היציאה, האירוע קרה בינואר 2014. התביעה הגיעה בערך שנתיים וחצי אחר כך. מדובר על מבנה אתגרי כזה, מגדרות עץ כאלה, שיש שם אומגה וילד, ככל שאני זוכר, הוא לא תושב אורנית, עשה שם את האומגה, נפל, יש לו 10% נכות צמיתה בכף היד. המועצה נתבעה על 375,000 שקל. הגיע להסדר פשרה על בערך 268,000 שקל והמועצה משתתפת ב-50,000 שקל. היתר זה על ידי חברת הביטוח של המועצה.

מר אלעד כהן: למה? אם יש כיסוי.

מר ניר ברטל: יש כיסוי.

מר אלעד כהן: למה המועצה? מה זה השתתפות עצמית 50,000 שקל?

מר ניר ברטל: כן.

מר אלעד כהן: אלו הסעיפים הביטוחיים של המועצה? 50,000 שקל למקרה?

מר ניר ברטל: אם אתה מוריד את ההשתתפות העצמית יותר נמוך, הפרמיה היא מאוד גבוהה.

מר אודי וילד: אבל זה פונקציה של כמות התביעות שהיו. ואז זה כל פעם עולה. כל

תביעה מעלה את זה.

כמו ברכבים.

מר דורון טישלר:

אבל יש לנו תביעות?

מר אלעד כהן:

יש. מדי פעם. מעבר לעניין הביטוחי, הסיפור פה שזה אירוע לא טוב

מר ניר ברטל:

של המועצה, מבנה שנבנה במימון של איזשהו יזם שבנה פה בזמנו. בלי היתרים, אחת הטענות של המועצה בשלבי הגנה היתה שבכלל זו אדמה ששייכת לכפר ברא וצריך לתבוע את מועצת כפר ברא על העניין הזה. בסוף המבנה פורק, לדעתי, לפני שלוש שנים, משהו כזה. וטוב שכך. אבל שתכירו. ככל שאני יודע הוא גם לא נבנה עם תקנים והיתרים. זה דבר אחד.

כמה דברים, אני אעבור עליהם ממש בקצרה, כי זה הרבה, אבל דברים שקורים במועצה בתחום החינוך. ואולי אם יישאר כוח אז גם קצת בתחום הנוער.

יש לי שאלה, ניר, לפני שמתחילים בדבר ראש המועצה, יש דברים

גב' אורנה רייטר:

שצריכים להיות ראשונים. שאילתות והצעות לסדר יום.

תיכף נסיים את זה ונתחיל את השאילתות -

מר ניר ברטל:

לא, אני אומרת, מבחינת -

גב' אורנה רייטר:

בסדר. זה חמש דקות ואנחנו מסיימים.

מר ניר ברטל:

יש פה גם עניין של אישור פרוטוקולים, לא?

מר אלעד כהן:

גב' אורנה רייטר:

אישור פרוטוקול, כן.

מר ניר ברטל:

ככה. התחלנו לפני חודש, חודשיים, לעשות קצת היערכות לתקופת הפוסט קורונה, שבעצם ברור שמערכת החינוך חוזרת, כמו הרבה דברים אחרים, לפעילות. והרבה דברים שלא באו לידי ביטוי, נקרא לזה, צפו על פני השטח ועוד יעלו. נעשה מיפוי בשלושת בתי הספר היסודיים, מיפוי עם דגש על רגשי, ביחד עם השירות הפסיכולוגי, הקב"סית, מנהלות. עם איסוף נתונים מהמחנכות של הכיתה. ובהתאם למיפויים ניתנו מענים לילדים שצריכים את זה. בוצע סקר מוגנות מאוד מקיף בתיכון. כמעט 400 תלמידים מתוך 600 תלמידים של התיכון ענו עליו לגבי תחושת מוגנות ברשת, מוגנות מינית, אלימות, שימוש בסמים ואלכוהול. והממצאים ינותחו ובהתבסס לזה תהיה איזושהי תוכנית עבודה. היה סקר מוגנות ברשת בקרב תלמידי היסודי ד', ה' ו-ו', גם בשלושת בתי הספר היסודי. והסקר הוכן על ידי עמותת 'מצמיחים', שפועלת כבר עם קבוצה של 25 ילדים משלושת בתי הספר היסודי בכיתות האלה, שהם עושים איזושהי הכשרה להפוך להיות שגרירים או פעילים בקרב הכיתות שלהם, להגביר את המוגנות בכיתות. השתתפתי באחד השיעורים שלהם. פשוט מרתקים. וזה נעשה גם בשיתוף עם מחלקת חינוך, ביטחון קהילתי ומן הסתם מנהלות בתי הספר. זהו, זה קצת לעניין הפוסט קורונה.

יש לנו תוכנית מעברים, מגן חובה לכיתה א' ומהיסודי לתיכון, שהותאמה לתקופת הקורונה. גם פה שותפים הצוותים מהשפ"כ, יועצות, גנות, מנהלות, רכזים מקצועיים. גם אנחנו לוקחים בחשבון את בית ספר רמון, שזה בית ספר יסודי בשערי תקווה שמגיע אלינו לתיכון. מיפוי של תחומי ליבה. צוות מוביל חינוך, צוות שמורכב מהמנהלות, סגניות, יועצות. שגית, מנהלת המחלקה לביטחון קהילתי, מחלקת הנוער, גנות מובילות, צוות מחלקת החינוך. תוכנית עבודה יישובית, לשלב תפיסה של למידה רגשית וחברתית בשנת הלימודים הבאה. גם קשור קצת לעניין הקורונה, אבל יש פה צוות שנפגש, אם אני זוכר, אחת לחודש, שבעצם מקיף את כל המסגרות, לייצר פה איזושהי תפיסה וגם עבודה ייחודית.

יש לנו צוות שעובד מאוד אינטנסיבי בהתכנסויות שלו, נקרא צוות לטיפול בתלמידים ספציפיים בתיכון. שחברות בו מנהלת מחלקת החינוך, קב"סית אורנית ושערי תקווה, עו"סית ממחלקת

הרווחה, עו"סית נוער, מתן, מנהל מחלקת הנוער, שגית, מנהלת ביטחון קהילתי, רכזת מוגנות שלנו יובל, יועצות מהתיכון. התכנסות לא אחת לחודש, אחת לשבועיים, לתת מענים דיפרנציאליים וספציפיים לילדים שצריכים אותו. בונים תוכנית אישית למניעת נשירה. וגם מבצעים על זה מעקב ובקרה, היישום של התוכנית.

בבית ספר יובלים פועלת שנה שנייה למידה ביער. ומתחילים גם בבתי הספר שחקים וגוונים למידה קצת חוץ כיתתית. Outdoor learnin. כזה. ומול גוונים יש גת ישנה, מי שמכיר, אז עשו שם הכשרה של כיתת חוץ והיו שם מספר שיעורים.

פרויקט התקשוב, אם אתם זוכרים, שאישרנו תב"ר 390,000 שקל, שזה 130 מחשבים, אם אני זוכר נכון, ושיפור התשתיות. בעצם סיימנו אותו והיום אפשר לראות את עגלות הלפטופים בבתי הספר. בשנה הבאה עדיין משרד החינוך עובר על הכשרות של למידה מתוקשבת. וזה ימשיך גם, מן הסתם, לשנים הבאות הלמידה הזאת. דיברתי על תוכנית 'מצמיחים'.

תוכנית זום אאוט, לצאת מהזום, תוכנית משותפת של מחלקת חינוך והנוער. שהמטרה שלהם למנף את המעורבות החברתית בתיכון, את שעות מעורבות החברתית בתיכון, התנדבות בקהילה ובעצם תלמידים מהתיכון מלמדים תלמידים מכיתות ד' ו-ה' ללא עלות, בבתי התלמידים. או פה בספרותא, שזה פועל שלוש פעמים בשבוע ומי שמרכז את התוכנית היא ליז, ממחלקת החינוך.

יש קבוצה של ילדים מיסודי, לא חושב שיש שם מהתיכון, שלושת היסודיים, שהם הולכים לעשות עיתון, אורניתון, שהמטרה שהוא יצא פעם בחודש, ירחון בתחום החינוך וכל הכתבות ייכתבו על ידי התלמידים. גם פה יש שיתוף פעולה של מחלקת הנוער ומחלקת החינוך. יש לנו מדריכת נוער בשם שני, מקסימה, שמובילה את זה. עידו, תושב אורנית, הוא יועץ הדיגיטל, וגם ליז ממחלקת החינוך.

תוכנית נוספת זה יהלומים תרבותיים בגנים. שני גני ילדים הכינו פינת, לא זוכר איזה גנים, סלחו לי, פינות טבע עבור הקהילה ונעשה פה פיילוט, ביחד עם עידן, מנהל הספרייה, הספרן, לחשוף את הילדים לספרייה ויותר לספרים וזה יורחב בהמשך.

תוכנית יוני סטרים, היא בעצם תוכנית שאפשר לקרוא לה, באופן קצר, קורס יזמות, תוכנית יזמות של ילדים משכבות ז' וחי לפיתוח סטרט-אפים. הייתי בפיצויים שלהם, אחרי שהם עשו כמה שיעורים וגיבשו מוצרים, הייתי בפיצויים וגם משתתף בתוכנית עודד טל, מי שמכיר, בתור מנטור, תושב

אורנית. ובסוף נבחר מיזם אחד והקבוצה, כל הקבוצה, זכתה במקום הראשון במחוז מרכז וירושלים על החזון שהם הציגו. בהתחלה צריכים לפתח חזון, אז התוכנית הזאת גם פועלת בשכבות ז' וחי'. יש לנו תוכנית 'שגרירים צעירים', שזה בשכבה ט' בתיכון. תוכנית דיפלומטיה. אם אני זוכר נכון היא שנתיים. בעצם הילדים האלה לומדים כלים של להיות שגריר, הצגה עצמית, שיווק, כתיבה, העמקת החיבור לארץ ישראל, עבודת צוות גיבוש ערכים ובתום השנתיים המשלחת תצא לחו"ל. אני עוד לא יודע לאן.

דובר: אף פעם לא יודעים.

מר ניר ברטל: לא, דווקא ארצות מתפתחות, אם אני זוכר נכון. תוכנית מוגנות, ביסודי ובתיכון. גם, בשיתוף עם שגית, מהמחלקה לביטחון קהילתי. עברו סדנאות למיניות בריאה ולמוגנות מינית, ממרכז הסיוע לנפגעות תקיפה מינית ותוכניות להגנה עצמית, עם עמותת אלה לב. נעשתה גם הרצאה למיצוי זכויות עבור תלמידי החינוך המיוחד. ויש צוות פיתוח, המורכב מגננות ומורות בתי הספר היסודי, שכבר עובד מתחילת השנה על לפתח קורסים וירטואליים. בעצם המורות מכינות קורסים, שיעורים, שיהיו וירטואליים בנושאים שונים, הרבה יותר רחבים מתחום הליבה הרגיל, ואחרי זה הקורסים האלה יוכלו לעלות לרשת ואפשר יהיה להשתמש בהם מכל בתי הספר ומכל הכיתות והצוותים האלה משולבים בין בתי הספר.

אז סך הכל סקירה מאוד קצרה של הרבה מאוד פעילויות וקורסים בתחום החינוך שנעשים פה ביישוב. שגם מקיפים הרבה מאוד מחלקות: נוער, רווחה, ביטחון קהילתי, מכל בתי הספר. היום פורסמה תוכנית הסבת אקדמאיים להוראה, של המועצה ביחד עם מכללת בית ברל, אם אני זוכר נכון. שבעצם לבוא ולקחת תושבי או תושבות אורנית שהם אקדמאיים ולעשות להם הסבה להוראה. יש פה כל מיני תמריצים, גם של המכללה, גם של מפעל הפיס, אם אני זוכר נכון. וגם של המועצה, לקחת כוח אדם איכותי מהיישוב ולהכניס אותו למערכת החינוך שלנו. ייתכן שגם יתנו פה מלגות ואנחנו עושים את זה בשיתוף עם בית ברל, אלפי מנשה וגם כוכב יאיר, כי צריך הרבה אקדמאיים לכיתת לימוד הזאת. אנחנו מקווים שיבואו, ומי שרוצה, היום פורסם, מוזמן. אני אחסוך רגע אולי

לישיבה הבאה לגבי הנוער, בשביל לא להרחיב מעבר לזה. זהו, אלה שתי ההקדמות שהיו לי, לגבי התביעה ולגבי הפעילויות בחינוך. ובואו נעבור לנושאים של סדר היום. רק נעשה סדר מה יש ונראה שאנחנו זוכרים את הכל. יש שאילתה,

גב' אורנה רייטר: שתי שאילתות,

מר ניר ברטל: שאילתות, אחת על הפרוטוקול, והשנייה היתה?

גב' אורנה רייטר: בנושא הפאנלים הסולאריים, עדכון. מה קורה בחודש האחרון. זו שאילתה מה-2.3.

מר ניר ברטל: מעולה, ואחרי זה יש לנו שני נושאים על סדר היום. אחד של אלעד ואחד של אורנה.

גב' אורנה רייטר: ויש עוד נושא, של אורנה ותמר, דרך אגב. היה עוד משהו, איך אנחנו, פנייה אליך, עוקבים אחרי החלטות מועצה. התקבלו החלטות,

מר אלעד כהן: אחרי קיום החלטות מועצה.

גב' אורנה רייטר: אחרי קיום החלטות מועצה. התקבלו החלטות ואיך אוכפים את זה?

מר אלעד כהן: מתי נשלחה השאילתה הזאת?

גב' אורנה רייטר: זו לא שאילתה. התקבלו החלטות,

זה נשלח לפני?

מר ניר ברטל:

רגע, אבל היא שואלת אותו משהו.

מר אלעד כהן:

אפשר לשאול את היועמ"ש שאלה בלי -

גב' אורנה רייטר:

לא, לפני כן, אני רוצה לדעת מה את רוצה לשאול. זה נושא לסדר

מר בועז בגריש:

היום? זו שאילתה שנשלחה או נושא שעלה עכשיו?

זו שאלה שחבר מועצה רוצה להפנות ליועמ"ש. לא כל דבר צריך

מר אלעד כהן:

לעבור דרך שאילתה. בוא לא נגזים.

התקבלו החלטות בישיבת המועצה האחרונה, איך עוקבים אחריהם?

גב' אורנה רייטר:

אורנה, שנייה. הבנתי. מה הנושא? יש שאלה נוספת שאת רוצה

מר ניר ברטל:

להעלות עכשיו?

לא שאלה. אני רוצה לשאול את היועמ"ש,

גב' אורנה רייטר:

אז זו כן שאלה.

מר ניר ברטל:

היו החלטות, איך עוקבים אחריהן?

גב' אורנה רייטר:

הבנתי, אורנה. את רוצה לשאול את היועמ"ש שאלה. הבנתי. זו כן

מר ניר ברטל:

שאלה. רשמתי. בסדר, ולי יש עוד שני נושאים שאני רוצה להתייחס אליהם בסוף הדברים האלה.

בואו נתחיל עם השאלתה הראשונה.

גב' צדוק תמר: אפשר רק מילה לגבי החינוך? באמת חשוב לי להגיד. הסקירה שהעברת כאן על פעילויות של חינוך, לי באופן אישי באמת עושה נחת גדולה. מגיע שאפו גדול לכל הצוות שעובד שם על הפרויקטים. זו סקירה ככה שבכמה דקות מרפרפים על דברים, אבל אני יודעת כמה זמן הדברים האלה נזרעו ונבטו ועכשיו סוף סוף הם פורחים, ומגיע כבוד גדול למירה ולכל הצוות.

מר אלעד כהן: יישר כוח.

מר ניר ברטל: אני מסכים עם כל מילה. מירה היא מתכללת גדולה, אבל אנחנו דואגים שהרבה מאוד אנשים יהיו שותפים. כן, וזו פעילות מרשימה מאוד, בטח בשנה האחרונה, שהיתה לי מלחמה קבועה, נקרא לזה, כמעט יומיומית עם מירה, לא באמת נקרא לזה מלחמה, אבל דיון קבוע, שתמיד מירה זאת שדחפה להמשיך עם כל מיני תוכניות ארוכות וצרכי היומיום של הקורונה, גם בערו וגם בערו מהשטח. פתאום עכשיו קפסולות, צריך לשנות את כל מערכת השעות, חזרו התלמידים אז משנים חזרה את מערכת השעות ומחזירים את התלמידים. למה אין מספיק ימים שבאים כיתות ה', למה שכחו את ה', וכדומה. ותמיד היה את המתח, אני חושב שזה היה בכל הארץ, בין להתרכז רק בלפתור את הבעיות של השבוע, שבועיים הקרובים, לבין להמשיך בתוכניות לטווח ארוך. לפעמים מירה אמרה 'רגע, בוא נעצור את מה שתכננו ונטפל בבעיות שבוערות עכשיו', ואני אמרתי לא להזניח. ולפעמים היא אמרה הפוך. לא רק אני ומירה, זה בכלל היה כל הצוות. ואני מקווה מאוד שעשינו את האיזון המתאים בשביל לא לעזוב את תוכניות ארוכות הטווח ולנסות לפתור בעיות רק שכרגע צוות, אלא גם וגם. ואני חושב שנקצור את הפירות, כמו שניהלנו את זה. גם, דרך אגב, הקורונה, מי שקצת עקב בשבוע האחרון אחרי המתווה של משרד החינוך, אפשר לדבר שעה על המתווה, על הרעיונות שלו. אבל עצם זה שהוא מבין שצריך לעשות שינויים, זה טוב. כן, אז דיברנו הרבה על החינוך, אבל אותה סקירה רציתי לתת על הנוער. אני אתן את זה בישיבת מועצה הבאה. כי

קורים שם דברים מדהימים לא פחות, עם שיתוף פעולה עם נוער מטייבה ובית שמש, שהגיעו לפה, נסענו לשם ועוד הרבה דברים. נשמור את זה לפעם הבאה, ואפשר כמעט בכל תחום לעשות את זה. אז רוצות להקריא את השאלתה?

גב' אורנה רייטר: לא, אני דבר ראשון רוצה לשאול את השאלה, מה עושים עם החלטות קודמות. איך עוקבים אחרי זה.

מר ניר ברטל: בסדר, נעשה את זה בסוף השאלתה. שנייה, עודד, רגע. בסוף השאלתה וסדר היום, נשאל את זה.

*** שאלתה בנוגע להשלמת פרוטוקול ישיבה 34 [התוסף לסדר היום]**

גב' אורנה רייטר: אוקיי. ככה. נבקש לקבל עדכון בנוגע להשלמה של פרוטוקול ישיבה 34, אותה תחילת ישיבה בהודעה שלך על הפסקת הפייסבוק לייב. זה משהו שנשמט מהפרוטוקול והתחייבת למלא אותו ולהעביר אותו. זו השאלתה.

מר ניר ברטל: והיה עוד סעיף?

גב' אורנה רייטר: לא, אני מבקשת לקבל עדכון.

מר ניר ברטל: עודכן. מה שאלעד הקריא עודכן, הוכנס לפרוטוקול 34.

גב' אורנה רייטר: היינו אמורים לאשר את זה קודם. היית אמור לשלוח לנו את זה ושנאשר.

רגע, סליחה. משהו פה התפספס. היה פרק שלם, עד כמה שאני זוכר,

מר אלעד כהן:

שהושמט. אנחנו קיבלנו את זה?

כן, הוא טוען שעודכן. לא קיבלנו את זה.

גב' אורנה רייטר:

זה באתר.

מר ניר ברטל:

לא, לא באתר. היינו אמורים לאשר את זה.

גב' אורנה רייטר:

אתה יכול להיכנס לראות. השאלה השנייה? השאילתה נענתה.

מר ניר ברטל:

רגע, שנייה.

מר אלעד כהן:

רגע, שנייה רגע.

מר ניר ברטל:

השאילתה לא נענתה.

גב' אורנה רייטר:

השאילתה נענתה.

מר ניר ברטל:

היא לא נענתה. כי לפי מה שסוכם ... היית אמור לשלוח את זה וזה

גב' אורנה רייטר:

לא נשלח.

היה פה מענה. אולי מה שהיא רצתה לשמוע, אבל היה מענה.

מר ניר ברטל:

במהות לא היה מענה.

מר אלעד כהן:

ודאי שהיה מענה. אורנה, תודה. שאלת שאלה, קיבלת תשובה. ככה

מר ניר ברטל:

זה עובד עם שאילתות.

אני מבקשת, אני מבקשת,

גב' אורנה רייטר:

סיימנו את השאילתה הזאת. השאילתה הבאה.

מר ניר ברטל:

סליחה, ניר, אני רק אתקן אותך,

מר אלעד כהן:

לא, אל תתקן אותי. תתקן -

מר ניר ברטל:

כי אחרי התשובה,

מר אלעד כהן:

אלעד, תודה. אורנה, בבקשה.

מר ניר ברטל:

לגבי פרוטוקולים, קבענו בעבר שכל פרוטוקול יועבר אלינו לאישור.

גב' אורנה רייטר:

ולא יועלה עד שלא נאשר אותו או נגיב עליו.

לא נכון.

מר ניר ברטל:

כנ"ל לגבי הפרוטוקול הזה. היינו אמורים לקבל את זה אלינו ולאשר

גב' אורנה רייטר:

את זה. ורק אחר כך שיעלה לאתר. לכן אני מבקשת שיישלח אלינו ולהוריד את זה מהאתר, עד שלא

נאשר.

מעולה. זו לא החלטה שהתקבלה.

מר ניר ברטל:

אודי, זו לא החלטה שקיבלנו?

מר אלעד כהן:

רשום פרוטוקול, והתקבלה החלטה אחרת.

מר ניר ברטל:

ההחלטה היתה שמעבירים לנו את זה, ואחרי -

מר אלעד כהן:

לא. הלאה.

מר ניר ברטל:

תכיני את השאלתה לישיבה הבאה. והפעם תבואי עם הפרוטוקול.

מר אלעד כהן:

* קבלת עדכון בנוגע למימוש החלטת מועצה בנושא הפאנלים הסולאריים. [התוסף לסדר היום]

גב' אורנה רייטר: אוקיי. נבקש לקבל עדכון בנוגע למימוש החלטת המועצה בנושא הפאנלים הסולאריים. מה נעשה בחודש האחרון. היתה החלטה גם לעשות יידוע של הציבור. תהליך של יידוע הציבור ולבוא אלינו עם החלופות, להציג לנו. בחודש השני למרץ ביקשנו לדעת מה נעשה בחודש האחרון, דהיינו פברואר.

כל ההחלטה של המועצה בוצעה.

מר ניר ברטל:

עדכון בנוגע.

גב' אורנה רייטר:

כן. בוצעה החלטת המועצה במלואה.

מר ניר ברטל:

הבנתי. יעלו דברים לסדר יום. כנראה שאילתה זה לא הכלי הנכון.

גב' אורנה רייטר:

אוקיי.

שאילתה זה כלי לשאילתות. שאלת שאלה, קיבלת תשובה. ההחלטה

מר ניר ברטל:

בוצעה במלואה.

ההחלטה לא בוצעה ואתה עושה זילות בכלים של חברי המועצה. אבל

גב' אורנה רייטר:

זו הבחירה שלך.

בהקשר של השאילתות.

מר אלעד כהן:

רגע, שנייה, אלעד. תיכף תהיה לך זכות דיבור. סיימנו עם

מר ניר ברטל:

השאילתות?

לא קיבלתי מענה.

גב' אורנה רייטר:

קיבלת. שאלת שאלה, קיבלת תשובה. זו שאילתה.

מר ניר ברטל:

לא, זו לא שאילתה.

מר אלעד כהן:

לא, זו לא שאילתה. אתה יכול לסבר את אוזנינו מה זו שאילתה?

גב' אורנה רייטר:

שאילתה היא שאלה קצרה שמנוסחת בקצרה, וכך גם התשובה אליה.

עו"ד עודד בקרמן:

תשובה עליה קיבלת? זו תשובה?

גב' אורנה רייטר:

מה קורה אחרי התשובה? איזו זכות יש לשואל השאלתה אחרי

מר אלעד כהן:

התשובה?

יש אפשרות לשאול שאלת המשך.

עו"ד עודד בקרמן:

אז תן לה אפשרות לשאול שאלת המשך. אל תגיד -

מר אלעד כהן:

בבקשה.

מר ניר ברטל:

אז מה היתה התשובה?

גב' אורנה רייטר:

הכל בוצע.

מר ניר ברטל:

הכל בוצע. אתה יכול לפרט לי מה בוצע?

גב' אורנה רייטר:

שאלת שאלת המשך, תודה. קיבלת תשובה.

מר ניר ברטל:

אתה יכול לפרט לי מה בוצע?

גב' אורנה רייטר:

כן, בבקשה. מה שהוחלט בישיבת מועצה, בוצע במלואו. תודה רבה.

מר ניר ברטל:

הוא מזלזל בנו. אבל זה בסדר. נמשיך.

גב' אורנה רייטר:

מר ניר ברטל: שאלת שאלה, קיבלת תשובה. רוצה לקבל על זלזולים והערכות אני אשמח לפתוח דיון. את מוזמנת לשאול גם על זה שאילתה. נושא שלך לסדר היום. לא יודע מה היה קודם, מי שלח קודם.

מר אלעד כהן: לא, משנה. אני שלחתי.

מר ניר ברטל: בבקשה.

* הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר אלעד כהן, בנושא הנחת קו ביוב סניקה חדש בשכונת נופית. [התווסף לסדר היום]

מר אלעד כהן: טוב, חברים, הנושא לסדר היום, כפי ששלחתי, ואני מניח שכולכם ראייתם, זה עבודות הנחת קו ביוב סניקה חדש בשכונת נופית. אני מניח שכולכם יודעים, מודעים לכך שיום יומיים לפני פסח, לפני ליל הסדר, היה אירוע של הצפה של הביוב באזור נופית. כתוצאה מכך היתה גם מעורבות של המשרד לאיכות הסביבה, ובסופו של דבר בוצעו עבודות של הנחת קו סניקה חדש בשכונה. לא משנה לאן זה אמור להוביל, וכל העניינים הטכניים. זה פחות רלוונטי לנו. התהליך ומה קרה זה הרבה יותר חשוב.

לצער, ואני אומר את זה בצער ולא בקטע הקנטרני ולא ניסיון לנגח אף אחד, היו כשלים בכל מה שקשור בעניין הזה ואני אסביר במה דברים אמורים. הכשל הראשוני היה קודם כל בזה שהגענו למצב שבו פתאום יש אירוע חירום. וצריך לטפל בו כי היה אירוע חירום. אם היה מדובר באיזשהו אירוע בלתי צפוי, לא ידוע, אז בוודאי שאפשר היה לבוא ולומר first major, התפוצץ צינור, נשבר צינור וכו' וכו'. אלא שכולנו יודעים, וזה גם עולה מהחומרים שהמנכ"ל שלח וגם עולה מהפרסום של המועצה, שהמועצה, לא אגב רק בקדנציה הנוכחית, גם בקדנציה קודמת, ידעה שיש בעיה. וראש המועצה הנוכחי, שנתיים וחצי ימים, מתחילת כהונתו, יודע שיש בעיה ויודע בעיות שם בקו הזה, ויודע שיש סתימות, ובפועל עד האירוע האחרון לא ניתן מענה ממוקד רציני לבעיה.

אז קודם כל, הכשל הוא בכך שהגענו למצב שצריך לטפל בזה באירוע חירום, ומיד תבינו לאיזו שרשרת כשלים זה הוביל. עכשיו, אנחנו תיכף נשמע שזו בעיה שהיתה הרבה שנים וגם בקדנציה הקודמת טיפלו לא טיפלו. אז א', את התושב זה לא מעניין. ב', שנתיים וחצי ימים זה המון זמן. ג', ההנחה היא שהבעיות החריפו עוד יותר בשנתיים וחצי אחרונות, ולכן היה צריך לתת לזה מענה.

מה שקרה זה כדלקמן: מאחר והיתה שם הצפה בביוב, נתנו מענה בשני מישורים. א', נתנו מענה במישור הדחוף, והמענה היה – שכרו ביובית around the clock, שלמעשה הובילה שפכים מתחנת סניקה שם למט"ש, למפעל טיהור שפכים, ובמקביל ביצעו את העבודה. עכשיו, חשוב שכולנו נבין, אתה אולי יודע אבל חברי המועצה והתושבים אולי קצת פחות יודעים, שהסיפור הזה, הטיפול הזמני הזה תוך כדי, היה משהו שעלה למועצה המון כסף ודווקא במובן הזה אני לא צריך לנחש יותר מדי, מאחר ויש, אנחנו בנושא הרביעי או החמישי לסדר היום מגיעים לנושא של תב"ר של הפרויקט הזה. וכפי שהגזבר עצמו ציין וכפי שראש המועצה ציין והמנכ"ל, זה עלה 250,000 ₪. שימו לב. הסיבוב של הביוב – 250,000 ₪, בעוד והעבודות עצמן של התיקון עלו 185,000 ₪. זאת אומרת הפיתרון הזמני היה הרבה יותר יקר מהשווי הכולל של העבודות.

למה זה חשוב? זה חשוב כי ברור שאם היו נותנים מענה בזמן כמו שצריך לבעיה שלא היתה בלתי צפויה, היתה צפויה לחלוטין, ומי שיבוא ויגיד שלא היתה צפויה, אני אפנה אותו לדברים שהמועצה בעצמה פרסמה, כולל חומרים שהמנכ"ל בעצמו הפיץ לכל מיני פורומים. לא עשו את זה. והמחיר הוא יקר. 250,000 ₪ פשוט נזרקו לפח. למה נזרקו לפח? כ-ה-250,000 ₪ לא קשורים בשום צורה לעבודות הנחת הקו. וזה המון המון כסף ומישהו צריך לתת הסברים לעניין הזה.

העניין הוא שזה לא נגמר בזה. זה לא נגמר בהוצאה העודפת המטורפת של 250,000 ₪ שלמועצה זה עלה. אנחנו מיד נראה שבגלל שלא טיפלו בזמן, והיה צריך לתת מה שנקרא מענה מהיר יחסית למצב שנוצר, אז כל התהליך של הביצוע היה רצוף תקלות/כשלים, לא משנה איך נקרא לזה. וחברים, אני אתחיל מהסוף ואני אגיד שכל הכשלים שאנחנו מדברים עליהם א', התריעו למועצה בזמן אמת. כל חברי המועצה, כולל ראש המועצה, המנכ"ל והמהנדס, קיבלו בזמן אמת התרעות. חברים, עושים פה משהו לא תקין, לא בסדר, וכנראה שבחרו להתעלם מזה. ואני גם אגיד שכל הכשלים שאנחנו מדברים עליהם לא מבוססים על איזו גחמה של תושב, ובוודאי לא על גחמה של חברי מועצה. אני לא

מהנדס ביוב, וגם אתה לא, אני מניח, אודי. אני אתחיל מהסוף ואגיד שאנחנו גם יודעים לתמוך את כל הכשלים שאנחנו מדברים עליהם בחוות דעת של לא פחות ולא יותר מאשר מהנדסת ביוב שבמקרה מישהי שאני מכיר וביקשתי ממנה לבדוק את זה, כדי שאהיה רגוע באמת שהדברים בוצעו כמו שצריך. ולצערי הממצאים שלה לא מחמיאים, בלשון המעטה, אני כמובן אקריא את הדברים. אז קודם כל הכשל הראשון היה שאין תכנון. יוצאים לפרויקט בלי תכנון. אין מתכנן, אין תוכניות, לפחות לפי מה שאני יודע. אומר גם תושב שהוא פנה לקבל הביצוע תוך כדי עבודות שואל אותו 'תגיד, מעבר לזה שזה נראה פרטץ' כל הסיפור מבחינת הביצוע', ואני מיד אתייחס. 'לפי מה אתה עובד? יש לך תוכנית שאומרת לך מה לעשות?' אז אומר, ואני כמובן אומר דברים בשם אומרם, אני באוזן לא שמעתי 'אין תכנון'. כשאני מסתכל גם על התב"ר שאנחנו נדרשים לאשר, אני גם רואה שאין שם רכיב של תכנון. יש לי גם אינדיקציות נוספות לכך שאין תכנון. אני כמובן מניח שבהמשך ראש המועצה יתייחס לכל מה שאני אומר ואני כמובן אדע אם יש תכנון. אגב, אני אעשה איזו פאזזה קטנה ואגיד שבמסגרת ההצעה שלי לסדר היום ביקשתי שלישיבה יגיע הגורם המקצועי הכי בכיר שטיפל בפרויקט הזה. אני מסתכל. אני מניח שזה לא הגזבר וזה גם לא אתה, אודי, ולא חברי המועצה ולא המבקרת ואני מניח שלא ראש המועצה.

הוא היה צריך להיות פה.

מר ניר ברטל:

אם הגורם הבכיר שמטפל בזה זה מנכ"ל המועצה, אז יש לנו קצת

מר אלעד כהן:

בעיה. תיכף נבין גם למה. כי למיטב ידיעתי המנכ"ל הוא לא מהנדס ביוב ולא מהנדס בכלל.

... הבכיר ביותר.

מר ניר ברטל:

זה בדיוק הכשל. עכשיו, שוו בנפשכם מה זה לעשות עבודה כשאינ

מר אלעד כהן:

תכנון, מה זה לעשות עבודה בתחום של ביוב כשאינ תכנון ומה זה לעשות עבודה בסכום של 180,000 ש"ח כשאינ תכנון. מה קרה כתוצאה מזה? מיד תגלו. הקבלן בסופו של דבר הוא זה שהחליט איך

מבצעים את העבודה. הכשל הזה הוביל לכשל נוסף והוא במפרט העבודה. חברים, העבודות האלה בוצעו על ציר. נכון, לא כביש ראשי, נכון, לא כביש רגיל, אבל על כביש הביטחון של היישוב. על הכביש הזה נוסעים במהלך היום קודם כל כל רכבי הביטחון של היישוב. אני במקרה גר שם על הציר אז אני רואה. ובנוסף לכך תושבים באופן סדיר. בנוסף לכך, טרקטורונים, לעתים גם משאיות, לעתים גם טרקטורים וגם מיקסרים. לא מדובר באיזה מקום שלא מגיעים אליו רכבים. בואו נראה איזה מענה נתנו לזה במקרה שלנו.

אז אני אקדים ואני אומר, שלמרות שהעבודות בוצעו בחלקן על הציר, בחלקן, לא בכולן, מבחינת העומק הנחה של הצינור, העומק היה בסביבות 30 ס"מ. כדי שחלילה לא אחשב כמי שאומר דברים סתם, אז אני מצרף, אני אחלק לכם, תראו תמונות של העבודות. אגב, התמונה הזאת שלך זו התמונה שהמועצה בעצמה פרסמה בפייסבוק שלה. תראו ותחוו את דעתכם לאיזה עומק ירד הקבלן בעת שהוא ביצע את העבודות. אז בואו ניקח למשל את התמונה הראשונה, שהמועצה צילמה. לא חס וחלילה איזה צילום מגמתי. רואים בתמונה השמאלית בבירור שהצינור "יושב" במירכאות על חלק לא מבוטל של הציר. אם היה מדובר באיזשהו ציר רחב, ציר שיש לו שוליים רחבים, ניחא. זה לא המקרה. כולנו מכירים את הציר הזה. אז מסתבר, חברים, שכשנאלצים להניח צינורות, צנרת כזו דומה בציר, שנוסעים עליו רכבים, אז יש תקנים ויש נהלים איך עושים את זה. עושים את זה בשני אופנים. קודם כל, יש חובה לרדת לעומק של 1.20 מטר. אני מקדים ואומר, לא "אלעד כהן המהנדס", במירכאות, אומר את זה. אומרת את זה מהנדסת ביוב.

יש עוד אלעד כהן?

מר ניר ברטל:

אני במקומך, אחרי כל הדברים האלו, לא הייתי כל כך צוחק, אבל זה

מר אלעד כהן:

בסדר. אז דבר ראשון, כשרואים, כשמעניינים בתמונות, אהלן שחר,

***** עו"ד שחר בן עמי מצטרף לישיבה *****

מר אלעד כהן: כשמעניינים בתמונות, וכדאי לראות את התמונות, את כל התמונות, רואים שלא התקרבו ל-1.20 מטר. ספק אם עברו את ה-30, 40 ס"מ. אז הכשל הראשון היה העומק של החפירה, ששם, ניר, אתה מקשיב? או שזה לא מעניין אותך? אם זה לא מעניין, תגיד 'לא מעניין'. אם אתה רוצה שאני אמתין כמה שניות בזמן שאתה מדבר עם החברים, אני אמתין.

מר ניר ברטל: אתה יכול להמשיך.

מר אלעד כהן: יכול להמשיך, אוקיי. ירדו לעומק של 30, אין לי, לא יכול להכריח אותו להקשיב. ירדו לעומק של 30, 40 ס"מ. אבל הכשל השני היה איך מניחים צינור. חברים, יש תקנים גם על איך מניחים צינור באדמה. והתקן וההתנהלות הרגילה והנורמאלית מחייבת את מי ששם את הצינור לעשות מה שנקרא ריפוד חול והידוק בצורה כזו שהצינור לא יישב על מה שנקרא על אבנים. האם זה נעשה במקרה שלנו? אז אני אומר לכם שלא. ויש פה תמונות שאפשר לראות את זה בבירור. אז זה הכשל השני. עכשיו, רק כדי להמחיש את האבסורד, ואני כמובן אומר את הדברים בשם אומרם, שואל אותו תושב את הקבלן, 'תגיד, אתה יודע לאיזה עומק אתה יורד? אמרו לך לאיזה עומק אתה אמור לרדת?' אומר 'לא, אני מחליט מה העומק'. עכשיו, אם אתם רוצים לשמוע עוד משהו שגובל באבסורד בעניין הזה, תגלו את זה כשמעניינים בהצעות המחיר. כשמעניינים בהצעות המחיר שהציעו אותם מציעים, אנחנו מגלים שבאחד הרכיבים, רכיב החפירה, כתוב, המציע כותב, 'חפירה עד עומק שלי, נדמה לי, 'מטר. X כסף'. זאת אומרת לא אמרו לו אפילו לאיזה עומק הוא צריך לרדת. עכשיו, אנחנו יודעים מה זה קבלנים. ואנחנו יודעים מה זה קבלן שרוצה לסיים עבודה במהירות. ואם מישהו חשב שאם הוא ייתן לקבלן להחליט לאיזה עומק צריך לרדת, הקבלן ירד לעומק של מטר, אז הוא פשוט חי בסרט. זה במובן הזה.

הכשל השני, חברים, זה בכל מה שקשור, לא יודע אם אפשר לקרוא לזה חומרי גלם. אבל נניח חומרי גלם. נעשה פה שימוש בשיטה של מוטות צינור. מה זה מוטות צינור? זאת אומרת מביאים את הצינורות בנפרד, באורכים של 6 מטר, ומחברים אותם במקום. כל המומחים הגדולים וכל התקנים מדברים על זה שהשיטה הזו לא מתאימה לקו סניקה. בקו סניקה לוקחים צינור, מביאים את הצינור

מהמפעל כיחידה אחת. עכשיו, תשאלו למה? יש לזה הסבר. ברגע שאתה מחבר צנרת, אתה במקרים מסוימים, והיו כבר דברים מעולם, עלול להתקל בבעיה שהחיבורים והריתוכים מעכבים לך, מונעים את הזרימה השוטפת של המים. ולכן לא אמורים להשתמש בשיטה הזו. אבל גם המשתמשים בשיטה הזו יש דרך לעשות את זה. ובכל מקרה, כל המומחים בתחום אומרים שחובה להזמין את אותו גורם שסיפק לך את הצינור, לעשות ביקורת פנים כדי שתוודא שהצנרת בפנים מה שנקרא חלקה, נקייה והכל עובר. כי כולם יודעים שברגע שהנחת את הצינור, זה כבר הולך ומסתבך. האם זה נעשה במקרה שלנו? לפחות לפי כל האינדיקציות ולפי אותו תושב שראה מה עושים, זה לא נעשה.

עכשיו, ישנו עוד נושא אחד. מסתבר שצינור באורך כזה צריך ליצור לו, זה נקרא נקודות שחרור אוויר. מה זה נקודות שחרור אוויר? זה נועד להוציא למעשה את האוויר מהצנרת, כי האוויר תופס מקום של נוזלים ומאט את הזרימה. ולכן צריך לעשות נקודות כאלה. האם זה נעשה? התשובה היא לא.

עכשיו, אני באמת לא מהנדס כזה גדול, וברגע שקיבלתי את התלונה נעזרתי, עשיתי שימוש בכלים הצנועים שיש לי ופניתי למי שאני צריך לשאול. אגב, ספק אם מישהו במועצה עשה את מה שאני עשיתי, והוא לפנות לגורם מקצועי בתחום הביוב והמים, כדי לשאול את השאלות. ושלחתי את החומרים. ומה החומרים ששלחתי? קודם כל שלחתי חומרים שהמנכ"ל בעצמו הפיץ. שם הוא מספר מה היה. שם יש גם את הצעות המחיר. כולם יודעים במה דברים אמורים. שלחתי גם את התמונות. ויש מסמך בכתב שאני אקריא אותו, אבל אקריא רק ממש שתי שורות מאוד, אני חושב שצריכות להטריד אותנו, אם באמת אכפת למישהו ממה שקורה ביישוב הזה לגבי עבודות. והן כדלקמן. אומרת אותה מהנדסת, 'מדובר בביצוע רשלני ולא תקני של העבודות, המעמיד את הצינור בסיכון ממשי של נזק ופגיעה מרכבים הנוסעים בכביש'. אם המשפט הזה לא מטריד פה מישהו, אז כנראה שמידת האכפתיות שלו היא לא בשמים. המסמך קיים. אני הקראתי לכם את עיקרי הדברים ואני חושב שהדברים האלו מחייבים בדיקה ומתן מענה מבחינתנו בשני מישורים. א', אנחנו חייבים שגורם מקצועי רציני ילך ויבדוק את העבודות ואת הצינור ואת התקינות, ואם צריך להעמיק אותן, להעמיק, כדי לתת פיתרון לבעיה.

עכשיו, אי אפשר להתעלם מהכשלים האלה. זה פשוט חייב להיבדק. זה במישור האחד. במישור

השני, ובואו נסתכל פה בצורה קצת יותר מערכתית על מה שקרה. אנחנו צריכים לנסות להפיק לקחים. מה זה לנסות? חייבים להפיק לקחים. והלקחים שצריכים להפיק זה כמובן לא מחדש יותר מדי, לא צריך להגיע למצב הזה. ולכן, אחד הדברים שאני מייד אתייחס אליהם בהצעת החלטה, אני כמובן אבקש לקיים דיון, אני אקריא את הצעת ההחלטה בסוף, אבל זה לבוא ולהקדים תרופה למכה במובן של למפות את כל המקומות שהמועצה יודעת שיש בעיות של תשתיות. להציג תוכנית מפורטת, כמובן מדורגת, בהתאם לרמת הדחיפות ובהתאם ליכולות הכלכליות, וזה ברור. כדי שאם יש בעיות מסוימות, אנחנו ניתן לבעיה הזו פיתרון. כי הנה, מקרה קלאסי. היתה בעיה, לא נתנו לה מענה בזמן אמת. מה שהיה אמור לעלות 180,000 ₪ עולה היום 400,000 ₪. ותרשו לי להניח שאם המועצה היתה מבצעת את זה בתנאים קצת יותר סטרייליים, גם כנראה ש-180,000 שקל זה לא היה עולה. כי ברור שכשמבצעים עבודות בלחץ יש לזה, בטח גם בערב חג, בחול המועד, וכו' וכו', יש לזה מחיר.

עכשיו אני רוצה שתי נקודות להתייחס. יבואו ויגידו 'התיקונים היו דחופים ולכן התנהלנו איך שהתנהלנו'. אז חברים, עצם העובדה שהגענו למצב שהתיקונים הם דחופים, זה כשל. אם היה מדובר בצינור שהתפוצץ סתם משום מקום, ניחא. קורה. אבל זה לא המקרה. ידעו שיש בעיה. למה לא נתנו לה פיתרון שנתיים וחצי לפחות?

עשר שנים. למה שנתיים?

מר ניר ברטל:

אתה שנתיים וחצי על הכסא. תסביר אתה למה שנתיים וחצי לא

מר אלעד כהן:

עשית שום דבר. סליחה, עובדה היא שהכשל היא, הפיצוץ הגדול היה בתקופה שלו. אז מספיק לגלגל עיניים. זה דבר אחד. דבר שני, טוב, לא היה לי ספק שתגיעו –

מעניין למה לא ...

דוברת:

אף ראש מועצה לא רוצה להתייחס -

גב' אורנה רייטר:

מר אלעד כהן: לא, אורנה, אורנה. שימו לב מה קורה פה. כל פעם שמצביעים על כשל

שיש, שלא מטפלים, שנייה, פניתי לאורנה. ועוד איך כשל. כשל שיש,

מר ניר ברטל: לטענתך.

מר אלעד כהן: כשל בתיקון, לזה אני מתכוון. אף אחד לא מאשים אותך בזה שאתה

גרמת לסתימה.

גב' אורנה רייטר: אולי כן.

מר אלעד כהן: לא, לא שמעתי. אני לא אמרתי -

מר ניר ברטל: חכה, אורנה עוד לא דיברה.

מר אלעד כהן: בואו נהיה רציניים. אתם רוצים לקיים דיון רציני? או לגחך? אפשר

לגחך, זה בסדר. עצם העובדה, כל פעם שבאים ומציגים בעיה שהיא צפה, במקרה ביוב צף, היא צפה

במהלך הקדנציה הנוכחית, אז התשובה הכי טובה שאתם שומעים 'על מה אתה מדבר? לא טיפלו בזה

גם בקדנציה הקודמת'. איזה מין נימוק זה, וכמה זה מעניין את התושב, שזה עוד עולה לו 250,000 ₪

הנימוק הזה? שנייה, ניר. 250,000 ₪ זה בערך פי שניים מתקציב התמיכות שלנו באורנית. תמיכות

למי שיוודע, כמובן זה כל התמיכות שלנו בתנועות הנוער. אז לבוא ולהגיד 'לא טיפלתם בזה בעבר',

כשאתה יושב על הכסא שנתיים וחצי? יכולת להגיד את זה חודש, חודשיים, שלושה, ואני אומר לך,

ניר, שאתה ידעת שיש בעיה. כל הפרסומים שלכם מצביעים על כך שאתה ידעת. בחרת לא לטפל. זה

התפוצץ לך בפרצוף. והבעיה היא והחמור הוא והמצער הוא שמי שנושא במחיר של המחדל הזה זה

התושבים. כי לתושבים זה עלה עוד 250,000 ₪. והמחיר הנוסף הוא זה ביצוע רשלני מכל הסיבות

והנימוקים שפירטתי. וגם אם נניח לרגע אתה נקלע לסיטואציה חריגה שאתה צריך לתת מענה. כמו שאני ידעתי בתוך פחות מ-24 שעות, וזו לא העבודה שלי, מן הסתם. יש לך, עם כל הכבוד, מהנדס ויש לך מנכ"ל ויש לך את כל הגורמים שיכולים לתת לך מענה. כמו שאני ידעתי בתוך ארבע, חמש, שש שעות להשיג מסמך מקצועי, שאמור לתת מענה למה צריך לבצע ואיך צריך לבצע, יכולתם לעשות את זה לכל היותר, או לכל המאוחר ביום אחד. ואם כבר שילמתם ביובית תקופה כל כך ארוכה, 15 יום למיטב זיכרוני, לפחות לפי התב"ר שהגזבר ביקש לאשר, אז נכון ש-15,000 שקל זה הרבה. אבל שווה היה "להתעכב" במירכאות עוד יום נוסף, כדי לפחות להשלים בצורה מקצועית ועניינית את התכנון כדי שהביצוע ייעשה כמו שצריך. ומי שקיבל פה החלטה לא לעשות את זה, כשל. חד משמעית. אני לא נתקלתי בהרבה מקרים שבהם יוצאים לפרויקט כזה, גם אם הוא פרויקט שיש לך דחיפות, בלי תכנון. אז פיקוח היה, אבל אין תכנון. למה יש מפקח? מה עוזר המפקח כשאינן תכנון? מפקח אמור לפקח על ביצוע העבודות. ולהצביע, לבחון, אם יש הלימה בין התכנון לביצוע. אבל כשאינן לך תכנון, מה יכול לעשות המפקח? אתה יכול לבוא לקבלן, להגיע לו 'אדוני, תבצע את זה, תעמיק את זה'. יגיד לך הקבלן ובצדק, מה זאת אומרת? אתה נתת לי תוכנית מפורטת לאיזה עומקים אני צריך לרדת ואני התחייבתי לרדת לעומקים האלו, במובן שאתה יכול לבוא ולהגיד לי 'אדוני, אתה לא מבצע בהתאם למה שצריך לבצע? לא. נתנו לקבלן לעשות מה שהוא רוצה, ולצערי ובאמת לצערי, זו התוצאה. אז אני שוב פעם, כמובן בסוף הדיון נקריא את הצעת ההחלטה שאני רוצה, מציע לאשר, אבל אני כמובן אשמח לשמוע את יתר חברי המועצה ואת הגורם היחידי שנמצא מטעם המועצה שמכיר את הסיפור, חוץ מהגזבר, שזה עניין פיננסי כמובן, וזה ראש המועצה.

אפשר שאלה?

מר דורון טישלר:

לא, לא שאלתי אותו. אתה דווקא בעניינים הפיננסיים. פחות קשור

מר אלעד כהן:

אליך.

בבקשה, דורון.

מר ניר ברטל:

- מר דורון טישלר:** שאלתי את יוסי אם יש לו שאלה.
- מר ניר ברטל:** אם ליוסי יש שאלה?
- מר דורון טישלר:** כן.
- מר יוסף הדרי:** ... 'אם אפשר שאלה שאתה שואל אותי.
- מר דורון טישלר:** לא, אני מבקש רשות מראש המועצה -
- מר אלעד כהן:** כן, הפכנו להיות פורמאליים. אתה צודק.
- מר ניר ברטל:** לא הבנתי. מצטער.
- מר דורון טישלר:** ... ביני לבין יוסי, אם יש לו שאלה.
- מר ניר ברטל:** יוסי, יש לך שאלה?
- מר יוסף הדרי:** לא, לא.
- מר דורון טישלר:** בטוח?
- מר בועז בגריש:** אני רוצה רק להתייחס. קיבלתי היום פנייה מתושב, שטען שהעבודות נעשות גם בשבת. אין לי מושג. נעשו גם בשבת. האם זה היה נדרש ואם עבדו 24/7 באמת היה צורך

לעבוד בשבת? או שהיה אפשר לדרוש מהקבלן לעבוד במוצאי, אין לי מושג. אבל פנייה שקיבלתי מתושב בעניין הזה. ואני מבקש על זה תשובה. דבר שני, אלעד. לצרף את חוות הדעת לפרוטוקול.

נראה לך שזה בכלל מעניין אותו?

מר אלעד כהן:

מה זה חשוב? תצרף את זה בבקשה. חוות דעת מקצועית, תגיש

מר בועז בגריש:

אותה.

אין שום בעיה.

מר אלעד כהן:

סיימנו? אודי, אביבית? אלעד, תודה. אני רוצה רגע להתייחס לכמה

מר ניר ברטל:

דברים. ניתן קצת רקע, לפחות ממה שתושבים שגרים שם מספרים, סדר גודל של עשר שנים. אודי, אתה גר שם באזור, נכון?

... אבל כן.

מר אודי וילד:

זה לא באזור. הבעיה היתה יותר בנופית.

מר אלעד כהן:

בעיה ארוכת שנים.

מר אודי וילד:

כן, אבל גם אצלכם היו בעיות של ריחות. ברחוב הלילך. יש שם,

מר ניר ברטל:

לפחות ממה שתושבים מספרים לי, סדר גודל של עשר שנים בעיה בקו הביוב הזה. אלעד, אני מסכים איתך מאוד שהיה פה חוסר טיפול בזמן שגרר הרבה הוצאות מיותרות. תמיד כשאתה עושה דברים יותר בלחץ זו התוצאה. בשנתיים וחצי האחרונות עשינו הרבה מאוד טיפולים שם בקו. זה התחיל מלסדר שוחות והחלפת חלק מהצינור לפני כחצי שנה, בחלק היותר צפוני שלו. וצילומים של הקו

וכדומה. היה ברור שהקו הזה הוא קו בעייתי. וכן סבלו שם מאוד התושבים. וכן גם היה איזשהו תכנון, אני כבר לא זוכר עד איזו רמת פירוט של תכנון, כן לעשות את ההחלפה הזאת הקו. ברמה היותר כוללנית, על כל אורנית, אנחנו כן עושים איזשהו מהלך של לעשות תוכנית אב, גם למשק הביוב וגם למשק המים. בין היתר אחת המטרות שלה זה למפות עוד קווים נוספים. אני מניח שלא יהיה סוד כמוס לדעת שבאורנית יש תשתיות מאוד ישנות. באורנית הצינורות הונחו ב-84, '85, הראשונים. סדר גודל של תאריך תפוגה של קווי מים וביוב. בין 30 ל-40 שנה, זה הזמן. בעיקר בשכונות הוותיקות. וזה הרבה מאוד כסף, הרבה הרבה כסף להתחיל לטפל בכל הדברים האלה. לצערי היכולות של המועצה, אתם יודעים כמובן, לא טוב, בדיוק כמוני מה היכולות של המועצה עכשיו לבוא ולעשות השקעות של מיליוני שקלים. ודרך אגב, יש עוד הרבה מאוד תחומים. שאלת אם הקופה ריקה, אז אתה עושה סדרי עדיפויות מה דחוף יותר ומה דחוף פחות. בכל מקרה, בעניין המקיף יותר, כן, אנחנו עושים עכשיו תוכנית אב שגם מסתכלת על המצב הקיים וגם מסתכלת על דברים עתידיים, בדיוק במטרה הזאת. למנוע לעתיד דברים שנצטרך לטפל בהם רק כשמתפוצצים ולא לפני.

ספציפית על המקרה הזה זה היה ערב פסח, שבעצם התחילה שם גלישה של הביוב. ואנחנו בנוהל מאוד מאוד מהיר קיבלנו החלטה שנממש את הנחת הקו החדש הזה. חבל שלא נעשה לפני עשר, חמש שנים, חמישה חודשים. אני מסכים. כשאתה עושה משהו כשכבר אין ברירה, אז מן הסתם יש לזה אילוצי זמן נוספים.

האם באמת לא היה תכנון מפורט? פניתם למתכנן?

מר אלעד כהן:

אני לא זוכר להגיד לך מה רמת התכנון שהיתה.

מר ניר ברטל:

אין תשלום שכר טרחה למתכנן, אז מתכנן כנראה לא היה.

מר אלעד כהן:

לא, אני חושב שהיה תכנון קודם שעשינו. אני לא זוכר, באמת, אני

מר ניר ברטל:

מתנצל, לא זוכר להגיד לך באיזו רמת התכנון. מה שכן היה, היה פה עירוב מאוד מהיר של כל הגורמים. יוסי, מנכ"ל שלמה שלקח את זה על עצמו וכל פסח היה שם והתעסק בזה. יועץ משפטי, אני לא זוכר מי מהצד שלכם, אביבה. ואלישבע המהנדסת ואני ויעקב וכדומה. היינו שם בשביל לראות שאפשר לעשות את זה גם הכי מהר. כי כמו שאמרת, כל יום שהתחנה לא עובדת היה צריך לשאול שם בעצם עם ביובית. וגם לעשות את זה בצורה הכי טובה. היה מפקח, המועצה גם לקחה מפקח שיפקח על העבודות. ואם אתה אומר שהיו דברים שנעשו לא בהתאם לתקן ולא בהתאם למה שצריך, נשמח לבדוק איפה היתה הטעות ואפשר גם לתקן את זה. מה שאתה בעצם אומר, להוציא את כל הקו ולהוריד אותו חצי מטר באדמה, זה בעצם עוד שבועיים, עוד ביובית.

מר אלעד כהן: לא, אתה לא צריך לנתק אותו בשביל להוציא את זה. אבל אני רק תוהה, אם יש לך מתכנן,

מר ניר ברטל: לא צריך לנתק, אבל הקו לא עובד כרגע. אתה רוצה הרי להוריד אותו עוד חצי מטר.

מר אלעד כהן: אבל אם יש לך מתכנן והוא מתכנן כזה, מצבך טוב. הוא צריך לתת את הדין על התכנון המוזר הזה.

מר ניר ברטל: אני לא זוכר בדיוק מה -

מר אלעד כהן: אז אני אומר לך שאין לך מתכנן פה. כי אם היה לך מתכנן,

מר ניר ברטל: בסדר. כנראה שאתה יודע יותר טוב. אני לא זוכר להגיד מה היתה רמת התכנון.

תראה לי מתכנן אחד בישראל שהיה נותן לך תכנון כזה.

מר אלעד כהן:

רגע, שנייה, אלעד. בסך הכל הקבלן הוא קבלן שזה תחום מקצועו. זה

מר ניר ברטל:

לא איזה מישהו שעושה עבודה פעם ראשונה בנושא הזה. בסך הכל אני חושב שבסופו של דבר, למרות הדרמטיות שהצגת פה, אני לא מסכים לדרמטיות כל כך. אני חושב שלקחנו בעיה שהיתה מאוד אקוטית ונתנו פה מענה שיחזיק הרבה שנים קדימה. וכן, שמו שם חול. ואני לא חושב -

אז ניר, יש הרבה דברים שאתה כנראה לא מעודכן לגבי מה שהיה

מר אלעד כהן:

שם. אם אתה אומר ששמו חול.

בסדר. אני הייתי שם כל יום. במשך שבועיים. מפקח באופן אישי.

מר ניר ברטל:

מהרגע הראשון לקבלת ההחלטה, ולהבין, לנתח את הבעיה. להחליף כל מגוף שם וכל נשם אוויר וכל משאבה חדשה שהבאנו. לדבר אני, באופן אישי, עם הקבלן.

ואתה מה שראית שהוא שם חול וריפוד והידוק והכל, כן? זה מה

מר אלעד כהן:

שאתה אומר.

אני לא יכול לחתום לך על כל ה-700 מטר, על כל מטר. אבל במקומות

מר ניר ברטל:

שאני באתי וראיתי, ראיתי ערימות חול, ראיתי שהוא שם. זה מה שהוא עושה, ורמת הפיקוח. הייתי שם באופן אישי כמעט כל יום לאורך כל השבועיים האלה. וזה היה באמת SAP ... וזה גם לא נעים להזרים ביוב מעל פני השטח.

לגבי עבודות בשבת, דרך אגב, אני התלבטתי. אני אגיד לך מה היתה ההחלטה שלי, יכול להיות שהיא מוטעית, יכול להיות שהיא נכונה, יכול להיות שמישהו היה עושה אחרת. רצינו מאוד לעשות את זה כמה שיותר מהר. גם כי זה היה פסח וגם כי שבת וגם כי כל יום עולה הרבה מאוד כסף. ואני קיבלתי החלטה שביום שבת, לפני כן, לפני ההחלטה בשבת, ביקשתי לתגבר שם את העבודה. התחילו לעבוד

על טרקטור אחד. ביקשתי שיביאו עוד טרקטור. ... קטן, ואז הכפילו שם את הקצב. הם לא יכלו לעבוד יותר מהר על משמרות שהיו להם. הייתי שמח אם היו עובדים שם 24 שעות. לא היה להם את הכוח אדם לזה. והם ביקשו לעבוד בשבת, לא זוכר איך עלה הרעיון. דרך אגב, החבר'ה שעשו את העבודות זה חבר'ה מהצפון, נוצרים. מנצרת. ואני אישרתי לעבוד בשבת, בתנאי שבשבת לא עושים רעש, חפירות, שבירת סלעים. אלא עושים את זה יום קודם ביום שישי, וביום שבת עושים את העבודות כמה שיותר בשקט, על מנת לזרז את התהליך, כי זה באמת היה מצב שגם הרבה כסף וגם הביוב שם ממשיך לזרום. לא יודע, פיקוח נפש או מה, זו היתה ההחלטה שלי. זה לגבי השבת. בסופו של דבר, התוצאה הסופית, יש לנו שם הכנה, דרך אגב, הקו הוא לא רק העניין. כי גם התחנה עצמה, כל הצינורות והמגופים והאל-חזורים והמשאבות שכבר היו ישנות ושרופות. קנינו חדשות ונעשה שם שיפוץ מאוד גדול של הקו, אני מקווה מאוד, אני די בטוח, שכל הסבל שהיה שם לתושבים מריחות וגלישות ייפסק להרבה שנים טובות. תודה.

מר אלעד כהן: טוב, הצעת החלטה.

מר בועז בגריש: רגע, רק שנייה אחת. לעניין העבודות בשבת.

מר ניר ברטל: דרך אגב, אם מישהו חושב שצריך החלטה אחרת אני אשמח לשמוע, כי יכול להיות שיהיו מצבים כאלה שוב, ואני אשמח לשמוע מה דעתכם.

מר בועז בגריש: אז אני אומר, אחד, מכיוון שיש פה רגישות של תושבים, ועובדה שהעניין הזה עלה, פנה אלי תושב שראה פשוט את סדר היום. אני חושב שיש מקום לקבל כן איזושהי גושפנקא לדבר הזה, בטח אם יש פה משהו שהוא ברמה שמחייב. אני לא יודע אם זה ברמה משפטית, לערב אולי את רב היישוב. כאילו לתת לזה איזושהו סוג, אני לא רוצה להגיד הכשר, כי אף אחד ייתן הכשר לכזה דבר, אבל לפעמים עושים עבודות בשבת כי הן נחוצות. אני לא יודע להגיד כאן,

תחדד לי רגע מה הבעייתיות בעצם?

מר ניר ברטל:

עבודות בשבת באופן עקרוני זה משהו שאסור.

מר בועז בגריש:

ליהודים.

מר ניר ברטל:

לא, אבל יש דבר בהלכה שנקרא גוי שעושה למען היהודי זה גם אסור.

מר בועז בגריש:

וחוץ מזה שיש חוק במדינת ישראל של עבודות בשבת. אסור לעבוד בשבת. לכן פקחים נותנים קנסות בכל מיני מרכזים מסחריים. והשאלה פה היא שאלה חוקית פעם אחת. אבל אני לא הולך לצד החוקי. אני אומר, במקום שיש פה רגישות של תושבים, וזה כן מפריע למישהו, צריך לעשות את זה בצורה כזאת, עוד פעם, יכול להיות שזה המקרה הסופר קלאסי שהיה צריך לעשות עבודה בשבת. אין לי מושג להגיד.

אבל הרעיון לקבל איזושהו הכשר מהרב, אני חושב שזה רעיון מצוין.

מר אלעד כהן:

"הכשר" במירכאות.

גב' אורנה רייטר:

כולנו הבנו מה הכוונה.

מר אלעד כהן:

הוא לא יבוא ויגיד 'כן, לכו תעבדו בשבת',

מר בועז בגריש:

כי כשפונקציה רוחנית כזאת, רב, ייתן את דעתו -

מר אלעד כהן:

לפעמים, זה בצבא לימדו אותי, שאלת קיטבג.

מר ניר ברטל:

יש פה ... בעניין הזה. זה הפרהסיה הציבורית, יש פה כספי ציבור. יש

גב' צדוק תמר:

מקום ... (מדברים ביחד)

אחרת היתה רגישות. בגלל זה עשו עבודות, דרך אגב, גם בשבת, עובד

מר ניר ברטל:

מאבטח ו.ש.ג. הוא גם עובד בשבת, לצורך העניין. ...

זה מה שאני חושב שצריך לעשות במקרים לעתיד.

מר בועז בגריש:

קיבלתי לשקול, להתייעץ עם הרב. בסדר גמור.

מר ניר ברטל:

מישהו רוצה עוד? הצעת ההחלטה שאני אבקש שמליאת המועצה

מר אלעד כהן:

תאשר, אני אקריא אותה. אין לי בעיה גם לתת לך את זה בכתב. יש לי שני העתקים. סעיף אחד, המועצה תפנה ליועץ מקצועי חיצוני בתחום הביוב והמים, אני מוסיף בסוגריים שזה ברמה של מהנדס. זה לא רשום אמנם אבל אני מוסיף, על מנת שיבדוק את איכות ותקינות עבודות החלפת קו הסניקה בשכונת נופית, וכל הליקויים שיימצאו, אם יימצאו, יתוקנו לאלתר. סעיף שני, ממצאי הדוח של היועץ המקצועי יוצגו למליאת המועצה בתוך 30 ימים. סעיף שלישי, המועצה תבצע תחקיר מסודר ומפורט של כל מהלך העניינים שהיה בעניין העבודות הנ"ל, ותגיש את ממצאי התחקיר בכתב בצורה מסודרת ומפורטת למליאת המועצה, לשם דיון ממצאיו והפקת לקחים. סעיף אחרון שקשור יותר למה שנקרא לרמה המערכתית, בכדי למנוע הישנות מקרים דומים לעתיד, תוצג למליאת המועצה בתוך 45 ימים רשימה של ליקויים ידועים בתחום התשתיות ביישוב, המחייבים מענה וטיפול מצד המועצה בטווח הקרוב, וכן תוכנית מסודרת לתיקונם. הייתי מוסיף גם, כמובן בהתאם לסדרי עדיפות ויכולת המועצה. זה לא רשום אבל אין לי בעיה להוסיף את זה. זו הצעת ההחלטה.

סעיף לפני אחרון אני חושב שלא נגעת בלוחות זמנים.

מר דורון טישלר:

מר אלעד כהן: כתוב, 45 ימים. אה, לגבי ההגשה של ממצאי התחקיר. בסדר, הוא צודק במובן הזה. בתוך עשרה ימים מהיום שיוגשו.

מר ניר ברטל: מישהו רוצה להגיד משהו על ההצעה? אני נוטה לתמוך.

מר אלעד כהן: פנטסטי.

מר ניר ברטל: כמה דברים. קודם כל, הסעיף הראשון זה לקחת מישהו שיעשה בדיקה הנדסית. אז יש לנו תיכף בסעיף הבא על העניין הזה. אז בואו נוסיף את זה.

מר אלעד כהן: אין לי בעיה.

מר ניר ברטל: יוסי, אם אתה יכול לתת הערכה כמה צריך להוסיף לצורך העניין, למישהו שיבוא ויעשה רגע דוח מהנדס לעניין הזה.

מר יוסף הדרי: אני מניח שעד 6,000 שקל.

מר אלעד כהן: והאבסורד, אני רוצה למנות, רגע, שנייה, המשפט שגם הגורם המקצועי אמר, 'הצינור הזה זה צינור שהוא עמיד לשמש'. זאת אומרת צינור כזה יכול היה לעמוד מה שנקרא בחוץ. עכשיו, אם הצינור הזה, ואני יודע שהיתה פה דילמה וחבל שקיבלו החלטה לשים את זה בעומק 30 ס"מ, אם הצינור הזה היה עומד בחוץ, צמוד לשוליים, בצורה שאנשים רואים, או לפחות בחלקו אפשר היה להרים אותו גם בגובה, יכול להיות שחלק מהבעיה היה נמנע. למה אני אומר את זה כרגע?

זו דילמה שעלתה, אני שקלתי אותה ואגיד לך גם מה היו השיקולים

מר ניר ברטל:

ומה החלטתי.

אבל אלו דברים שאיש מקצוע היה צריך לקבל את ההחלטה. ניר,

מר אלעד כהן:

לקח לי ארבע שעות לקבל את זה.

אלעד, בסוף, מי שמקבל את ההחלטות זה גורמים מחליטים. שזה

מר ניר ברטל:

אני, מנכ"ל. אנחנו מתבססים על חוות דעת של אנשי מקצוע. אבל אתה לא רוצה עכשיו שאת

ההחלטות בנושא ביוב -

ואיזו חוות דעת היתה לך כשקיבלת את ההחלטה הזאת? הרי אנחנו

מר אלעד כהן:

יודעים שלא היה מתכנן.

היתה חוות דעת שהיתה חוות דעת -

מר ניר ברטל:

מי? תגיד מי.

מר אלעד כהן:

אם אני זוכר נכון זה היה מי שכבר מטפל, זה בוודאות אני זוכר. היה

מר ניר ברטל:

פה יעקב מזרחי,

שהוא מהנדס מים.

מר אלעד כהן:

לא, הוא לא מהנדס מים.

מר ניר ברטל:

בלי חלילה לפגוע בכבודו.

מר אלעד כהן:

מר ניר ברטל: אלעד, שנייה, אני מבין שקשה לך. או אתה רוצה תשובות אחרות. אבל אלה התשובות. זה אני זוכר בוודאות היה. ויכול להיות שעשינו, אני כבר לא זוכר, זה היה לפני שלושה שבועות, חודש, היתה באמת אחת ההצעה שעלתה זה לעשות קודם כל קו ולהניח אותו על האדמה. ולא לחפור ולשים אותו בפנים. היתרונות של זה, קודם כל זה היה מקצר מאוד משמעותית את משך זמן העבודות.

מר אלעד כהן: מוזיל גם.

מר ניר ברטל: זה מוזיל. הדבר השני, זה כנראה היה משהו שהוא זמני. אתה לא יכול לטווח ארוך לשים שם צינור. בסדר, לא, אני יודע שאתה תמיד חושב אחרת. סגרנו את זה מראש שזו ברירת המחדל. אבל אתה מוזמן -

מר אלעד כהן: אם הייתם מתייעצים עם אנשי מקצוע, והיית אומר לי שזה מה שאמרו לך, ניחא. אבל אתה בעצמך אומר שלא התייעצת עם מהנדס בתחום הזה.

מר ניר ברטל: אלעד, אני מנסה, תקשיב,

מר אלעד כהן: ואתה מזלזל. אז בסדר.

מר ניר ברטל: לא, אני לא מזלזל. להגיד לך עוד פעם שזה פארסה מה שאתה עוש הפה? אתה בא, חוסר טיפול של עשר שנים ואתה בא עכשיו, מנסה להפיל הכל, כי זה התפוצץ בזמן הזה.

מר אלעד כהן: מה זה קשור? זה התפוצץ.

מר ניר ברטל: תודה, הבנתי. שמענו, סבבה. הלוואי והיה קורה לפני עשר שנים.

לפחות בוא נסכים על זה.

גב' אביבית אבורוס: טוב, זה היה מתנהל נהדר.

מר ניר ברטל: עזוב, לצורך העניין, אלעד, הלאה, סבבה. הבנתי. אני קיבלתי את

ההחלטה כן לחפור אותו ולא לשים. כי זה בסוף כל הצינור שאתה שם זה היה לזרוק לפח וכסף, כי

לא היית יכול להכניס אותו אחרי זה לאדמה, כי כבר הלחמת אותו. אני קיבלתי את ההחלטה הזאת.

אני חושב שהיא החלטה טובה. לצורך העניין, נתקדם קדימה. קודם כל לסעיף הראשון, בשמחה. אני

אבדוק. אם יוסי אומר שזה באזור 6,000 שקל, אשמח להוסיף את זה לתב"ר. לגבי הסעיף השני, היה

מה 30 יום?

מר אלעד כהן: אתה רוצה לראות?

מר ניר ברטל: כן, אני אשמח.

מר אלעד כהן: רק תזכור להוסיף בסעיף, כי זה לא רשום,

מר ניר ברטל: הסעיף השני זה להציג. בסדר, אני לא -

מר אלעד כהן: קח רגע. הוספתי את המילה מהנדס, כי זה פשוט נשמט.

מר ניר ברטל: לגבי ה-30 יום, אתה יודע. אני מוכן לעשות את זה במליאת המועצה

הראשונה לאחר סיום הדוח.

- מר אלעד כהן:** בסדר, אבל תגביל את היועץ הזה בזמן.
- מר ניר ברטל:** רק לפתוח את התב"ר לוקח -
- מר אלעד כהן:** עשר דקות. תב"ר שלנו.
- מר ניר ברטל:** לא, אתה צריך לאשר אותנו במשרד הפנים. רק לפתוח תב"ר זה לוקח חודש. במליאת המועצה הראשונה לאחר קבלת הדוח. אתה רוצה להתעקש 30 יום? זה לא יהיה 30 יום.
- מר אלעד כהן:** אין לי בעיה שזה, 45 ימים זה בסדר? לא, זה חייב להיות תחום בזמן. אחרת אתה לא יכול -
- מר בועז בגריש:** אבל הוא אומר לאחר קבלת הדוח.
- גב' אורנה רייטר:** לא, לא, הוא אומר זה בסדר, בסדר.
- מר אלעד כהן:** 45 ימים?
- מר יוסף הדרי:** תקשיבו, אני ... כמה שאפשר יותר מהר אצל ... 30 ימים היה מיום שישי ... אני עלי להריץ את זה כמה שיותר מהר.
- מר אלעד כהן:** לוחות זמנים. 45 ימים, תתקן את זה, בסדר? אני מתקן את זה פה.

אני מציע בישיבה הראשונה לאחר שהדוח הושלם. אתה רוצה 45

מר ניר ברטל:

ימים? נצביע על זה תיכף.

תבואו, חסר ימים, נאשר לכם. אבל שזה יהיה תחת פיקוח.

מר אלעד כהן:

סעיף 3, אני מציע שהמבקרת תכין דוח. לבצע תחקיר מסודר, מפורט,

מר ניר ברטל:

של כל העניינים. את גורם הביקורת המקצועי במועצה. אם את מסכימה.

לא. אני לא יודעת אם אני, אני לא ... כרגע ואני לא מתמחה ומבינה

גב' חני בריקמן:

בזה.

את אמורה להתבסס, אני מניח, על אותה חוות דעת של היועץ.

מר אלעד כהן:

על ה...

גב' חני בריקמן:

קחי את ... המשפטיים. לכתוב דוח ביקורת.

מר ניר ברטל:

אם זה רק לכתוב את מה שהוא אמר,

גב' חני בריקמן:

לא, ממש לא. את צריכה לשבת עם הגורמים -

מר אלעד כהן:

אנחנו נפרק את זה. רגע, רגע, שנייה. אני אקל על כולם. בסדר? אני

מר ניר ברטל:

מציע לייצר מסמך עובדתי. רקע, היסטוריה, עובדות. יוצגו למליאה עובדות, אחרי זה נמשיך, אם

אנחנו רוצים על מה, בואו נעשה קודם כל את השתלשלות העובדות. מ-30 שנה, מתי הונח הקו, איפה

הונח וכדומה. עד היום. לעשות סקירה עובדתית.

- מר אלעד כהן:** אבל אנחנו כבר יודעים את זה. המנכ"ל נתן סקירה כזאת.
- מר ניר ברטל:** בסדר. תעמיקו אותה. אלעד, שנייה. אתה רוצה לריב איתי על תחקיר? יאללה.
- מר אלעד כהן:** אני לא רב איתך. אני רק אומר, תחקיר ועובדות זה שני דברים שונים.
- מר ניר ברטל:** מנכ"ל ומבקרת ביחד. בסדר. לפחות אותי לימדו תחקיר, בשביל שהוא יהיה אפקטיבי,
- מר בועז בגריש:** לא, זה לא יכול להיות, סליחה. זה לא יכול להיות תחקיר של המנכ"ל. הוא זה שהיה והשפיע על ההחלטות. סליחה. את תאספי, סליחה, תאספי את החומרים. הוא יכול לבקר את עצמו?
- גב' חני בריקמן:** הוא לא יבקר אותו, אני מבקרת אותו.
- מר ניר ברטל:** הוא יעזור לה ויביא לה את כל החומרים, וגם אני וכדומה.
- מר בועז בגריש:** לא, אני לא מבין למה את בורחת כאילו ממשוהו שהוא פאר אקסלנס התפקיד שלך.
- גב' חני בריקמן:** אני לא בורחת.
- מר אלעד כהן:** זה גם מאוד ממוקד.

יש פה אירוע שהוא מאוד ברור. תבדקי אותו. יכול להיות שהכל היה,

מר בועז בגריש:

הכל בסדר. אנחנו נמצא את הדרך.

גב' חני בריקמן:

חני תכין דוח, שהשלב הראשון שלו יהיה ממצאים עובדתיים. מה

מר ניר ברטל:

היה, היסטוריה עד ימינו אנו.

לא, אני לא מסכים לזה. מה זה ממצאים עובדתיים?

מר אלעד כהן:

אני אספר לך, אותי לימדו, זה היה בצבא, שבשביל לעשות תחקיר

מר ניר ברטל:

אתה צריך לדעת קודם כל מה היה. קודם כל בוא נסכים על העובדות. התווכחנו פה על עובדה. היה תכנון, לא היה תכנון. היא תבוא, תבדוק.

אין בעיה. אבל תחקיר בלי מסקנות מה הוא שווה?

מר אלעד כהן:

אני לא אמרתי שפה אנחנו מסיימים. אבל מסקנות בלי עובדות גם לא

מר ניר ברטל:

שוות כלום.

אפשר לעשות מה שרוצים. יש הצעת החלטה של חבר המועצה. אנחנו

מר בועז בגריש:

נצביע עליה. צריך לקיים בסופו של דבר את מה שהוא רוצה.

לא, צריך לקיים את מה שהרוב רוצה.

מר ניר ברטל:

אין בעיה.

מר בועז בגריש:

אני מציע משהו שלדעתי הוא יותר פרקטי.

מר ניר ברטל:

הצעה נגדית זה בסדר.

מר בועז בגריש:

מעולה. אני גם מנסה להגיע להצעה מוסכמת. להסביר לכם מה אני

מר ניר ברטל:

מציע. אני לא מנסה להתחמק פה משום דבר. חס וחלילה וחס ושלום. אני רק מנסה לעשות את זה יעיל. אבל אין לי בעיה. אתם רוצים להצביע as is, נצביע as is. בסעיף 4,

רגע, רק לפני שאתה עובר לסעיף 4, ניר. בהתאם להוראה של דורון,

מר אלעד כהן:

והוא צודק, בסעיף 3 צריך להוסיף בסוף, כי זה לא רשום בחלק המודפס, שהתחקיר יושלם בתוך 60 ימים. למה 60 ימים? כי יש 45 ימים מן הסתם ליועץ. ברור שתחקיר, בלי לקבל את חוות הדעת של היועץ, תחקיר חסר. תוסיף את זה בבקשה.

מה שאתה רוצה.

מר ניר ברטל:

עכשיו רצית משהו על סעיף 4.

מר אלעד כהן:

סעיף 4, אין לי בעיה. אני רק, אני אפילו רוצה להוסיף עליו, שאפילו

מר ניר ברטל:

תבוצע איזושהי הערכה כספית ראשונית של כל ליקוי. מה עלות הנזק, מה עלות התיקון וכדומה.

סעיף 4 זה היותר מערכתני.

מר אלעד כהן:

אז רגע, בואו ניתן לזה זמן,

מר בועז בגריש:

אנחנו כבר עובדים על זה, על תוכנית.

מר ניר ברטל:

וזה זמן ריאלי מה שיש בהצעה?

מר בועז בגריש:

אז בוא תגיד כמה, בוא נעשה את זה כמה שצריך.

מר בועז בגריש:

תקשיב, אני יכול מחר, זה תלוי מה רמת ההעמקה. בכל זמן תהיה

מר ניר ברטל:

רמת העמקה בהתאם. תרצה שבוע, אני מביא חברה שסוקרת תוך יומיים, אוספת את המידע שיש לנו פה, הולך לקריאות למוקד, מביא לך דוח בתוך שבוע, זו תהיה רמת ההעמקה. אתה רוצה צילומי קווים,

לא ביקשתי צילומי קווים.

מר אלעד כהן:

לא אמרתי שביקשת. אני רק אמרתי שבהתאם לזמן ככה רמת הדוח.

מר ניר ברטל:

אתה רוצה צילומי קווים של ביוב, מים וכדומה, לברר באיזה אזורים יש לך פחת גבוה וכדומה, זה ייקח יותר זמן. להגיד לך כמה זמן? אני לא יכול להביא בשלף. ב-45 יום תקבל מה ש-45 יום יכולים להביא.

אפשר להגיד משהו? 'בתחילת חודש יוני 2020 החלה המועצה לקדם

גב' אורנה רייטר:

תוכנית אב למים ותוכנית אב לביוב והחלה בקבלת הצעות מחיר לשם התקשרות עם חברה שתבצע עבודה את התוכנית'. לפני עשרה חודשים.

מאיפה את מקריאה?

מר אלעד כהן:

מתוך הגוף המבוקר.

גב' אורנה רייטר:

מר בועז בגריש: אז יש?

גב' אורנה רייטר: זה כבר נושא לתוכנית אב פרטנית. אמרתי, דוח המבקר. לפני עשרה חודשים, אמורים שיהיה משהו.

מר בועז בגריש: אז בואו נראה.

גב' אורנה רייטר: אז נראה לי ש-45 יום לקבל איזושהי תפיסה בהיי לבל, זה נראה לי,

מר בועז בגריש: אני אומר, תראו, באמת. אם אנחנו עכשיו רוצים להסתכל, בואו נראה אם יש באמת מיפוי. ואם צריך לעשות עוד משהו, בואו נעשה את זה, כדי שכבר נדבר באמת על מה שיש.

מר ניר ברטל: אין בעיה. רק יוסי, אתה יודע לתת הערכה למיפוי עכשיו, לכל קווי הביוב והמים ביישוב?

מר יוסף הדרי: אנחנו עובדים על זה. גם יצא –

מר ניר ברטל: לכמה זמן? מה צריך? 200,000 שקל? מיליון שקל? רגע, שנייה, אורנה.

מר יוסף הדרי: יש התקשרות עם מי שעושה את תוכנית האב יש. הוא גם התחיל מדידות מפה ושם, בנקודות מסוימות, מה שאפשר. כי בסופו של דבר, אין לנו את המידע של מדידות. אנחנו כרגע מדברים על מדידות על קווי מים, דיברנו על 39,000 שקל, רק כדי שיעבור מישהו עם מכשיר, שהוא מוודא איפה כל צינורות המים מברזל עוברים וגם אז הוא מסמן איפה שיש... כשכבה

לעבודה. ביוב אני לא זוכר, מים זה 39,000 שקל, הצעה שקיבלנו.

מר ניר ברטל: רק למדידה?

מר יוסף הדרי: רק למדידה. לתוכנית אב עצמה יש לי תקציב. תוכנית אב יש לי

תקציב שהכנסנו את זה. וה-39 עדיין אין לנו, אה, הכנסנו את זה ... אני לא זוכר.

מר ניר ברטל: יוסי, to cut to the chase. יש פה הצעת החלטה. נראה לי רוב חברי

המועצה הולכים לתמוך בה. סעיף 4 אומר על ליקויים. בסדר?

מר אלעד כהן: אגב, אני מניח שיש ליקויים שאתם יודעים -

מר ניר ברטל: אלעד, שנייה רגע. רוצים תוך 45 יום, מה שאפשר לעשות ב-45 יום.

בסדר? מניסיוןך רב השנים. בשביל להציג משהו עם בשר בתוך 45 יום, מה צריך וכמה זה עולה?

מר יוסף הדרי: דבר ראשון, שתי מדידות. ביוב ומים חד משמעיים. כי זה הבסיס

לעבודה של כל מתכנן שירצה לעשות.

מר ניר ברטל: מים אנחנו כבר עושים.

מר יוסף הדרי: מים לא. כבר יש לנו הצעות מחיר. אין לנו תקציב לזה. עוד לא מצאנו

תקציב לזה.

מר ניר ברטל: אז אתה אומר 'בוא נוסיף 40,000 שקל',

ביוב הערכה שלי זה יהיה בערך אותו מספר.

מר יוסף הדרי:

אוקיי. אז עוד 80,000 שקל רק למדידות. מה עוד?

מר ניר ברטל:

מבחינת המתכנן עצמו, זה מ.י. הנדסה. יש לנו כבר תקציב לזה. והוא

מר יוסף הדרי:

התחיל לעבוד. ואנחנו עובדים לפי דרישות שלו. מדידות שיש לנו כבר, עובד איתם וכאלה.

מה זה התחיל לעבוד? מתי התחיל -

מר אלעד כהן:

אלעד, שנייה. לא סיימתי. בשביל לעשות בחינת ליקויים, עשינו הרי

מר ניר ברטל:

פעמיים סקר מים, נכון? בשביל לזהות נזילות. בסדר, זה לא מזהה חוזק קו, אבל עשינו שני סקרי

מים, 2019 ו-2021. 20 או 21. אני לא זוכר.

ממש בסוף שנה ...

מר יוסף הדרי:

כבר עשינו פעמיים סקר מים, להבין איפה יש נזילות מים. אבל לא

מר ניר ברטל:

יודע מה? מה צריך עוד? 50,000? 100,000 שקל בשביל לעשות צילומי קווים וכדומה,

עוד פעם, הערכה, יש לי הערכה מסודרת של 40,000 שקל למים.

מר יוסף הדרי:

הערכה שלי, ביוב זה אותו סיפור.

מדידות זה כולל מה? מה זה מדידות?

מר ניר ברטל:

מדידות זה בעצם מסמן על מפת GIS או על מפת -

מר יוסף הדרי:

מר ניר ברטל:

איפה עוברים הקווים.

מר יוסף הדרי:

איפה עוברים הקווים, כדי להבין איפה יש פחתים וכאלה.

גב' אורנה רייטר:

לא פחתים, איפה יש סתימות.

מר ניר ברטל:

שנייה, אורנה. אבל מדידה אומר לך איפה עובר הקו. הוא לא אומר

לך אם הקו תקין, לא תקין, או מה מצבו. אני לוחץ אותך כדי שתנסה להגיד מספר שצריך בשביל לייצר פה רשימת ליקויים.

מר יוסף הדרי:

ככה. מים, 40,000 שקל, יש כדי לעשות את המיפוי, 20,000 שקל

לעבור על כל הישוב.

מר ניר ברטל:

הבנתי. 100,000 שקל בשביל לייצר רשימת ליקויים? מים וביוב?

מר יוסף הדרי:

הביוב אני בסימן שאלה פשוט. כי אם אנחנו מדברים על להעביר

עכשיו רובוט, מצלמה שישתכל בתוך הצינורות, זה סיפור אחר לחלוטין.

מר ניר ברטל:

נכון.

מר יוסף הדרי:

אנחנו מדברים פה רק על זה, הפרויקט הזה, של 120,000 שקל,

הערכה שלי, הערכה גסה.

מר ניר ברטל:

אוקיי. אז בוא ניקח 100,000 שקל, מה שנעשה ב-100,000 שקל נעשה

ב-100,000 שקל?

מר אלעד כהן: שזה anyway היו עושים. זה לא בעקבות הדרישה שלנו.

מר ניר ברטל: לא,

מר אלעד כהן: מה לא? בכל מקרה היתה כוונה להכין תוכנית מסודרת להכל. ואי אפשר היה לעשות את זה, אילולא ... ניקוי ורובוט,

מר ניר ברטל: אז בעצם מה שאנחנו אומרים, קודם כל אנחנו צריכים להוסיף לתב"ר 6,000 שקל על היועץ-מהנדס. אנחנו צריכים להוסיף 80,000 שקל למדידות, או שלא צריך להוסיף 80,000 למדידות?

מר יוסף הדרי: כן. צריך. את המתכנן, מ.י. שעושה את תוכנית האב, את זה אני לא צריך.

מר ניר ברטל: אוקיי. אז 80,000 שקל מדידות, ו-100,000 שקל לעוד סקר ליקויים. בסך הכל 186,000 שקל להוסיף לתב"ר.

מר בועז בגריש: 200,000 שקל.

מר ניר ברטל: 200. יש לך את זה בקרנות?

מר יוסף הדרי: כן, אני אוכל להביא את זה מהקרנות.

מר ניר ברטל: מעולה.

מר אלעד כהן: אני רק רוצה להיות בטוח שהבנתי. הרכיבים שדיברנו עליהם כגע זה רכיבים שממילא התכוונו לעשות אותם. אנחנו פשוט רק מקדימים את זה לאור הסיפור הזה. זה נכון?

מר ניר ברטל: בגדול. בעצם אנחנו חלוקים בסעיף 2, על תוך כמה זמן יוצג למועצה. אתם רוצים 45 ימים. אני מציע ישיבת המועצה לאחר השלמת הדוח. אני מדבר אל עצמי. אם מישהו פה חושב אחרת, דוד, אודי, אביבית, אורנה, תמר.

גב' חני בריקמן: לי יש בעיה עם סעיף 3, כי למבקרת אסור להגיד עד מתי ... אני יש לי את הזמן שלי. אתם לא יכולים לקבוע לי מתי ...

גב' אורנה רייטר: מה זאת אומרת? אנחנו צריכים ... מה זאת אומרת -

מר ניר ברטל: יש פה נוהג שהמועצה עושה מה שהיא רוצה, גם אם זה לא קשור למציאות.

גב' חני בריקמן: אוקיי, אז אם זה ככה, לא יכולים לקבוע לי איך לבדוק וכמה זמן. נכון?

מר אלעד כהן: אני לא ביקשתי שאת. זו הצעה של ראש הרשות.

גב' אורנה רייטר: לא ביקשו שאת תבדקי. ביקשו לעשות תחקיר.

מר ניר ברטל: בואי נציע משהו, לא, אבל בועז אמר בצדק, שנכון שהגורם המבקר,

שלא אני או שלמה נכתוב התחקיר.

גב' חני בריקמן: אני יכולה להחליט איך לבדוק. וכמה זמן לבדוק.

מר אלעד כהן: את פונה אלי. לא אני ביקשתי ממך.

מר ניר ברטל: חני, אנחנו שואלים אותך עכשיו, האם את מעוניינת לבדוק את הנושא, ואם כן, כמה זמן ייקח. את יכולה להגיד גם אין לי תשובה כרגע.

גב' חני בריקמן: אין לי תשובה כרגע. אמרתי, אני מוכנה לסייע. ואנחנו נדבר על זה.

מר ניר ברטל: אז בואו נישאר עם הסעיף ככה. המועצה תבצע תחקיר.

מר אלעד כהן: רשום שם בסעיף 3 תוספת, יבוצע בתוך 60 ימים מהיום, כן? ושוב פעם, תבואו ותגידו שדרוש פרק זמן נוסף הגיוני, אף אחד פה לא עומד לכם עם סטופר.

מר ניר ברטל: אתה יודע, אני יכול להעביר לך מחר תחקיר.

מר אלעד כהן: אבל אותי לימדו כשאינן מגבלת זמנים, אז זה באוויר.

מר ניר ברטל: הלאה. אנחנו חלוקים רק על סעיף 2, בסדר?

מר אלעד כהן: על ה-45 ימים.

מר ניר ברטל: כן. מישוהו רוצה להגיד משהו? יוסי?

מר אודי וילד: כן, אני רוצה. אני חושב שבאיזשהו אופן, אחרי כל מה שנאמר פה, צריך גם להבין את התמונה. היתה פה סיטואציה שהיא כמעט,

מר ניר ברטל: רציתי להגיד אחרי ההצבעה, אודי.

מר אודי וילד: כמעט בלתי אפשרית. קחו בחשבון שמנכ"ל שנכנס לפה לתפקיד לא מזמן, ממש לפני חודשיים, ערב חג פסח, נופל עליו האירוע הזה. ואין מה לעשות, אנחנו ביישוב שהתקלות הן תחזוקת שבר. אנחנו לא עושים שום תיקונים של צפי. כל האירועים שנופלים עלינו הם לא צפויים. אנחנו לא יודעים בדיוק איפה יש פיצוצים ויש פיצוצים כל הזמן. פיצוצי מים יש כל הזמן ביישוב. תקלת הביוב הזאת ידועה מיום התכנון של תחנת הסניקה. כבר כשתכננו אותה כבר ידעו שיש שם תכנון לקוי. וזה כבר מתקופתו של מה-יפית. ולכן הסיפור הזה באמת נמשך שנים על גבי שנים. כמו שאני מבין את זה, אנחנו באמת בתחזוקת שבר. ועד שלא קורה המקרה אין לנו ברירה ואז אנחנו חייבים להוציא את הכסף ועכשיו אנחנו בחירום וזה עולה כסף וזה עולה יותר ממה שאתה רוצה, בדרך כלל. אבל אני חייב להגיד מילה טובה, כי אני חושב שבסופו של דבר הטיפול באירוע הזה היה באמת, לאור כל הנסיבות שהיו מסביב, בוצע, אני מבין שבמהירות שאפשר היה לעשות הכי מהר. בנסיבות שהיו, עם כל התחקירים והלקחים ואלעד, אני לא פוסל שום מילה ממה שאמרת. בהחלט יכול להיות שיש פה הרבה מה ללמוד ולתקן ולשפר. אבל עדיין, אנשים פה, אני חושב שקרעו את התחת זו מילה עדינה במקרה שהיה פה. זה ערב חג, זה שבת, זה חול המועד. זו תקופה מאוד לחוצה. כולנו בבתים. הביובים גולשים בתקופה הזאת. ואני חושב שנתנו לזה איזשהו מענה שהיה די הכרחי ולא היתה ברירה. בסופו של דבר לא היתה ברירה.

מר ניר ברטל: יש עוד דבר, שזה גם נעשה מאוד מסודר. עם יועץ משפטי, עם חוות דעת משפטיות, עם הצעות מחיר. אז כל המעטפת מסביב,

עו"ד שחר בן עמי: זה היה בחול המועד. אני זוכר, הייתי בדיוק בחקירה ושלמה מתקשר

אלי באיך פותרים את הבעיה הזאת. שאי אפשר, פתאום אמצע חול המועד -

מר אלעד כהן: אבל הביקורת זה לא על זה שלא הלכו למכרז, שחר. הביקורת היא על

משהו אחר. אם היה תכנון מפורט, כמו שצריך, לא היינו מגיעים לזה.

גב' צדוק תמר: אודי, זה ... שאנחנו נהיה בתחזוקת שבר שנתיים וחצי בתוך

הקדנציה?

מר ניר ברטל: או-אה. את לא יודעת באיזה מצב הרבה יותר גרוע פה ביישוב, של

הזנחות. תסתכלו רק מה קורה על הגדר ההיקפית על היישוב, שלא הוחלפה 30 שנה. ועכשיו אנחנו מגרדים שקל לשקל בשביל, חבר'ה, קצת תתחברו למציאות.

מר אודי וילד: בהבנה הקטנה שלי, אני אקח אתכם קצת אחורה. הסיפור הזה של

מים וביוב, המדינה קבעה לנו איזשהו רציונאל שהולכים לתאגידים. למה הולכים לתאגידים? כי הם יכולים לקבל גם תקציבים מהמדינה ולהשקיע בתשתיות. זה היה הרציונאל. אורנית הלכה לדבר הזה, לפני כמה שנים טובות. הלכה לתאגיד ראש העין, והיה סיפור מול אריאל. פסלו אותנו, כי זה בתוך הקו הירוק, אנחנו מעבר לקו הירוק. לא חשוב. חזרנו למצב שאנחנו בלי תאגיד.

גב' אורנה רייטר: וכשהיה תאגיד המחיר עלה ולא -

מר אודי וילד: והמחיר עלה ולא עשו כלום.

גב' אורנה רייטר: ולא עשו שום דבר. לא קיבלת שום דבר.

מר אודי וילד: בדיוק. אז עכשיו אנחנו בסיטואציה שהיא שוב כמו שלנו, שבאמת אין לו את העודפים. זה מיליונים. זה סכומי עתק בשביל להשקיע בתחזוקה מונעת. לא תחזוקת שבר, תחזוקה מונעת. אני לא יודע מאיפה אנחנו מביאים את זה. זה באמת לגרד תרומות.

מר אלעד כהן: אבל אתה מבין שאתה בסוף -

מר אודי וילד: כן, אבל זה סכומים בסדרי גודל, יישוב כמו שלנו היום לא יכול לקחת את זה.

מר אלעד כהן: אבל אודי, יש תקלות,

מר ניר ברטל: שנייה, רגע, אלעד. יוסי ביקש קודם. ואז אורנה, ואז אלעד. בבקשה, יוסי.

מר יוסף הדרי: שנייה, רגע. כל הנושא הזה של תאגידי מים, לא תאגידי מים. צריך לעשות פה הבדל, והבדל מה משפיע עלינו בסופו של דבר. אני בעולם הזה של הביוב-מים לפחות 10 אם לא 12 שנה. ממזכיר יישוב ועד גזבר כמה שנים. נושא תאגידי המים, צריך להתייחס אליו ליישובים גדולים ויישובים קטנים. יישובים קטנים לא יכולים להחזיק את המערכת הנכונה הבסיסית. אני לא מדבר כרגע לא על השקעות בביוב. לא מדבר על זה. אלא על אנשי המקצוע שיודעים לעבוד נכון, ויודעים לארגן את הבעיות, לאבחן המחלות של הדבר הזה, ולטפל בהם מראש. אין לנו את כוח האדם ואת היכולת להחזיק מערכת כזאת. עולם המים זה עולם של מומחיות בפני עצמה. עכשיו, עם כל הכבוד ליעקב מזרחי, ויש הרבה ... והבן אדם יודע המון ועובד שעות מטורפות כדי להחזיק, כדי לנהל משק מים זה תורה שלמה, עם מומחיות בפני עצמה. תאגידי המים, כבודם במקומם מונח, מה שעשו מהם מבחינה פוליטית ודברים כאלה, יש עדיין סיבה מקצועית לקיומם, בשביל המועצות הקטנות. לא דיברתי על המועצות הגדולות. הדבר הזה צריך להיבחן ולהיבדק. כי יש

עכשיו רפורמות בדבר הזה, פה ושם. לצערי אנחנו נמצאים בסיטואציה בלתי אפשרית, שמצד אחד לא נותנים לנו נגיעה לתקציבים, כי אנחנו לא מתואגדים. מצד שני, לא נותנים לנו להתאגד,

מר ניר ברטל: עמנואל הגישה בג"צ.

מר יוסף הדרי: אני הגשתי בעמנואל בג"צ נגד המדינה ונגד רשות המיס. שמצד אחד היא לא נותנת לי להתאגד. שם סוציו 2.

מר אלעד כהן: באיזה שנה זה היה?

מר יוסף הדרי: היה צריך להיות הבג"צ לפני חודש. הגשתי אותו לפני שנתיים.

מר אלעד כהן: אתה יודע שהיתה יוזמה של משרד האוצר לפני כמה שנים, לעשות איגוד, תאגיד ספציפי לרשויות ביו"ש, עם תקצוב מאוד נדיב. אני הראיתי לך בזמנו את החומרים האלה, כי הייתי מעורב בזה,

מר יוסף הדרי: אתה מדבר על 2012?

מר אלעד כהן: לא. לדעתי זה '17, משהו כזה. הבעיה היתה שמשרד האוצר, ברגע האחרון, קיבל רגליים קרות.

מר יוסף הדרי: אז שנייה רגע. זה לא משרד האוצר. אני מכיר את הזה. מה שקרה ככה. במילה אחת, תאגיד המיס, בסופו של דבר, בתוך יו"ש יש רק תאגיד אחד. תאגיד יובלים בשומרון. הוא לא מוכן לקבל, ומסתבר שהחוק לצידו. הוא כתברה פרטית לא חייב לקבל אף אחד. מצד שני, רשות המיס כמו אומרת לך 'אני חוסמת אותך מלהגיע לתקציבים כל עוד אתה לא

בתאגיד'.

מר ניר ברטל: רגע, שנייה, אורנה. לא נעשה פה דיון על היסטורית תאגידי המים. שורה תחתונה, מה המסר שלך, מה רצית להגיד? משפט אחד.

מר יוסף הדרי: זה דבר שצריך לבחון אותו לעומק, כי ללונג ראן ההשפעה -

מר ניר ברטל: מה, כן תאגיד או לא תאגיד?

מר יוסף הדרי: כן.

מר אלעד כהן: זהו, זה לא הנושא כרגע.

מר ניר ברטל: בסדר, תודה. אורנה. רגע, אורנה רצתה לדבר. בבקשה, אורנה.

גב' אורנה רייטר: מה שאלעד מציע, ובעצם בתוכנית, זה משהו שדיברנו עליו. ואני אישית העליתי אותו. בתחילת 2020. בגלל בעיה אחת מאוד ספציפית. שראינו שבעתודות, תחנת הסניקה, הביוב שיגיע אחר כך לתחנת הסניקה מתחבר למרכז באורנית, לאורנית הישנה. דהיינו סביב המרכז המסחרי. ובוא נגיד בעוד שנה נראה לי שיתחילו להיות שם גם כמויות, בעיקר ברחוב השיטה. בדיוק אמרתי לבעז פעם, לפני איזה שנה ומשהו שתקבל את זה בבית שלך. אבל כנראה עוד קודם -

מר בועז בגריש: אני מקווה שזה ייעצר קודם.

גב' אורנה רייטר: כן. זאת אומרת, אם אנחנו מסתכלים על הבעיות, לדעתי זאת הבעיה

שמה שאני הבנתי תהיה הבעיה הראשונה. כי בזמנו גם המרכז, מה שהיה אמור להיות מרכז תעסוקה ומסחר, הפך להיות בצורה כזאת או אחרת מרכז אחסנה והאנגרים, הם היו אמורים לממן את תחנת הסניקה. כנראה שהם לא יעשו את זה. אז בוא, פה הבעיה הגדולה, ובגלל זה צריך תכנון כמה שיותר מהר.

מר ניר ברטל: תודה. שלב ההצבעות? או שנמשיך לעשות -

מר בועז בגריש: לא, אני רוצה להגיד רק מילה, בהתייחסות לדברים של אודי. אודי, קודם כל, אני מקבל את מה שאתה אומר ומצטרף לזה. אף אחד לא חושב שהיה פה איזשהו אירוע שבכיף הלכו לעשות זה. אבל בוא נלמד לפחות מהאירוע הזה, בשביל המקרים הבאים. זאת כל הכוונה.

מר אודי וילד: אני תומך במה שאלעד אומר, כל מילה. אני רק אומר, היה צריך טיפה לאזן את זה, כי אתה יודע, זה נשמע כאילו -

מר ניר ברטל: אני לא מהנדס. אני יכול להגיד לכם שבעשר שנים הקרובות צריך להחליף כנראה את כל הביוב והמים בכל אורנית הוותיקה. וגם את המדרכות, וגם לסלול את הכבישים מחדש, ואולי גם דברים נוספים.

גב' אורנה רייטר: יש לי עוד שאלה שקשורה, אם אפשר. יוסי, ב-2019 היה עודף תקציבי, נכון? מגביית מים. מה היה ב-2020? כן, היה עודף תקציבי.

מר יוסף הדרי: עודף תקציבי בסוף שנה.

גב' אורנה רייטר: של המים. היה עודף של מיליון שקל.

משק המים כזה שתמיד אתה קונה יותר בזול ממה שאתה מוכר. ...

מר ניר ברטל:

כמה כסף יש בקרן מים? הבנתי שהיה מיליון עודף בתקציב של 2019.

גב' אורנה רייטר:

זה בכל שנה ככה, אורנה. זה בילט אין. אמור להיות.

מר ניר ברטל:

לא, אמרו שהיתה שם טעות. מה שנאמר זה שהיתה טעות ב-2019.

גב' אורנה רייטר:

שמקורות לא חישבו נכון, ובטח זה ירד לנו ב-2020.

לא, שנייה רגע. מקורות לא חישבו נכון לא את 19' ולא את 20'. אנחנו

מר יוסף הדרי:

עכשיו מגישים טענה למבקר המדינה, כי לא קיבלנו את הכסף עד היום.

אז אולי משהו מ-18' היה עודף מים?

גב' אורנה רייטר:

אני אצטרך לבדוק את זה.

מר יוסף הדרי:

זה בילט אין אמור להיות. כי אנחנו קונים ממקורות מים בשקל

מר ניר ברטל:

ומוכרים בשני שקלים.

אבל ההפרש צריך ללכת לקרן מים שלא היתה פה שנים.

מר יוסף הדרי:

נכון, מה שעשינו, אחת הסיבות לתאגידים זה שבגלל שמשק המים

מר ניר ברטל:

הוא כזה, שהוא מייצר לך רווח, רגע, שנייה, אורנה, הרשויות לוקחות את הכסף הזה לשוטף ועושות איתו שתילת פרחים.

- מר אלעד כהן:** אבל זה לא אקטואלי, כי כבר יש חובה לפתוח קרן.
- מר ניר ברטל:** נכון. אבל בקדנציה שלי כבר נפתחה קרן.
- מר אלעד כהן:** בקדנציה שלך, כשמשרד הפנים הכריח אותך, נפתחה קרן.
- מר ניר ברטל:** לא, יוסי. ממתי ההכרח לפתוח קרנות מים וביוב? כמה זמן זה קיים?
לא נורא,
- מר אלעד כהן:** אני אחר כך רוצה לבדוק -
- מר ניר ברטל:** תבדוק. הלאה. לא נורא. ... רגע, שנייה. אני רוצה שנדון בנקודה. זו הסיבה האמיתית אני חושב לתאגידים. ורשויות בעצם, כל ראש רשות היה אומר 'לא אכפת לי מה יקרה עוד 20 שנה. אני רוצה בקדנציה שלי לשמח את התושבים, עושה הצגות, הופעות ושותל פרחים ולא משקיע בביוב ובמים'. אז אמרו בואו נוציא את זה משיקול דעת של פוליטיקאי שצריך להיבחר, נשים את זה בתאגיד מקצועי, שמסתכל לטווח ארוך. ככה להבנתי נולדו התאגידים.
- מר אלעד כהן:** שחר, יש לך הסבר לשאלה למה זה ...
- מר ניר ברטל:** שנייה, אלעד.
- מר אלעד כהן:** אני רוצה לשאול את שחר שאלה.
- מר ניר ברטל:** אני יודע שאתה רוצה. בסדר. כשאני אסיים לדבר. לא, אבל רוצים

להתקדם. לענייננו. יוסי, כמה יש היום בקרנות מים?

מר יוסף הדרי: יש לי ... של הנחת צנרת, יש ביוב. יש לי פה בערך -

מר ניר ברטל: לא, מה אתה מדבר? על ההיטלים או על הקרנות? מה אתה מקריא?

מר יוסף הדרי: את המדבר על קרן המים והביוב?

מר ניר ברטל: כן, קרן מים וביוב.

מר יוסף הדרי: 240, 250 אלף שקל.

מר ניר ברטל: אז אנחנו צריכים לפתוח תב"ר 400 עכשיו. לא 400, הוספנו עוד 200. זה 600,000 שקל שאנחנו הולכים לפתוח תב"ר.

מר יוסף הדרי: כן, אבל חלק אני מביא מקרן מים ביוב. חלק אני מביא מהיטלים.

מר ניר ברטל: סבבה. בוא, מה שאני מציע, נצביע על התב"ר. נעשה שתי הצבעות רצוף, אלא אם כן מישהו רוצה לעשות איזשהו דיון על התב"ר או משהו. מעולה. אז יש פה שתי הצעות החלטה, שבעצם, אלא אם כן מישהו רוצה הצעה נוספת. אני רק על סעיף 2 אני אומר, בעיקרון בישיבת מועצה לאחר השלמת הדוח. רוצים 45 יום, 45 יום. ואחרי זה נצביע על התב"ר ונגדיל אותו ב-200,000 שקל. אם יוסי יאשר לנו.

מר אלעד כהן: רק לפני הצבעה, כדי שהתמונה תהיה שלמה, אני אבקש שחוות הדעת תצורף לפרוטוקול, כדי שאם פעם מישהו ירצה,

מר ניר ברטל: אז תשלח -

מר אלעד כהן: אין לי בעיה, בסדר.

מר ניר ברטל: צריך להקריא את הכל? לא, נכון? אני אשמח אם תשלח אחרי זה במייל, שנוכל להעביר להם את הצעת ההחלטה. אז הצעת ההחלטה הראשונה, כמו שאלעד הקריא אותה, עם סעיף 2, 45 ימים, מי בעד? בועז, אלעד, אודי, אביבית,

מר אלעד כהן: מה זה? אתה מפריד ביניהם? לא, זו הצעה אחת קומפלט על הכל.

מר ניר ברטל: כן, אני פשוט הולך להעלות הצעה שנייה, שבמקום 45 ימים,

מר אלעד כהן: אז לא, אז אנחנו נצביע על הקול שלי. ואחר כך ההצעה הנגדית שלך,

מר ניר ברטל: כל ההצעה שלך, ההבדל בינה לבין ההצעה הבאה זה 45 יום.

מר אלעד כהן: סבבה.

מר ניר ברטל: בועז בעד, אלעד בעד, אודי, אביבית, אורנה, תמר, דורון. אני נגד. ואני בעד ההצעה השנייה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לקבל את ההצעה לסדר יום של חבר המועצה אלעד כהן בנושא הנחת

קו הסניקה בשכונת נופית, כדקלמן:

1) המועצה תפנה ליועץ מקצועי חיצוני בתחום הביוב (ברמה של מהנדס) והמים על מנת שיבדוק

את איכות ותקינות עבודות החלפת קו הסניקה בשכונת נופית, וכל הליקויים שיימצאו, אם יימצאו, יתוקנו לאלתר.

(2) ממצאי הדו"ח של היועץ המקצועי יוצגו למליאת המועצה בתוך 45 ימים.

(3) המועצה תבצע תחקיר מסודר ומפורט של כל מהלך העניינים שהיה בעניין עבודות הנ"ל ותגיש את ממצאי התחקיר בכתב בצורה מסודרת ומפורטת למליאת המועצה, לשם דיון בממצאיו והפקת לקחים. יבוצע בתוך 60 ימים מהיום.

(4) בכדי למנוע הישנות מקרים דומים בעתיד, תוצג למליאת המועצה בתוך 45 ימים רשימה של ליקויים ידועים בתחום התשתיות ביישוב, המחייבים מענה וטיפול מצד המועצה בטווח הקרוב וכן תוכנית מסודרת לתיקונם.

הצבעה:

7 בעד: בועז בגריש, אלעד כהן, אודי וילד, אביבית אבורוס, אורנה רייטר, תמר צדוק, דורון טישלר.
1 נגד: ניר ברטל.

תצטרף אלינו.

מר אלעד כהן:

אלעד, אבל אני למדתי ממך שהכי כף להיות לבד בתכנון ובנייה

מר ניר ברטל:

הקודם. אתם יודעים מה? שכנעת אותי. לא, אני לא יכול להצביע ליד משהו שאני לא אוכל להגיד שנוכל להתחייב בו.

אני כבר אומר, ניר. תהיה לכם בעיה, תראו שצריך עוד שבועיים, עוד

מר אלעד כהן:

שלושה, מה, נגיד לכם לא? אבל זה חייב להיות תחום בזמן.

* הצעה נגדית של ראש המועצה מר ניר ברטל להצעתו לסדר היום של חבר המועצה אלעד כהן

בנושא הנחת קו סניקה בשכונת נופית – סעיף 2 בהצעה לסדר יהיה: ממצאי הדו"ח של

היועץ המקצועי יוצגו למליאת המועצה בישיבת המועצה הראשונה שתתקיים לאחר הגשת הדו"ח. [התווסף לסדר היום]

מר ניר ברטל: אחרי זה יבואו ויגידו 'אתה תמכת בהצעת החלטה ואתה לא עומד בה'. חבר'ה, אני בעד ישיבת המועצה הבאה, אחרי. אני בעד, כולם נגד. סגרנו.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לדחות את ההצעה הנגדית של ראש המועצה, כדלקמן:

1) המועצה תפנה ליועץ מקצועי חיצוני בתחום הביוב (ברמה של מהנדס) והמים על מנת שיבדוק את איכות ותקינות עבודות החלפת קו הסניקה בשכונת נופית, וכל הליקויים שיימצאו, אם יימצאו, יתוקנו לאלתר.

2) ממצאי הדו"ח של היועץ המקצועי יוצגו למליאת המועצה בישיבת המועצה הראשונה שתתקיים לאחר הגשת הדו"ח.

3) המועצה תבצע תחקיר מסודר ומפורט של כל מהלך העניינים שהיה בעניין עבודות הנ"ל ותגיש את ממצאי התחקיר בכתב בצורה מסודרת ומפורטת למליאת המועצה, לשם דיון בממצאיו והפקת לקחים. יבוצע בתוך 60 ימים מהיום.

4) בכדי למנוע הישנות מקרים דומים בעתיד, תוצג למליאת המועצה בתוך 45 ימים רשימה של ליקויים ידועים בתחום התשתיות ביישוב, המחייבים מענה וטיפול מצד המועצה בטווח הקרוב וכן תוכנית מסודרת לתיקונם.

הצבעה:

1 בעד: ניר ברטל.

7 נגד: בועז בגריש, אלעד כהן, אודי וילד, אביבית אבורוס, אורנה רייטר, תמר צדוק, דורון טישלר.

3) פתיחת תב"רים לטיפול חירום בקו ביוב				
עבודה	עלות יחידה	מס יחידות	סהכ	תבר
ביובית	16,614 ₪	15	249,210 ₪	פתיחת תבר ע"ס 249,210 ₪

מקרה המים				
פתיחת תבר ע"ס	185,000 ₪			הנחת קו חדש
189,000 ש"ח	4,000 ₪			פיקוח
מקרה אגרת ביוב				
בקרן הפיתוח				
			438,210 ₪	סה"כ

מר ניר ברטל: התברר הוא על, הצעת ההחלטה היתה על כמה, יוסי?

מר בועז בגריש: 400 ומשהו.

מר יוסף הדרי: לא, שנייה רגע. זה מתחלק. הביובית זה מבחינתי,

מר ניר ברטל: אתה רוצה שני תב"רים?

מר יוסף הדרי: כן.

מר ניר ברטל: אז תסביר.

מר יוסף הדרי: ביובית, 249,210 זה מקרה המים.

מר ניר ברטל: הנה זה, יש לי את זה אפילו פה. בבקשה, יוסי.

מר יוסף הדרי: 249,210 שקל זה מקרה המים. שזה מורכב רק בעצם הביובית. הנחת

קו חדש זה 189,000 שקל. שעל זה רוצים להוסיף עכשיו את הנושא של -

מר ניר ברטל: 200,000 שקל. זה הולך ליועץ מקצועי-מהנדס שיעשה סקירה, עוד 80

ועוד 100 לעשות מדידה ובדיקת ליקויים.

מר יוסף הדרי: אם אפשר שזה יהיה 200. אם יהיו עודפים אני אתחיל לעשות -

מר ניר ברטל: אז אנחנו פותחים שני תב"רים. תב"ר ראשון על 249,210 שקלים מקרן המים. תב"ר שני, 390,000 שקל מקרן אגרות ביוב וקרן הפיתוח. שזה ילך לתשלום הקבלן שהניח את הקו, למפקח, וכל הדברים שהוספנו היום.

מר אלעד כהן: ולמתכנן העלום.

מר יוסף הדרי: לא, למתכנן יש לי.

מר ניר ברטל: בסדר? תב"ר ראשון 249,210 שקל. תב"ר שני 390,000 שקל. בסדר? שאלות? הצעות? מי בעד? פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר פתיחת שני תב"רים:

(1) ע"ס 249,210 שקלים מקרן המים והביוב, לתשלום עבור הביובית בשכונת נופית.

(2) ע"ס 390,000 ₪ לתשלום עבור הנחת קו הסניקה בשכונת נופית + תשלום עבור ביצוע בדיקת איכות ותקינות העבודות שבוצעו בקו הסניקה בשכונת נופית ותיקון הליקויים שיימצאו, במידה ויימצאו ועריכת מיפוי, מדידה ובדיקת קווי מים וביוב.

מר ניר ברטל: תודה. סיימנו את הנושא?

מר אלעד כהן: כן. אם אפשר הפסקה של כמה דקות. בסדר? שבע דקות.

*** הפסקת ההקלטה לבקשת ראש המועצה ***

5) תב"ר רכב הביטחון. מליאת המועצה מאשרת תב"ר על סך 250,000 ₪ לצורך רכישת רכב רבש"ץ חדש. מקורות מימון: 145,000 ₪ משרד הביטחון; 30,000 ₪ ערך גרט די מקס ישנה; 30,000 ₪ סת"ק קולות קוראים; 45,000 ₪ סת"ק מוקד מבצר.

מר ניר ברטל: טוב, אנחנו משנים טיפה את סדר היום, ברשותכם. התב"ר הבא זה רכב מועצה.

גב' אורנה רייטר: סליחה, יש לי -

מר ניר ברטל: מה יש לך?

גב' אורנה רייטר: יש לי הצעה שהעליתי. הצעה לסדר יום.

מר ניר ברטל: אה, נכון.

מר דורון טישלר: אורנה, לשחרר אותו?

גב' אורנה רייטר: את מי לשחרר?

מר דורון טישלר: את נריה, שילך הביתה.

גב' אורנה רייטר: טוב, יאללה. אמרו שמה שאמר ... יאללה, לך. למי מאשרים?

מר ניר ברטל: אפשר להצביע?

תראה לנו שאתה לא רק מכניס אנשים לבידוד. דבר.

מר אלעד כהן:

דבר איתי לפני ישיבת מועצה הבאה. בעניין הכנסת אנשים לבידוד.

מר ניר ברטל:

יאללה, נריה.

אבל זה חייב להיות חברה מתחת לגיל 50.

מר אלעד כהן:

טוב, ככה. פעם בחמש שנים רכב רבש"ץ מתרענן. בפעם אחרונה לפני

מר נריה זדה:

חמש שנים, על מנת לחסוך כסף להוצאות קנו רכב שלא תואם את הצרכים ואת ... של מה שצריך. אנחנו ראשונים באיו"ש השנה שמקבלים את היכולת לקנות רכב, להתחדש ברכב כמו שצריך, רכב שהולם רבש"ץ ותואם את הצרכים שלו ואת איך שהוא אמור להיראות ולשדר את הביטחון שלו. הבקשה שלי בעצם עלות של הרכב. אני העמדתי אותה ב-250, בסבירות גבוהה שזה יהיה פחות בגלל הרכב שאנחנו קונים. אנחנו קונים אותו דרך חשכ"ל כנראה. ואז יהיה יותר זול. אנחנו קיבלנו מימון 145 לרכב חדש. הרכב הזה מגיע גם כרכיב מוכר ברכיבי ביטחון. שזה אומר שכל שנה אנחנו גם מקבלים את התחזוקה שלו, גם את התחזוקה השוטפת, את כל ההתקנות שלו, את כל מה שאנחנו צריכים בשביל להפעיל אותו במשך חמש השנים הקרובות. זה 145, מקורות מימון נראה לי שקיבלתם כולכם. צריך לחזור על זה? או שאין סיבה?

מבחינתי אין, אלא אם כן מישהו מתעקש.

מר ניר ברטל:

המועצה משלמת?

גב' אורנה רייטר:

המועצה משלמת, כן.

מר נריה זדה:

כמה משלמת המועצה?

גב' אורנה רייטר:

מר נריה זדה: אנחנו מקבלים 145 ממשרד הביטחון. אנחנו מוכרים טנדר ישן, יש לנו

טנדר 2008. אנחנו מוכרים אותו. מחירון שלו הוא באזור ה-42, בגלל שהוא רכב מועצה וכו' אנחנו מעריכים אותו ב-30. רכב יחסית מתוחזק, עם קילומטראז' לא -

גב' אורנה רייטר: הגענו ל-175.

מר נריה זדה: הגענו ל-175. עוד 30 אנחנו מסעיף תקציבי של קולות קוראים, מה

שקיבלתי מיוסי. ו-45 מתקציב הביטחון.

מר ניר ברטל: 50.

מר נריה זדה: 50 מתקציב הביטחון. אז אנחנו מגיעים ל-255.

מר אלעד כהן: אז למה זה מופיע תחת מוקד מבצר?

מר ניר ברטל: ככה קוראים לסעיף הזה.

מר נריה זדה: ככה קוראים לסעיף הזה. אני אסביר.

מר ניר ברטל: רגע, אתה טיפה מסתבך. סתם. 145 קיבלנו ממשרד הביטחון. 30,000

רכב מוכרים רכב ישן, כי מגיע רכב חדש.

מר אלעד כהן: שמחליף אותו, מן הסתם.

כן, כן.

מר ניר ברטל:

... פשוט חבל למכור אותה. זה רכב 2016.

מר נריה זדה:

הרכב שעכשיו של הרבש"ץ של מוקי, יחליט את הטנדר והרכב החדש

מר ניר ברטל:

שנקנה יחליף את זה של מוקי. ועוד 80,000 שקל מתקציב המועצה השוטף. 50 מתוכו מהביטחון ו-30 איזשהו סעיף אחר שיוסי מצא.

מה זה הקולות הקוראים? זה משהו שהיה ייעודי לרכב -

מר אלעד כהן:

לא, זה תקציב שיש 50,000 שקל בתקציב השנתי להשלמות לכל מיני

מר יוסף הדרי:

תב"רים כאלה שלא מהשוטפים.

זה לא מה ששאלתי. שאלתי על הקולות הקוראים.

מר אלעד כהן:

זה מה שהוא ענה.

מר ניר ברטל:

קוראים. זה 50,000 שקל שנמצא בתקציב השוטף, שנמצא להשלמות

מר יוסף הדרי:

לכל מיני דברים כאלה.

אם אתה מקבל קול קורא, אתה צריך מצינוג. סעיף סל כזה.

מר ניר ברטל:

אז זה גם מתקציב המועצה. זאת אומרת המועצה משלמת 80 ועוד?

גב' אורנה רייטר:

80,000 ₪.

אני אסביר גם משהו אחד. אני מקבל 39,000 שקל כל שנה כדי לתחזק

מר יוסף הדרי:

את הרכב הזה.

את זה הבנו, יוסי. 80,000 ש"ח אנחנו צריכים להוציא כרגע על רכב

גב' אורנה רייטר:

חדש.

כן.

מר יוסף הדרי:

אפשר לשאול כזה באופן כללי למה?

גב' אורנה רייטר:

שאלה טובה ואני ארחיב אותה. תסביר למה.

מר ניר ברטל:

זה ספציפית די-מקס. ... יותר קל מבחינה כשרותית. קודם כל נתחיל

מר נריה זדה:

מזה שכיום יש דרכים, דרך הביטחון, שרכב קל, לצורך העניין פורסטר X, לא עובר. רק טנדר. הדרך הצפונית, מרגע שיהיה טנדר, יוכל לעבור שם רכב. כיום רכב קל לא עובר שם, לכן לא יודע מתי נוכל להסדיר את זה, בגלל העלויות וההגדרה המשפטית שאנחנו עובדים עליה עכשיו ... ביטחון. זה צורך שיש לנו. צורך שני, יכולת גרירה. לרכב קל אין אותה ולרכב כבד יש. יש לנו גם נגרר החילוץ, שצריך רכב כבד. גנרטור, ... כל הדברים האלה שרכב של רבש"ץ צריך לגרור. אין לו את היכולת לגרור רכב קל. ודבר שלישי, שחשוב לא פחות, עניין של נראות. רבש"ץ צריך להיראות כרכב ביטחון. רכב ביטחון זה רכב גבוה, רכב 4X4, בולט בשטח.

מה משתמשות מועצות אחרות?

מר דורון טישלר:

רק טנדר. אין מועצה בלי טנדר.

מר נריה זדה:

יש לי שאלה. לא מזמן היתה רכישה של פורסטר, נכון?	<u>גב' אורנה רייטר:</u>
שלי. לקב"ט.	<u>מר נריה זדה:</u>
זה לא רכב ביטחון?	<u>גב' אורנה רייטר:</u>
כן. אבל זה לא אותו דבר. רכב רבש"ץ זה -	<u>מר נריה זדה:</u>
לא מזמן ראיתי רכב של השפי"ע, טנדר. ככה נראה לי בעיניים. אני לא	<u>גב' אורנה רייטר:</u>
כזה בקיאה.	
הפתוח?	<u>מר ניר ברטל:</u>
מאיפה אני יודע. רכב גדול, טנדר.	<u>גב' אורנה רייטר:</u>
קבינה מאחור פתוחה?	<u>מר ניר ברטל:</u>
טנדר. ...	<u>גב' אורנה רייטר:</u>
הוא ממותג או לא ממותג? יש עליו מדבקות?	<u>מר נריה זדה:</u>
מי נוסע? שפי"ע?	<u>מר אלעד כהן:</u>
כן.	<u>גב' אורנה רייטר:</u>

אז זה שפי"ע.

מר אלעד כהן:

זה רכב של אריק, שזה טנדר. יש את מין קרגו שיעקב מסתובב איתה,

מר ניר ברטל:

ויש ... זה i10.

אורנה, הרכב הזה שראית? הוא יימכר. הוא נמכר. הוא 2008, הוא

מר נריה זדה:

ישן. עלויות האחזקה שלו מאוד גבוהות.

האמת, חשבתי שהכל ממומן. כי מה שראיתי, ראיתי שהביטחון

גב' אורנה רייטר:

כאילו מבצר משלם. הייתי בטוחה שהכל ממומן. אז כשהכל ממומן אין לי בעיה. אבל עכשיו אני

שואלת את עצמי למה אנחנו צריכים להוציא עכשיו 80,000 שקל על עוד רכב לביטחון, כשלפני יומיים

קנינו רכב לביטחון, ממותג. סובארו פורסטר, שזה רכב 4X4, עם יכולות, סיפרתם לי פה, בועז,

סיפרת פה שזה אחלה אוטו, לא?

איזה?

מר בועז בגריש:

פורסטר. הוא גם נגרר. יש לי חברה שגוררת סוסים איתו. אבל למה

גב' אורנה רייטר:

אנחנו קונים גם וגם?

יש גם משהו שהכל מתוכנן בתוך תקציב המועצה.

דוברת:

סליחה, אני חייבת להגיד לכם את חוסר הנוחות שלי. אני לא יודעת.

גב' אורנה רייטר:

חוסר הנוחות שלי היא שבמקום להשקיע בעוד סיור שיהיה, אנחנו קונים רכב. ב-80,000 שקל. בואו

נשקיע בעוד סיור.

- מר נריה זדה:** א', סיור לא עולה 80,000 שקל.
- גב' אורנה רייטר:** לא יודעת כמה סיור עולה.
- מר נריה זדה:** סיור לשלושה חודשים הוא יעלה 80,000 שקל.
- גב' אורנה רייטר:** כמה שיעלה. לא יודעת. במקום להשקיע בעוד רכב.
- מר נריה זדה:** דבר שני, זה לא סותר את זה. יש לנו עכשיו יכולת לממן, עם תקציב שמגיע פעם בחמש שנים. אם לא ניקח עכשיו לא יהיה לנו.
- מר אלעד כהן:** רגע, אבל מה הדלתא?
- גב' אורנה רייטר:** הדלתא 80.
- מר אלעד כהן:** לא הדלתא של הרכישה. מה הדלתא בין, הרי יש 145, anyway מקבלים, נכון?
- מר נריה זדה:** לא. אם אתה תיקח רכב קל, אתה תקבל פחות.
- מר אלעד כהן:** כלומר אם אני אקח את הפורסטר הזה, לא שאני מבין גדול ברכבים, אני אקבל פחות?
- מר נריה זדה:** תקבל באזור ה-100.

פחות 40,000 שקל?

מר אלעד כהן:

כן. זה פלוס מינוס אותו דבר בסוף המשחק. הם לא יתנו לך לקנות

מר נריה זדה:

רכב, לצורך העניין יש, לא יודע מה, רכבים שגם יעלו 140,000 שקל, ויש להם גם 4X4, אבל הם לא יתנו לך 140,000 שקל אם אתה לא תשים כלום. זה לא עובד ככה.

תראה, אתה קצת קשרת בין הסיפור הזה לסיפור שיש איזושהי דרך

מר אלעד כהן:

פחות עבירה. השאלה, לקנות רכב כל פעם בגלל שיש בעיה שהדרך לא עבירה, שנייה, תן לי רק לסיים, ברשותך. אם לקנות רכב בדרך שיש, אני לא אמרתי שזה הנימוק היחיד. אמרת גם וו גרירה, ועוד ועוד. נראות. כנראה שהרבש"ץ צריך להיראות כמו רמבו, בסדר. אבל מה, יש לך מושג להגיד לנו מה הנגזרת של העלויות של ההכשרה של אותו ציר?

כן. יש לנו תכנון ואומדן מפורט על הדרך הזאת.

מר נריה זדה:

אני לא הבנתי את השאלה.

מר ניר ברטל:

הוא הבין אותה, זה בסדר.

מר אלעד כהן:

אבל אני גם רוצה להבין אותה.

מר ניר ברטל:

מה העלות של הכשרה של הציר -

מר אלעד כהן:

איזה ציר?

מר ניר ברטל:

הציר שבגללו רוצים את הרמבו.

גב' אורנה רייטר:

מר ניר ברטל: ציר רכב. דרך.

מר נריה זדה: יש לנו שם תכנון ואומדן מפורט עם מדידות, עם הכל. העלות היא 370,000 שקל. שעבדנו גם על להביא את הכסף הזה מהיחידה להתיישבות. הבעיה היותר גדולה שם זה ש-35,000 שנה מתקיימת, אף אחד לא טרח לעשות הסדרה סטטוטורית,

מר ניר ברטל: רגע, נריה, שנייה. אני אסביר את זה. יש לנו תכנון ויש לנו מקור תקציבי, היחידה להתיישבות רוצה להביא לנו כסף בשביל לתקן את הציר הזה. היא רוצה לתת כסף, היא צריכה הסדרה משפטית לקרקע. לא הוסדר עד היום.

מר אלעד כהן: למרות שזה בתוך הגבולות של היישוב?

מר ניר ברטל: כן. ונריה עובד שזה יקרה. אנחנו מקווים שנסיים לקבל את האישור הסטטוטורי לדרך, ואז היחידה להתיישבות,

מר אלעד כהן: ויש צפי של לוחות זמנים, כמה זמן זה ייקח עד שנקבל?

מר ניר ברטל: מכיוון שאנחנו תלויים בעבודה של, איך קוראים לדבר הזה שצריך להגיש? מבצעי, תמ"ס, אנחנו צריכים להגיש למח"ט, וזה הולך לראש המנהל האזרחי. משם לאלוף הפיקוד, שחותם על צו. אנחנו חותמים במנהל האזרחי.

מר אלעד כהן: בקיצור, שנה לפחות. זה מה שאתה אומר.

מר נריה זדה: אני כבר חמישה חודשים ...

מר אלעד כהן: אוקיי, רק תנסה למקד ברשותך איפה זה נמצא. דרך צפונית? הירידה

ממעייין נופר שם?

מר נריה זדה: דרך צפונית, אתה יורד מרחוב, אם את המסתכל מקצה של רחוב

המרווןלמטה, אתה יורד ברחוב המרון,

מר אלעד כהן: יש שם ואדי, הרי.

מר נריה זדה: יש את הואדי. מהואדי הזה, עד לקצה למעלה, ברחוב העצמון, יש

קטע, זה בערך קילומטר וחצי עד לקצה של רחוב העצמון, יש שם 300 מטר,

מר ניר ברטל: בסדר, חבר'ה, אנחנו בתחום הרכב. שנייה, אני רוצה להגיד את

עמדתני. אתה רוצה גם להגיד משהו, דורון? תגיד אחרי, ברשותך.

גב' אורנה רייטר: אני, דרך אגב, לא סיימתי. הפריעו לי.

מר ניר ברטל: מעולה. אז תיכף תקבלי חזרה.

מר אלעד כהן: מה מעולה, שהפריעו לה?

מר ניר ברטל: לא, שהיא לא סיימה. שנייה, אני רוצה להגיד משפט. אנחנו קונים פה

רכב שאמור להחזיק לנו חמש שנים. אני חושב שאם אנחנו עכשיו, אני הייתי גם בדילמה הזאת.

ראיתי גם את ההצעה הזאת, אמרתי 'חבר'ה, למה? להוציא עכשיו 80,000 שקל, בואו נקנה רכב יותר

פשוט, יותר זול. במקום לשים 80 נשים 50. כי אנחנו צריכים לשים משהו, נכון? חייבים תמיד לעשות

איזשהו מציינג. ואני גם אמרתי בדיוק אותו דבר מה שאורנה. ברגע שהבנתי שזה רכב לחמש שנים, אנחנו בעצם מוסיפים 30, 40 אלף שקל נגיד בין רכב קל לרכב כזה, אבל יהיה לנו חמש שנים רכב רציני. ובסוף אם יש אירוע ביטחון, שני אנשים, שלושה בעצם הרכבים הראשונים שזמינים זה רכב קב"ט, סיור ורכב רב"ץ. אם עכשיו, לא יודע מה, נופל פה קיר, נפער בוקר באדמה וכדומה, בור מים, וצריך למשוך עץ נפל, לגרור אותו, אלא הרכבים שלנו. אני חושב שבשביל חמש שנים להוסיף את ה-30, 40 אלף שקל האלה, הדלתא, זה נכון, זה טוב ויהיה לנו בסוף ציוד ביטחון שהוא השקעה אני חושב טובה.

מר אלעד כהן: אני רוצה להגיד משהו.

מר ניר ברטל: רגע, אורנה לא סיימה. אחרי זה דורון, אחרי זה אלעד.

גב' אורנה רייטר: אוקיי. אני מסתכלת על זה. יש לנו תחושה של חוסר ביטחון ביישוב. אוקיי? בתחושה שלי, ואני לא איש ביטחון, לא נראה שרכישת עוד רכב תשפר את תחושת הביטחון. יש כרגע רכב. לפני שאני מסיימת את דברי, אני רגע רוצה לשאול אותך, רכב הסיור, מאיזה סוג הוא?

מר נריה זדה: כרגע הוא דצ"ה דסטר.

גב' אורנה רייטר: שמה זה? זה רמבו או שזה לא רמבו? לא שאני מבינה ברכבים.

מר נריה זדה: הרכב עובד אצלנו -

מר ניר ברטל: הוא רכב ליסינג.

מר נריה זדה: הוא רכב ליסינג. הוא לא עומד במשימות שלו.

הוא לא מצליח להגיע לציר ההוא? זה מה שאתה אומר?

מר אלעד כהן:

הוא יותר במוסך מאשר בזה.

מר נריה זדה:

רכב שלא מתאים.

מר בועז בגריש:

שנייה, דורון. אני מבינה שאתה מסתכל, יש פה דילמה בין הצורך

גב' אורנה רייטר:

אולי המבצעי, לבין איך שאני תוספת את זה יותר כמייצגת ציבור. אז ככה. אישרנו רכב ושילמנו עליו לא מזמן. יש רכב סיור. ועכשיו משדרגים את הרכב של הרבש"ץ. זה שני גורמים שונים, אני מבינה. אני מרגישה שההשקעה ברכבים לא נותנת באמת מענה לתחושת הביטחון. זו ההרגשה שלי. עכשיו, יכול להיות שיש פה צורך מבצעי. אבל אם הייתי רואה את ההשקעה בביטחון ברכב, אבל בעוד דברים, אז אולי הייתי חושבת אחרת. אבל כרגע התפיסה ביישוב שקונים רכבים. זה מה שעושים. קונים רכבים. יש עוד רכב ביטחון ועוד רכב שטח ועוד רכב פיקוח. אוקיי? זו התחושה. וככה אני רואה את זה.

מעולה. קיבלנו תקציב. אנחנו רוצים לנצל אותו. ולא להחזיר את ה-

מר ניר ברטל:

140,000 שקל שקיבלנו. זו התשובה, אורנה.

את זה אני מבינה. מבינה לגמרי.

גב' אורנה רייטר:

אורנה, תודה.

מר ניר ברטל:

אפשר להגיד את זה בנינוחות, לא צריך -

מר אלעד כהן:

אני מעצבנת אותו, מה לעשות.

גב' אורנה רייטר:

לא, זה לא מעצבן. צריך לשמוע אותך. הוא לא חייב להסכים איתך.

מר אלעד כהן:

אבל לדבר בנימוס.

זה שלו. זה לא, זה המצב.

גב' אורנה רייטר:

דרך אגב, כל אחד שמתפרץ מעצבן באותה מידה. וזה לא מעצבן.

מר ניר ברטל:

בבקשה, דורון.

אני רוצה להגיד משהו בנושא של הרכבים. אני עושה הפרדה מלאה

מר דורון טישלר:

איפה שבדקתי את הדברים ואני קצת מכיר את הדברים בסוגיות של הביטחון והנושא הזה. אי אפשר לקשור בין הרכב של הקב"ט לרכב של הרבש"ץ. שני דברים שונים, שני בעלי תפקידים שונים. לפעמים כשהרבש"ץ עובד, הקב"ט ישן. לפעמים, רק לפעמים. או שהקב"ט נמצא בבית והרבש"ץ ביישוב. הרבש"ץ נמצא ביישוב והתפקיד שלו הוא שונה. אין יישוב, ממה שבדקתי, לא באיו"ש ולא בעוטף שהרבש"ץ לא נוסע נכון להיום עם טנדר, מאז ימים ימימה. כושר הגרירה של טנדר הוא שונה לחלוטין מרכב קל יותר. לפי משקל הרכב הולכת גם יכולת הגרירה שלו. וממה שאני מכיר, במחסני חירום של המועצה, מהגנרטור שיש שם ועד הגרורים האחרים, שאין מצב בעולם לגרור אותם, לא מבחינה חוקית ולא מבחינת יכולת גרירה של הציוד הכבד הזה. טנדר כן יכול לעשות את זה. זה דבר ראשון. או שני. כי לא קשרנו בין התפקידים. דבר שלישי, ממה שאני מכיר היום וראיתי לאורך השנים, בהתחשב בתקציב שיש אחת ל, הטנדר הקיים היום הוא סוג של גרוטאה כבר. סוג של גרוטאה. ולכן אני כן חושב שהחלפה של הרכב הזה היא נכונה.

עכשיו, זה נכון מה שאת אומרת, אורנה, אני מתחבר ואין לנו מחלוקת בנושא הזה של תחושת הביטחון ביישוב. אבל לא קשור לרכב הזה. תחושת הביטחון צריכה לבוא לידי ביטוי, בין אם זה אישור של ראש המועצה להוסיף רכב סיור נוסף, כמו שקיים, בשעות שאנחנו חושבים שצריך להוסיף

אותו. שזה שעות הלילה, לצורך העניין, מ-12 בלילה עד שעת הבוקר.

אבל אז הוא יגיד שאין כסף.

גב' אורנה רייטר:

אבל אז, אני לא חושב שיש לנו למה לקשור בין שני הדברים האלה.

מר דורון טישלר:

לא, לקשור רק בקטע של החבילה הכלכלית. ראש המועצה אומר

גב' אורנה רייטר:

שאין כסף.

בסדר, ראש המועצה צריך להתאמץ ולמצוא איך לתת מענה לתחושת

מר דורון טישלר:

הביטחון. אני לא חושב שיש קשר להחלטה של הרכב של הרבש"ץ ולכן אני חושב שהדבר הזה הוא נכון לעשות.

אני רוצה להגיד משהו. אני באמת, לא מבין בתחום הביטחון. ואני לא

מר אלעד כהן:

מתיימר להבין. ואני סומך גם על נריה, שיש הצדקה, מה שנקרא, מקצועית לנושא. וכשאתה אומר את זה גם, דורון, אז זה מכפיל ביטחון. זאת אומרת נקודת המוצא שלי היא שיש לזה הצדקה ביטחונית, כזו או אחרת. אבל צריך גם להוסיף לזה דבר נוסף, חברים. אנחנו מדברים על הוצאה עודפת של 80,000 ₪, שלהבנתי מתפרסת על פני חמש שנים, זאת אומרת אנחנו מדברים על הוצאה עודפת, אם אפשר לקרוא לזה עודפת, של 15,000 שקל בשנה. תקציב מועצה מקומית אורנית הוא מעל 60 מיליון ₪. 15,000 שקל זה כסף,

זה הרבה פחות. מדובר על 30 בדלתא. ...

מר בועז בגריש:

יש לכם שלוש אופציות. להגיד -

מר ניר ברטל:

למה אתם מפריעים לי, אבל?

מר אלעד כהן:

כי אתה לא מדייק. יש שלוש אופציות. להגיד אני קיבלתי 140,000,

מר ניר ברטל:

מה היה קורה אם אני הייתי מתפרץ לדברים שלך?

מר אלעד כהן:

והיית ראש המועצה? אז זה היה מפריע.

מר ניר ברטל:

אה, יש לך זכויות יתר, אני מבין.

מר אלעד כהן:

בוודאי, כי אני מנהל פה את הדיון.

מר ניר ברטל:

אז אתה חי בסרט, אבל זה סיפור אחר. הזכויות שלך והזכויות שלנו

מר אלעד כהן:

כחברי מועצה הם זהים. אין לך שום זכות עודפת לקטוע אותנו. אז עכשיו בוא,

אני מנהל את הדיון ואני אמשיך לנהל את הדיון.

מר ניר ברטל:

הזכות שלך היא לא לקטוע אותי באמצע, ניר. והישיבה היתה נעימה

מר אלעד כהן:

עד עכשיו, בוא נמשיך. תן לי להמשיך, תדייק אותי אחר כך בפרטים בכל מה שאתה רוצה, כי אני

עשיתי חישוב גס, בשביל איזשהו רציונאל. פחות החישוב המתמטי המדויק. אז תן לי רק לסיים.

ואחר כך, אם אתה חושב שלא דייקתי, אז אני בשמחה אשמח לקבל את ההערה. אנחנו מדברים על

דלתא בערך, התחשיב הזה, התחשיב ההוא, התחשיב אני לא יודע מה, של בערך 15,000 שקל בשנה.

תקציב של המועצה כולה זה 60 מיליון שקל בשנה. חברים, אנחנו לא יכולים ביום א' לבוא ולהגיד

'צריך לתחזק את הביטחון ביישוב', וביום ב', כשמגיע נושא שעל פניו יש לו איזושהי תרומה לביטחון

לבוא ולהגיד 'רגע, רגע, אנחנו כרגע בוחנים את זה בצורה קצת יותר מה שנקרא מנקודת מבט יותר

כלכלית'. אני חושב שאנחנו צריכים להיות אחידים. אם אני הייתי משתכנע שזו סתם הוצאה ללא הכרח ביטחוני, אני כבר אומר, לא הייתי מאשר את זה. אבל ברגע שהקב"ט אומר את זה, וברגע שדורון טישלר, שהוא אמין עלי מאוד, גם הקב"ט אגב, בלי חלילה לפגוע בכבודך, אומר את זה, אז אני -

מר ניר ברטל: גם יוסי, וגם אני.

מר אלעד כהן: אבל יוסי הוא לא בתחום הביטחון. זה בערך כמו שאני מבין בתחום המים. או אתה מבין בתחום המים. אז ברגע שיש על פניו הכרח ביטחוני או לוגי לזה, ומאחר ומדובר, כשאתה בוחן את זה באמת בציר הזמן של העלות השנתית, וזה יחסית לא משמעותי, אני אתמוך בזה. ואני מקווה שזה ינוצל כפי שזה צריך להיות מנוצל. אני רק אבקש ממך, נריה, וזה לא קשור כרגע לעניין הזה, אם אפשר ללחוץ על הגז על הנושא של פתיחת הציר הזו. כי אם אני מבין בין השורות, לא מגיעים הרבה באזור הצפוני שם.

מר נריה זדה: לא לא מגיעים. לא עבר שם רכב כמעט במשך חמש שנים.

מר אלעד כהן: זה מוקלט. זה לא עושה לי יותר מדי תחושה נוחה. אז תנסו לקדם את זה כמה שאפשר לקדם.

מר ניר ברטל: חבר'ה, בואו נתקדם. עוד מישהו רוצה להגיד משהו? אודי, אביבית? אפשר להצביע? את רוצה החלטה אחרת?

גב' אורנה רייטר: לא, אני רציתי לענות רגע לאלעד ובכלל.

מר אלעד כהן: בשמחה.

גב' אורנה רייטר: אם היו מציגים תפיסת ביטחון, כמו שכבר שתי החלטות מועצה היו וזה היה חלק מיצירת תחושת ביטחון, זה היה הרבה יותר קל לאשר את הדברים.

מר ניר ברטל: תודה. בואו נצביע. מי בעד? בועז בעד, אלעד, אודי, אביבית, ניר, תמר ודורון. ואורנה בעד.

מר אלעד כהן: פה אחד.

החלטה: החלטה: הוחלט פה אחד לאשר תב"ר רכב ביטחון. מליאת המועצה מאשרת תב"ר על סך 250,000 ₪ לצורך רכישת רכב רשב"ץ חדש.
 מקורות מימון: 145,000 ₪ משרד הביטחון; 30,000 ₪ ערך גרט די מקס ישנה סת"ק 1611100780; 30,000 ₪ סת"ק קולות קוראים 1611100787; 45,000 ₪ סת"ק מוקד מבצר 1721000750.

מר ניר ברטל: תודה, נריה. אתה מוזמן להישאר.

מר אלעד כהן: נריה, עכשיו לך תעבוד, מה שנקרא.

מר בועז בגריש: יש מחר דיון על תפיסת הביטחון.

גב' אורנה רייטר: זה היה אמור להעלות למועצה, אחרי דיון -

מר ניר ברטל: אורנה, בבקשה. יש לך הצעה?

גב' אורנה רייטר: כן, אני צריכה להדליק את המחשב.

אז בינתיים בואו נאשר את הסיפור,

מר ניר ברטל:

אלעד, אני יכולה להתחיל?

גב' אורנה רייטר:

אמרת שאת רוצה להתארגן.

מר אלעד כהן:

* הצעה לסדר יום של חברת המועצה אורנה רייטר, בנושא הוועדה לאיכות הסביבה. [התווסף

לסדר היום]

לא, רק פתחתי את המחשב. אוקיי, אני רוצה לספר לכם על אורנה

גב' אורנה רייטר:

בארץ הפלאות, הוועדה לאיכות הסביבה. אני ביקשתי להתמנות ליו"ר ונבחרתי ליו"ר ועדת איכות הסביבה. אני מאוד שמחה עם התפקיד הזה. אני מאוד מחוברת לתחום. ואני חושבת שאפשר לעשות דברים נוספים ויפים ביישוב אורנית. מאז זה קרה, דרך אגב, ההצבעה, לא ההצבעה אבל הבחירה הראשונה היתה בחודש פברואר. וקרה מה שקרה, אנחנו זוכרים מה שקרה באותה פגישה. באותה ישיבה. בחודש מרץ אושר המינוי. מה-16.3, דהיינו חודש, אני מנסה בכל דרך אפשרית לקבל את רשימת השמות של החברים בוועדה. עכשיו, למי שלא יודע, בעיקר לתושבים, מי שצופה, הוועדה לאיכות הסביבה היא ועדה סטטוטורית, דהיינו חוקית, חוקתית. אמורה להתכנס ולהוציא פרוטוקול אחת לרבעון. בוועדה הזאת אמורים להיות חברים ארבעה חברי מועצה, ועוד שני נציגי ציבור, שאחד מהם נבחר על ידי המועצה והשני נבחר על ידי גוף שעוסק באיכות הסביבה. ואני חווה, עד היום, גרירת רגליים, אני מניחה שראש המועצה לא רוצה שזה יקרה. עכשיו, היום הופתעתי וגיליתי שיש ועדת צללים.

מה זאת אומרת?

מר אלעד כהן:

מה שאתה שומע. זה ממש קרה לא מזמן. אחת מחברות הוועדה,

גב' אורנה רייטר:

שהיא בעצם המועצה בחרה אותה והיא שייכת לגוף של איכות סביבה, התכתבנו. והיא אמרה לי 'בואי נצרף אותך לווטסאפ של הוועדה לאיכות הסביבה'. בווטסאפ הזה, בקבוצה הזאת, נמצאים עוד שלושה אנשים, שלא רשומים בשום מקום. תושבים. שאחד אוהב לעסוק בזה, והשני אוהב לעסוק בזה. זה המצב. זאת אומרת, מוועדה סטטוטורית, שאני לא יודעת איך היא התנהלה. דבר נוסף, במסגרת הבקשה שלי לקבל את הפרוטוקולים של אותה ועדה סטטוטורית, כתב לי בהנחיית או בעצת היועמ"ש, הוא אמר לי 'תפני למנכ"ל'. פניתי למנכ"ל. המנכ"ל שלח לי תשובה במייל, 'לא התקיימו ישיבות. לכן אין פרוטוקולים'. אנחנו נמצאים 29 חודשים מאז הבחירות. ולא היו ישיבות של ועדה סטטוטורית. המבקרת שומעת אותי? אוקיי.

מר אלעד כהן: אגב, המועצה קיבלה ריגיקט על הוועדות -

גב' אורנה רייטר: אני יודעת. לא רק על זה. ביקשתי לקבל מסמכים. כמובן שלא קיבלתי שום דבר. אחרי ששאלתי את המנכ"ל שוב שאלה, האם התקיימו ישיבות או לא התקיימו ישיבות או התקיימו ישיבות ולא נכתב פרוטוקול, המנכ"ל הפנה אותי לדבר על הנושא עם ראש המועצה. שלחתי לראש המועצה, זה באמת, עליזה בארץ הפלאות,

מר אלעד כהן: הפלאות או ההזיות?

גב' אורנה רייטר: ההזיות. שלחתי לראש המועצה מייל. אני יכולה לקבל תשובה? הוא כתב לי 'תדברי עם יפית, להיפגש איתי'. אמרתי לו 'בשמחה, אני אשמח לבוא לחפיפה'. ניסיתי לדבר עם יפית. לקח שלושה שבועות עד שחזרו אלי. לא היה זמן. אנחנו מדברים על ועדה שאמורה להתכנס. נקבעה לי פגישה עם ראש המועצה לחודש מאי, ל-4.5. אני מקווה שתהיה חפיפה. אבל כדי באמת להתחיל את פעילות הוועדה, יש לי הצעה קונקרטית. ואני כבר אקרא את הצעת ההחלטה. ככה. אני רוצה למנות מחדש את הוועדה. כמו שהוחלט קודם, אני היו"ר. עוד שלושה חברי מועצה צריכים להתנדב. אני ביקשתי באופן אישי מסיעת יחד, אם מישהו מהם רוצה להתנדב, אני פונה

לסיעת אופק אם מישהו רוצה להתנדב לוועדה. אני פונה. רוצים להתנדב לוועדה? להיות בוועדה?

מר ניר ברטל: אני מציע שאנחנו נחליט אחר כך.

מר אלעד כהן: לא, צריך לקבל החלטה על זה. מה זאת אומרת?

גב' אורנה רייטר: אז אחר כך תעלה את ההצעה.

מר אלעד כהן: רגע, סליחה. אבל כל עוד לא יהיה שמי,

גב' אורנה רייטר: שמי, אני עכשיו אומרת. בועז בגריש ודורון. ביקשתי את רשותם.

מר ניר ברטל: כמה חברי מועצה אנחנו בוועדה?

גב' אורנה רייטר: ארבעה.

מר ניר ברטל: בסדר. והיום אין לכם נציגות שם, נכון?

מר אלעד כהן: אנחנו ויתרנו.

מר ניר ברטל: אז מאיזה ועדה אתם מורידים את עצמכם?

מר אלעד כהן: מה הקשר?

מר ניר ברטל: לא, צריך לעשות איזונים.

- מר בועז בגריש:** ועדת סמים, גם ככה היא לא מתכנסת.
- גב' אורנה רייטר:** אתה היו"ר.
- מר בועז בגריש:** אני רק מעשן בישיבה הזאת.
- מר אלעד כהן:** הוא מביא רק את החומר.
- גב' אורנה רייטר:** צריכים לבדוק גם אם הוועדה הזו מתכנסת. זו גם ועדה סטטוטורית, לא?
- מר בועז בגריש:** כן. לא יודע, מרוב עישונים אני לא זוכר-
- גב' אורנה רייטר:** אבל אתה לא היו"ר.
- מר אלעד כהן:** מי היו"ר?
- מר ניר ברטל:** זה סיעת אופק.
- מר בועז בגריש:** ראש המועצה.
- גב' אורנה רייטר:** אוקיי. אז לקבל החלטה שבעצם בועז בגריש, דורון טישלר יהיו חברים בוועדה. וסיעת אופק, מי שתרצה, נצביע בפעם הבאה. עובד בכיר -

למה פעם הבאה? לא תוכלי להתכנס. צריך להצביע כרגע.

מר אלעד כהן:

אבל אם אין מתנדבים אז לא יהיה, יהיו שלושה.

גב' אורנה רייטר:

תעלי הצעה שמית לצרף מישהו. אם רוצים להחליף בישיבה הבאה,

מר אלעד כהן:

שיחליפו. אחרת לא תוכלי להתכנס.

הם לא יכולים להחליט בשבילנו מי -

מר ניר ברטל:

בבקשה. תחליטו כרגע. אפשר לחשוב כמה אפשרויות יש.

מר אלעד כהן:

היועמ"ש מה אומר על הסיטואציה הזאת? מה עושים?

גב' צדוק תמר:

כמה אפשרויות יש? יש לכם ארבעה חברים. אחד מהם.

מר אלעד כהן:

שחר, מה עושים במצב הזה?

גב' צדוק תמר:

בעיקרון כל סיעה בוחרת את נציגיה.

עו"ד שחר בן עמי:

אנחנו שנתיים וחצי לתוך הקדנציה. וזה לא קורה.

גב' צדוק תמר:

שחר, כדי שאפשר יהיה להתכנס, נמנה כרגע שם. ירצו להחליף,

מר אלעד כהן:

נחליף. אבל המשמעות של אי אישור כרגע זה לא להתכנס. זה חבל. ועדת איכות הסביבה. לא ועדת

סמים.

עו"ד שחר בן עמי: לא, זה לא מדויק. גם אם ההרכב הוא חסר אפשר להתכנס. זה לא

מדויק. אז לכן, מה שצריך לעשות, זה לבקש מהסיעה את השם. בישיבה הבאה היא צריכה להביא שם ולמנות אותו.

גב' אורנה רייטר: מבקשים מהסיעה את השם.

עו"ד שחר בן עמי: אי אפשר לחייב חבר מועצה להיות בוועדה.

גב' אורנה רייטר: אוקיי. כי אנחנו צריכים להתכנס אוטוטו. זה דבר אחד. עובד בכיר,

האחראי לתחום איכות הסביבה ברשות. אני הבנתי שמנכ"ל המועצה. זה השם שהוא לפחות שלח לי את עצמו. יש נציגת ציבור ששמה רוני וייגרטרן, שהיא שייכת ליאזרחים למען אוויר נקי, ואותה אפשרי לבחור מהמועצה. המועצה יכולה לבחור. ובחירה של ארגונים מקומיים כרגע, אני אפנה לנציג איגוד ערים לאיכות סביבה, שהם ימלאו את התפקיד הזה, עד שיהיה מישהו, נבחר. זה דבר אחד. הצעת החלטה. אפשר להצביע או את כל ההצעה לקרוא? להצביע על הכל כמכלול, שחר? אוקיי.

מר אלעד כהן: אולי כדאי שנצביע על כל אחד. יהיה יותר קל. כי יש הרבה נושאים,

לא?

גב' אורנה רייטר: כן, יש כמה נושאים.

מר אלעד כהן: אז בואו נצביע אחד אחד.

גב' אורנה רייטר: אוקיי. אז דבר ראשון, הוועדה לאיכות הסביבה. אורנה רייטר – יו"ר.

בועז בגריש, דורון טישלר חברי ועדה. מנכ"ל המועצה – שלמה אפרתי, ורוני ויינגרטן. אלה חברי הוועדה. אפשר להצביע?

- מר ניר ברטל:** ונציג של סיעת אופק.
- גב' אורנה רייטר:** נציג של סיעת אופק תגידו בפעם הבאה. אבל כרגע זה לא להצבעה.
ונציג סיעת אופק, אוקיי.
- מר אלעד כהן:** תעלי את זה להצבעה.
- גב' אורנה רייטר:** הנה, אני מעלה להצבעה.
- מר ניר ברטל:** לא, את לא מעלה להצבעה. אני מעלה להצבעה.
- גב' אורנה רייטר:** אז תעלה.
- מר ניר ברטל:** בואי תסיימי רק להציג את סדר היום שלך.
- מר אלעד כהן:** אתה רוצה שהיא תדבר על כל הנושאים?
- מר ניר ברטל:** כן.
- מר אלעד כהן:** טוב. נזכור מה -
- גב' אורנה רייטר:** טוב. דבר נוסף, אני רוצה פרסום של קול קורא לתושבים שהנושא מעניין אותם, באמצעות אתר המועצה ופייסבוק של המועצה, כולל ווטסאפ ואינסטגרם, קול קורא לתושבים שמעוניינים להצטרף כצופים. כאלה שהם עסוקים בתחום הזה ורוצים להשפיע ולעבוד

בתחום הזה. לקדם את התחום. זה דבר נוסף. דבר שלישי,

מר ניר ברטל: לא הבנתי מה זה. זה משהו להצבעה?

גב' אורנה רייטר: כן.

מר ניר ברטל: מה ההצעה?

גב' אורנה רייטר: שהמועצה תאפשר פרסום קול קורא באמצעים שלה, לקרוא לתושבים שמעוניינים לתרום בתחום וזה מעניין אותם תחום איכות הסביבה, להצטרף לפורום הזה כצופים. קבלת שירותי משרד ושימוש בחדר הישיבות לצרכי המפגש, המפגש של הוועדה. זה דבר נוסף.

מר ניר ברטל: מה זה שירותי משרד, לא הבנתי?

גב' אורנה רייטר: תיאום הפגישות.

מר ניר ברטל: זה מקובל?

עו"ד שחר בן עמי: בעיקרון המנכ"ל הוא מזכיר הוועדות. אז הוא יחליט איך לעשות את זה. אלא אם כן הוא ממנה מישהו מטעמו. מזכיר ועדה, לכל דבר יש מזכיר ועדה. זה מנכ"ל או מי מטעמו.

מר ניר ברטל: אז זה כבר קיים?

עו"ד שחר בן עמי: כן. בעיקרון זה מה שמקובל. ובהחלט אפשר לתת חדר ישיבות לוועדה. אחרת הם לא מתכנסים.

גב' אורנה רייטר: אוקיי. קבלת כל החומרים, פרוטוקולים, סיכומי דיון פנימיים וחיצוניים, כולל רשימת אנשי הקשר החיצוניים. והדבר האחרון, משום מה מתישהו שונה שם הוועדה מהוועדה לאיכות הסביבה לוועדה לאיכות הסביבה ומלחמה בשריפות.

מר ניר ברטל: מאבק.

גב' אורנה רייטר: אני חושבת שחשוב להחזיר את זה לשם הסטטוטורי של הוועדה. בתוך הוועדה הזאת יש מאבק בשריפות, יש מאבק בדליפה או זיהום בעקבות שפכים. יש את הנושא של הלישמניה, יש את הנושא של מדורות ל"ג בעומר. יש מיליון ואחת, זה גם שריפה בעצם. תחנות הגז. יש עוד הרבה דברים נוספים. יש צואת כלבים. יש עוד מלא דברים שהוועדה יכולה להתעסק, אז זה בעצם שינוי שם הוועדה, ביטול השינוי של שם הוועדה. זהו.

מר ניר ברטל: נראה לי שאביבית רוצה להיות.

גב' אורנה רייטר: בשמחה.

מר ניר ברטל: עוד מישהו רוצה?

מר אלעד כהן: כן, אני רוצה. קודם כל, אני רוצה להגיד לך, אורנה, שאפו. על דבר מאוד פשוט. פשוט אבל חשוב. לקחת ועדה שהיתה אמורה להיות אחת הוועדות הכי חשובות בכלל, כי איכות הסביבה אכן תופס נפח מאוד חשוב. בכלל ברמה הארצית, בפרט בעשור האחרון וכו'. בפרט באורנית. כי מה לעשות, אנחנו די מושפעים משני נושאים סביבתיים חשובים. הראשון, אמרת,

השריפות הפיראטיות. השני, אמרת, הסיפור של שפני הסלע, וכל מיני נגזרות שהזכרת. אולי מואזין וצדיבלים וכו'.

גב' אורנה רייטר: שפכים, שפכים.

מר אלעד כהן: שפכים וכו'. ולקחת ועדה שהיתה אמורה להיות ועדה מאוד חשובה, וסליחה על הביטוי, הוצאת אותה מהבוידעם. כי את תיארת פה למעשה מצב מאוד פשוט. שהוועדה הזו למעשה לא היתה קיימת. ועדה סטטוטורית, לא ועדה שמישהו עושה למישהו טובה שהוא מקיים אותה. והחיית אותה.

גב' אורנה רייטר: עוד לא, עוד לא.

מר אלעד כהן: מנסה להחיות אותה. אבל הדבר שהוא קצת מצער לשמוע, ואני אשמח לשמוע את ההתייחסות של ראש המועצה, שאת בכלל צריכה לבקש דברים כל כך אלמנטאריים בשביל לאפשר את אותו כינוס של הוועדה, שזה פשוט מדהים. את צריכה להתחנן לקבל חומרים, את צריכה להתחנן שיקצו לך מקום, את צריכה להתחנן שיגידו לך מי חברי הוועדה. זה נראה כאילו שנוח למישהו שהוועדה הזאת רשומה פורמאלית, אבל בפועל לא קורה איתה שום דבר. על זה יש להצטער, אבל מה לעשות, אנחנו צופים פני עתיד ופחות יכולים לשנות את העבר. כי מי שמכיר אותך באנרגיות החיוביות שלך בזמן האחרון, בשנה האחרונה, אני בטוח שתחיי את הוועדה הזאת. אני בטוח שדעתך קצת שונה, אבל אתה בדעת מיעוט פה. אני בטוח שתחיי את הוועדה הזאת. אין לי ספק שגם בועז וגם דורון יירתמו לעניין הזה ויעזרו לך. ואני מאחל לך בהצלחה, על זה שהצלחת להחיות ועדה שהיתה מתה,

גב' אורנה רייטר: עוד לא.

את כבר מצליחה להחיות. כי כשרואים את האינטנסיביות שאת

מר אלעד כהן:

פועלת, ברור שמה שהיה,

... לבד, או מה?

מר ניר ברטל:

האמת לפעמים היא כואבת, אני מסכים איתך.

מר אלעד כהן:

זו הערה לא לעניין.

גב' צדוק תמר:

זה את אמרת.

מר ניר ברטל:

מה שהיה היא לא מה שיהיה. חצי קדנציה,

מר אלעד כהן:

אנחנו בחדר של מחמאות אחד לשני.

מר ניר ברטל:

המחמאה הזו היא גם ביקורת מאוד קשה על ההתנהלות שלך.

מר אלעד כהן:

אתה גם קיבלת מחמאות בתחילת הישיבה. זה בסדר.

גב' צדוק תמר:

חצי קדנציה הוועדה הזו לא עשתה שום דבר. אני רק מקווה שבחצי

מר אלעד כהן:

השני של הקדנציה היא תהיה הרבה יותר אפקטיבית.

תודה. עוד מישהו רוצה להגיד משהו? מעולה. האמת, שרציתי לפתוח

מר ניר ברטל:

בדברי ולהגיד אורנה שאני מתבייש שאין לך מושג מה הוועדה הזאת עשתה. אבל אלעד לקח לך את

הבכורה בדברים שלו, אז אני אגיד את זה לשניכם. שאני חושב שהיה מן הראוי שתבואי ותלמדי

קצת, לפני שאת קופצת ומזיזה אנשים, על מה שנעשה פה בתחום איכות הסביבה במועצה. מאבקים מאוד גדולים עם הרבה מאוד השקעה.

גב' אורנה רייטר: איפה הפרוטוקולים? איפה תיאור?

מר ניר ברטל: שנייה, אורנה. את מפריעה לי.

מר אלעד כהן: איפה הוועדה? יושבת?

גב' צדוק תמר: מי חברי הוועדה?

גב' אורנה רייטר: מי חברי הוועדה? אתה מבלבל את המוח.

מר ניר ברטל: איך מישהו אמר? זה שלך. תני לי רגע לדבר, בבקשה. אני יודע שזה קשה.

גב' אורנה רייטר: זה קשה כשמבלבלים את המוח, זה הכל.

מר ניר ברטל: אני יודע. זה קשה מאוד.

גב' אורנה רייטר: כשמבלבלים את המוח.

מר ניר ברטל: בסדר. את רוצה להגיד עוד משהו? ואז אני אמשיך? אז אני אגיד לך

במה את מבלבלת את המוח. כשאין לך מושג בכלל כמה פעילות נעשתה בתחום הזה. וחבל שאת מתעלמת ממנה ומבטלת אותה. בתחום תחנת הכוח, בתחום שפני הסלע, בתחום השריפות

הפיראטיות, ועוד הרבה נושאים אחרים. אני חושב שכבר יש לנו, היה לך ניסיון אחד בתור יו"ר של ועדה שהוא לא היה מוצלח במיוחד. ואני מקווה שאת תפקידי את הלקחים הנדרשים מהניסיון הזה ועל מנת שאיך נקרא לזה, העבודה תהיה פרודוקטיבית ולטובת העניין. זהו. בואו נצביע. אלא אם כן,

גב' צדוק תמר: אני רוצה במשפט או שניים להתייחס. אני לא מצליחה להבין. אחרי שנתיים וחצי בתפקיד, כולנו, איך אתה מסוגל להגיד את הדברים האלה? אורנה, בתכתובת, במיילים, אני זבוב על הקיר, אני רואה את המאמצים שלה ואת הניסיונות שלה וגם בשיחות בינינו, לקבל את המידע הכל כך פשוט הזה. מי הם חברי הוועדה? רגע, באיזה זכות -

מר ניר ברטל: זה כתוב בפרוטוקול שבו היא נבחרה. רק צריך לפתוח, להיכנס ולראות.

מר אלעד כהן: שמה? לגלות שאין פרוטוקולים?

גב' צדוק תמר: אז מה כל כך קשה לך לענות על השאלה הזאת?

מר ניר ברטל: פרוטוקול של המועצה.

מר אלעד כהן: היא מדברת על פרוטוקולים של ועדת ...

מר ניר ברטל: לא, היא שואלת מי חברי הוועדה. זה כתוב בפרוטוקול -

גב' אורנה רייטר: זה לא רשום שם.

גב' צדוק תמר: זה לא רשום שם. ואגב, אם זה רשום, יכולת לענות את התשובה

הזאת שזה רשום. אבל אתה -

... את הדברים לעשות והיא לא עושה.

מר ניר ברטל:

אתה לא עושה ומזיק.

גב' אורנה רייטר:

אז אני אעשה רגע סדר. אם אנחנו כבר מדברים, פתחנו את העניין.

מר ניר ברטל:

בבקשה.

אני לא סיימתי.

גב' צדוק תמר:

נכון. את צודקת, תמשיכי, בבקשה.

מר ניר ברטל:

לא ככה מתנהלת רשות מקומית. זה שיש פה אנשים טובים עם כוונות

גב' צדוק תמר:

טובות, אנחנו לא בקמפיין בחירות, שכל מטאטא יורה ולכל מי שיש יוזמה רץ איתה ועושה. זה דבר נחמד, זה קהילתי, זה משהו אחר. זה לא ניהול של רשות מקומית. ניהול של רשות מקומית יש לו כללים שלא מופנים פה מאיזושהי סיבה. ולבוא בטענות שהיא לא מבינה והיא מבלבלת את המוח והיא לא יודעת. מעבר לעובדה שזה מאוד לא מכבד, אבל לזה כבר התרגלנו, זה גם מאוד לא מדויק. כי מה שקורה פה זה ניהול רשלני, ניהול חובבני. אין פה, הדברים לא מתקיימים. אף מילה ממה שאורנה אומרת היא לא מדויקת. אז לבוא ולהגיד 'את לא יודעת',

נישאר חלוקים בנקודה הזאת.

מר ניר ברטל:

רגע, תן לי להבין, ניר. יש פרוטוקולים של ועדת איכות הסביבה?

מר אלעד כהן:

מר ניר ברטל:

חבר'ה, בואו נצביע.

מר אלעד כהן:

לא, אני שואל שאלה. יש פרוטוקולים כאלה? כי אני הרי לא מעורב

בזה. אתה אומר 'היו'. ואת אומרת 'לא היו'.

גב' אורנה רייטר:

לא, ... אמר לי שאין כלום.

מר ניר ברטל:

אני אגיד לך מה כן יש. יש עשייה אדירה.

מר אלעד כהן:

אבל זה לא מה ששואלים אותך.

מר ניר ברטל:

זה מה שאני עונה.

גב' אורנה רייטר:

אבל איפה אתה רוצה שנראה את העשייה? בפייסבוק להסתכל?

מר ניר ברטל:

לא, באיכות האוויר.

גב' אורנה רייטר:

אה, באיכות האוויר. אני מנסרת לבד. אוקיי. אפשר לבקש משהו

מהמבקרת? אני מבקשת ממך באמת להתייחס לנושא הזה ולבדוק האם יש פרוטוקולים ב-29 חודשים אחרונים בתחום.

גב' חני בריקמן:

אני מצטערת, אני ממש מצטערת. אי אפשר שכל פעם שרוצים פה

משהו, 'המבקרת'. אני פה, משקיפה. ויש לי תוכנית עבודה.

גב' אורנה רייטר:

אוקיי, אז אני אשלח לך.

גב' חני בריקמן: וזו התשובה שלי גם לפעם הקודמת. את יכולה לשלוח למנכ"ל, לבדוק

מה שאת צריכה.

גב' אורנה רייטר: אבל המנכ"ל לא עונה לי.

גב' חני בריקמן: הוא יענה לך.

גב' אורנה רייטר: הוא לא עונה לי. הוא שולח אותי ואומר 'איני'.

גב' חני בריקמן: זה לא אומר שאני צריכה לבדוק כי הוא לא עונה. זה לא התפקיד

שלי. סליחה, עם כל הכבוד.

מר ניר ברטל: הוא ענה לך.

מר אלעד כהן: מה הוא שלח אותך? לאן?

גב' אורנה רייטר: הוא אמר לי שלא היו פגישות ואין פרוטוקולים של אף ועדה.

מר אלעד כהן: אז איך אפשר לבוא ולהגיד שהיו, ניר?

גב' אורנה רייטר: חכה. וכששאלתי אותו האם התקיימו פגישות או לא התקיימו

פגישות, אז הוא הפנה אותי לראש המועצה. גם היועמ"ש, שחר, אני פניתי אליך בנושא, נכון?

עו"ד שחר בן עמי: באיזה עניין?

- גב' אורנה רייטר:** הוועדה לאיכות הסביבה.
- עו"ד שחר בן עמי:** כן.
- גב' אורנה רייטר:** נכון שפניתי אליך?
- עו"ד שחר בן עמי:** כן.
- גב' אורנה רייטר:** נכון שבהתחלה אמרת לי לפנות למנכ"ל?
- עו"ד שחר בן עמי:** בוודאי.
- גב' אורנה רייטר:** בוודאי. אחר כך גם ביקשתי את הסיוע שלו בשאלה איזה חברי ועדה צריכים להיות ומה התפקידים שלה, פה הוא כבר סיים את העזרה שלו. כנראה הוא קיבל הנחיה לא לסייע. אבל בסדר. נשתדל לעשות את המקסימום באיכות הסביבה.
- מר אלעד כהן:** אורנה, יש לי רק בקשה. אם יש דברים, אנחנו הרי לא מודעים לכל ההתכתבות הזאת. אם יש דברים ויש בעיות כאלו, אני מבקש שתעלי את זה בנושא לסדר יום, כדי שאנחנו נהיה מודעים לזה. כי כשכל הפרוים נמצא, אז אפשר א', לברר. ועוד יותר חשוב, לקדם את זה.
- גב' אורנה רייטר:** אוקיי.
- מר אלעד כהן:** כנראה שההתכתבות ביניכם לא מובילה, לא משנה מי אשם במה. יש

בעיה, תביאי את זה למליאת המועצה.

מר ניר ברטל: יש לך את הצעת ההחלטה כתובה, אורנה?

גב' אורנה רייטר: כן.

מר ניר ברטל: תשלחי אותה אחרי זה,

מר אלעד כהן: תקריאי אותה פורמאלית קודם כל.

גב' אורנה רייטר: אוקיי. מינוי חברי הוועדה,

מר ניר ברטל: רגע, שנייה, אורנה. תודה. אני חושב שהיא ברורה לכולם.

מר אלעד כהן: אני כבר לא כל כך זוכר אותה, אבל לא משנה.

מר ניר ברטל: אז אני אזכיר לך. אורנה – יו"ר. דורון ובוועז – חברים. נציג נוסף

מסיעת אופק. רוני וייגרסון ושלמה הם חברי הוועדה ונציג נוסף מאיגוד ערים. היא רוצה להעביר הצעת החלטה שהם יוכלו להשתמש בחדר ישיבות.

גב' אורנה רייטר: והמנכ"ל מזכיר הוועדה.

מר ניר ברטל: ושינוי שם. זה כבר בילט אין. והיא רוצה להוריד את המאבק

בשריפות הפיראטיות.

- גב' אורנה רייטר:** לא, לא,
- מר אלעד כהן:** מהשם.
- גב' אורנה רייטר:** סליחה, אבל אני מעדיפה לקרוא את זה בצורה מסודרת. דבר ראשון, גם דיברנו על פרסום קול קורא. מפריע לך?
- גב' אביבית אבורוס:** לא, חלילה. את יכולה לקרוא. את יכולה -
- גב' אורנה רייטר:** חשבתי שזה יהיה נחמד -
- מר אלעד כהן:** היא הכינה את זה. אתם יכולים להגיד שאולי לא מסכימים,
- גב' אביבית אבורוס:** אבל היא גם הקריאה את זה לפני רגע.
- גב' אורנה רייטר:** אבל אלעד אמר שהוא לא זוכר.
- מר אלעד כהן:** זה ייקח בדיוק דקה,
- גב' אורנה רייטר:** אז סליחה שיש כאלו שזוכרים יותר טוב. מעבר לאנשים שנבחרו, ניר, שזה היה מדויק. זה היה פרסום קול קורא לתושבים.
- מר ניר ברטל:** לא הספקתי להגיע לזה.
- גב' אורנה רייטר:** קבלת שירותי משרד. וזה הבנתי שזה בילט אין. קבלת כל החומרים,

פרוטוקולים, סיכומי דיונים וכו', ואנשים חיצוניים שנמצאים איתם בקשר. אם זה מהמנהל ואם זה איגוד ערים וכו'. וביטול השינוי של השם. וחזרה לשם המקורי של הוועדה לאיכות הסביבה. זהו.

מר ניר ברטל: תודה. מי בעד? בועז, אלעד, אודי, אביבית בעד. דורון, תמר.

מר אלעד כהן: יאללה, פה אחד, ניר.

מר ניר ברטל: לא, אני נמנע. ואורנה. אני נמנע. תודה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר את ההצעה לסדר היום של חברת המועצה אורנה רייטר בנושא

הוועדה לאיכות הסביבה, כדלקמן:

- 1) מינוי חברי הוועדה מחדש: יו"ר - אורנה רייטר; חברי הוועדה – חברי המועצה: בועז בגריש, דורון טישלר, נציג סיעת אופק; נציג בכיר האחראי לתחום איכות הסביבה ברשות – מנכ"ל המועצה שלמה אפרתי; נציג אחד ייבחר על ידי המועצה, בהתייעצות עם ארגונים מקומיים העוסקים באיכות הסביבה - אזרחים למען אוויר נקי – רוני ויינגרטן; בחירה של ארגונים מקומיים או ארציים – נציג איגוד ערים לאיכות הסביבה.
- 2) פרסום קול קורא לתושבים שהנושא מעניין אותם להצטרף באמצעות המועצה, פייסבוק ודף המועצה. כולל ווטסאפ ואינסטרקט. כולל עיצוב הקול קורא.
- 3) קבלת שירותי משרד ושימוש בחדר הישיבות לצרכי המפגש. כולל עיצוב הודעות לפנייה לציבור.
- 4) קבלת כל החומרים, פרוטוקולים, סיכומי דיון פנימיים וחיצוניים בנושא, כולל רשימת אנשי הקשר ברשויות.
- 5) ביטול השינוי של שם הוועדה וחזרה לשם – הוועדה לאיכות הסביבה.

2) פאנלים סולאריים – פתיחת תב"ר ואישור הלוואה בסך 2.5 מיליון. אישור הלוואה מבנק

לאומי עד ריבית קבועה 1.58%.

מר ניר ברטל: הנושא הבא. אנחנו נעבור לנושא של הפאנלים הסולאריים. בוקר טוב.

גב' אורנה רייטר: למי צריך להעביר את זה?

מר ניר ברטל: תשלחי במייל ליפית, עם העתק לשלמה ואלני.

***** מר עדי אריכא הצטרף לישיבה *****

מר ניר ברטל: חבריה, עברנו אחד, שניים, שלושה סעיפים. נשארו רק ארבעה. הצעת ההחלטה זה לקחת הלוואה של 2.5 מיליון שקל מבנק לאומי, בריבית, כתוב פה 1.58%, זה 85. לצורך התקנת פאנלים סולאריים. שלחנו חומרים. עדי הכין גם מצגת מאוד מפורטת, מאוד מעמיקה, שרק להעביר אותה, את כולה, זה 40 דקות.

מר אלעד כהן: זה מה שקיבלנו במייל, מצגת, או משהו חדש?

מר ניר ברטל: עם שינוי אחד, בעקבות שאלה שנשאלה. יתר הדברים, יש שם שינויים מהותיים?

מר אלעד כהן: אולי רק תדגיש את השינוי. כי את המצגת ראינו.

מר ניר ברטל: השינוי זה הבקשה של חלופות המימון. תיכף נציג את זה. עוד דברים שתרצו שנציג? נסביר? נדבר? מעולה. זה שקף שלא השתנה, נכון, עדי?

מר עדי אריכא: לא השתנה.

- מר אלעד כהן:** תראה לנו רק את השינוי.
- מר ניר ברטל:** לא השתנה, אבל השאלה אם הוא ברור לכולם. כי זה לא שקף שרק מלקרוא אותו מבינים. ואם הוא לא, אז נעבור עליו. וזה השקף שנוסף ממה שנשלח לכם.
- גב' אורנה רייטר:** אני ככה לא מצליחה לקרוא אפילו. אפשר לקבל את החומר?
- מר ניר ברטל:** נשלח במייל. בועז העביר.
- גב' אורנה רייטר:** לא, אני מדברת על החלופות.
- מר אלעד כהן:** על השקף הנוסף.
- מר ניר ברטל:** כן.
- גב' אורנה רייטר:** אז אם אפשר לקבל את זה. עכשיו.
- מר אלעד כהן:** וללמוד את זה גם. חבל אגב שלא העברתם את השקף הזה.
- מר ניר ברטל:** הכנו אותו לפני, בעקבות שאלות שעלו באיחור אז הכנו אותו.
- גב' צדוק תמר:** באיחור? באיחור לפני חצי שנה. כן.
- מר ניר ברטל:** אתה רוצה לתאר פה מה רואים בשקף, עדי?

מר עדי אריכא: עשינו אותו, האמת שכבר עשינו אותו כבר לפני מספר חודשים. אנחנו מדברים עכשיו על השוואת חלופות.

מר ניר ברטל: רגע, סובב טיפה את המיקרופון אליך ותגיד את השם המלא שלך.

מר עדי אריכא: קודם כל אני עדי אריכא. מלווה את המועצה במידע שיווקי, התחילה תקשורת לפני שנתיים בנושא של המערכות הסולאריות. המועצה סביב זה, בואו נגיד, היו גישות בעבר שמאוד דחפו לכיוון של השכרה. היה בגישות האלה היגיון, לדעתי, מאוד גדול לפני עשר שנים. כיום, כשיש כזה פרויקט, להערכתך, וזה מה שבדקנו, היה נראה לנו שהרבה יותר הגיוני להחזיק כזה משק... בבעלות המועצה. ולא לתת את הזכויות. לא התייחסנו לעבודה במשרד הפנים שצריך לעשות כשמשכירים, בדיוק כדי לא לתת ליזמים את מה שיכול להעצים את הרשויות.

גב' אורנה רייטר: אני יכולה לקבל את זה. אני פשוט לא רואה -

מר ניר ברטל: מה, לשלוח לך למייל?

גב' אורנה רייטר: כן, אם אפשר.

מר ניר ברטל: רק טכנית איך אני עושה את זה.

גב' אורנה רייטר: טוב, לא משנה.

מר יוסף הדרי: כל חוזה שכירות מעל חמש שנים דורש אישור משרד הפנים,

מר אלעד כהן:

למה סגרת את זה?

מר ניר ברטל:

אני רגע פותח את המייל בשביל לשלוח לה מייל.

מר יוסף הדרי:

כל חוזה שכירות מעל חמש שנים דורש אישור משרד הפנים. גם הקצאות כאלה של מעל חמש שנים, הם עושים בעיות. אני לא מכיר רשויות. אני יודע שלפחות שתיים פנו לקבל אישור להשכרת גגות פוטו וולטאים, ודחו אותם. זאת אומרת האופציה הזאת היתה קיימת בעבר, עשו את זה בעבר. כיום היא לא באמת נמצאת על השולחן.

מר בועז בגריש:

למה? אתה יודע?

מר יוסף הדרי:

הם מתנגדים לדבר הזה לפי דעתי מבחינה כלכלית. לא קיבלתי תשובה רשמית. בתכל'ס הם לא מאשרים את הדברים האלה.

מר עדי אריכא:

למעט נושא של קירווי. זאת אומרת אם -

מר יוסף הדרי:

לא, זה סיפור אחר. כי קירווי הם רואים את זה כביכול ...

מר עדי אריכא:

תראה, חוזר המנכ"ל של משרד הפנים שיצא לפני שנה באה לעשות סדר בסיפור הזה, כדי, בעבר התחושה היתה שיזמים חוגגים על רשויות כי היזמים מבינים את המטריה והרשויות לא. ובאמת כשאתה מסתכל בעיניים כלכליות, נגיד אם לפני עשר שנים היו באמת הולכים לבנקים ומבקשים הלוואה, אז יכול להיות שהם היו מקבלים הרבה יותר כסף. והרבה יותר כסף היה נשאר בידיהם. אז כאילו ללכת, מה יכולה להיות סיבה לתת דבר כזה ליזום? זה לא לתפעל כביש. זה בסך הכל להקים מערכת סולארית, עם הלוואות מצוינות. זאת אומרת, תיקח הלוואה של 1.85 קבועה, זו הלוואה קבועה. השמש מתנהגת אותו דבר. הבנק, ההלוואה מתנהגת אותו דבר. איזו

סיבה יש לתת דבר כזה,

מר יוסף הדרי: וההכנסות נשארות אותו דבר. הכנסות בטוחות.

מר עדי אריכא: ניר, אני הייתי, אפשר להסביר -

מר אלעד כהן: רגע, לפני שאתה עובר הלאה, משהו אחד לא ברור לי. אולי אני מפספס משהו. האופציה של השכרת גגות. אני מבין שעליו פניו, לא כל כך התעמקתי בתחשיב, כי לראות תחשיב דקה לפני שאתה אמור לאשר אותו, כן או לא, זה קצת בעייתי. אבל נניח לרגע שכל הנתונים האלו הם הגיוניים. נניח. ויש כאילו תשואה יותר נמוכה למועצה כתוצאה מהשכרת הגגות, נניח.

מר עדי אריכא: לא רק תשואה. איך אתה בוחן את ההשוואה. אני חושב שצריך לדבר על NVP.

מר אלעד כהן: אני לא נכנס כרגע, אני מדבר, פחות כדאיות כלכלית. ברור, NPP, הכל. לא נכנס לזה. זה ברור. אני מדבר בפשט, פחות כדאי. בסדר? בהתאם לעקרונות שכולנו מכירים. אבל מי שקובע בכמה הוא רוצה להשכיר את הגג זה אתה. אתה בעל הנכס. ואם אתה קובע שאתה משכיר את הגג, סתם זורק מספר, ב-1,000 שקל, אז התשואה שלך מהגג תהיה 1,000 שקל. אבל אם אתה תחליט שאתה משכיר את הגג שלך ב-3,000 שקל, ואם זה כדאי לאור כל הדברים שתיארת וכו', אז ההנחה היא שאתה מצמצם בצורה די משמעותית את הפער, ככל שהוא קיים בכלל, בין החלופה של הגגות, השכרת גגות, לבין החלופה, הרי אף אחד לא בא ואומר לך או מגביל אותך בכמה להשכיר את הגגות.

מר עדי אריכא: השוק מגביל אותך.

מר ניר ברטל: אם תבקש מיליון שקל בשביל לשים פאנל סולארי על בית הנוער, אף אחד לא ישלם אותך.

מר אלעד כהן: סליחה, אם יש פער גדול, ושוב פעם, אם, בין החלופות, זאת אומרת לזים כדאי יותר לשכור את הגג, כדי שהוא ירוויח מאותה דלתא ולא אתה, ואם אנחנו מדברים בעקרונות של כוחות שוק, אז ההנחה היא, ואתה יודע מה? כל עוד לא ניסית את זה, אל תבוא ותגיד לי אני אקבל פחות, כי משהו שלא ניסית אתה לא יודע, ...

מר עדי אריכא: מדינה שלמה מנסה את זה כל יום.

מר אלעד כהן: אתה יודע, העדר הולך בכיוון אחד. אבל מה לעשות,

מר עדי אריכא: לא, לא. אני לא אומר שלא עושים השכרה. עושים השכרה.

מר אלעד כהן: אז אני אומר, את הפער, ככל שהוא קיים בהתאם לכל התחשיבים שלך, בין החלופה של הגגות לבין החלופה שנראית לכאורה יותר אטרקטיבית, שזה בעלות המועצה, אתה יכול לצמצם את זה על ידי תמחור יותר טוב. לפחות לנסות.

מר ניר ברטל: באמת, אני לא מבין. שנייה אחת.

מר עדי אריכא: לאן אתה חותר?

מר אלעד כהן: אני חותר לזה שאם באים ואומרים שהאופציה של ההשכרה של הגגות היא הרבה פחות אטרקטיבית מבחינת כדאיות כלכלית, כי זה מה שלכאורה עולה מהנתונים

האלה, בהשוואה לאופציה של בעלות המועצה, כן, אז אני חושב, אני לא כלכלן כזה גדול, אבל קומון סנס ברוך השם יש לי ולכולנו פה, שאם אתה מתמחר נכון את ההשכרה של הגגות, אתה יכול לצמצם את אותנו פער, את אותה דלתא. וכל עוד זה לא נוסה, אז בעיני זה נעשה כאמירה. ולא מעבר לזה. זו ההערה שלי.

מר עדי אריכא: אני אגיד לך, לדעתי, כדי לקבל את הנתון המדויק שאתה מחפש,

מר אלעד כהן: ככל שניתן,

מר עדי אריכא: אז צריך לצאת לעוד מכרז. הם יגבשו את תנאי הסף,

מר אלעד כהן: ומי זה בכלל שהחליט לצאת למכרז על חלופה אחת בלבד?

מר ניר ברטל: אני.

מר אלעד כהן: תודה רבה. החלטת בשבילנו, ניר.

מר ניר ברטל: לא.

מר אלעד כהן: זו המשמעות. חד משמעית.

מר יוסף הדרי: אבל למה, סליחה רגע, גם מדברך נשמע, לא מבחינה כלכלית,

שאנחנו נצמצם את הפער אבל עדיין יישאר פער. למה לא ללכת על המקסימום רווח שאני יכול להשיג? אם ההכנסות שלי קבועות וההוצאות שלי קבועות ויש לי דברים פה, זה חברת חשמל. זה לא איזשהו סוחר שלצורך העניין אנחנו בונים בניין ויהיה סחיר, לא יהיה סחיר. יש לי פה דבר קבוע.

למה לא ללכת למקסים?

מר אלעד כהן: אז אני אענה לך. כל עוד לא ניסית לקבל הצעות מחיר בצורה של מכרז, לא ניסית, כי בדקת רק דבר אחד. כל עוד לא ניסית, שנייה, מה שנקרא לבחון מעשית, וזה יפה שאתה מגנך, את שלושת החלופות, וכל עוד בחנת בפועל חלופה אחת בלבד באמצעות זה שיצאת למכרז, והיא החלופה של בעלות המועצה, כי מישהו החליט בשביל כולנו שזו החלופה היחידה שצריך לבחון אותה, כי הוא חשב אולי שזו החלופה היחידה שצריך ללכת עליה, וזה בסדר.

מר ניר ברטל: רגע, רגע, עדי.

מר אלעד כהן: רגע, לא סיימתי. אז כל עוד זה לא נעשה, יוסי, אז יש איזשהו נעלם. ומהו הנעלם? האם באמת יש פער בין החלופות.

מר עדי אריכא: אין שום נעלם.

מר ניר ברטל: אחד אחד.

מר יוסף הדרי: מישהו צריך לממן פה את המערכת. מי שממן -

מר ניר ברטל: יוסי, תודה. אודי, בבקשה. אחרי זה שחר.

מר אודי וילד: אני אומר, אין פה נעלם. אנחנו יודעים בדיוק מה המחירים בשוק. אנחנו יודעים מה אתה יכול לקבל על שכירות ואנחנו יודעים מה אנחנו יכולים לקבל כשאנחנו עושים לבד. עכשיו, המשיכה לעשות את זה לבד מול השכרה היא ברורה. כל אחד שיכול לקחת הלוואה, לצורך העניין במועדון הספורט עשינו את זה על הגגות. והייתי חייב לעשות את זה בהשכרה. הייתי

חייב. למה? כי אני לא יכול לקחת הלוואה. אם הייתי יכול לקחת הלוואה, הייתי עושה את זה. אבל בגוף שכן יכול לקחת הלוואה, גם אם אני אדם פרטי ואני יכול לקחת הלוואה, עדיף לי מאשר להשכיר. אין שאלה בכלל. כלכלית זה נכון. מכל סיבה אחרת שתעשה זה נכון. עכשיו, כל הסיפור של מערכת סולארית זה לא איזה ביג דיל. זה לא באמת ביג דיל. לא צריך להתרגש מזה, לא צריך לפחד מזה. זה פאנלים ששמים לך על הגג ובוזה נגמר הסיפור, פחות או יותר. תחזוקה מינימאלית, התקלות מינימאליות. ובסוף אתה ממקסם את הרווח, כמו שיוסי אומר. למה לא להגיע לזה? אתה יודע כמה תקבל. השוק מוכר וידוע כל יום.

מר אלעד כהן: אני קצת שומע, זה קצת ססמאות. אתה יודע כמה תקבל?

מר אודי וילד: הנה, יש לך פה מומחה ויועץ שיגיד לך בדיוק את המספר.

עו"ד שחר בן עמי: אין פה באמת שלוש חלופות. אני אסביר למה. תראו, יש נוהל של משרד הפנים איך בוחנים BOT. הדבר הזה מחייב חוות דעת כלכלית ואז אישור עקרוני ליציאה למכרז ואחרי שהמכרז הסתיים גם צריך אישור נוסף, לתוצאות שלו. ממשרד הפנים. זה די חריג. אם אתם מציגים את הטבלה הזאת למשרד הפנים, צריך פה אישור ל-DBOT. אם הולכים להשכרה, זו עסקת מקרקעין, אישור משרד הפנים, בעלות מועצה. אם אתם מציגים את הטבלה הזאת, חלופה 1 ו-2 אני לא רואה איך היא מתקשרת. כי לפי חלופה 1 ו-2 המועצה מפסידה ביחס לחלופה 3.

מר ניר ברטל: אתה אומר שמשרד הפנים לא יאשר אותם?

עו"ד שחר בן עמי: סיכוי סביר שאת שתי, באה המועצה למשרד הפנים ואומרת 'אני רוצה אישור'. מציגה חוות דעת כלכלית ששתי החלופות הראשונות הן גרועות. למה שיאשר לך את זה? כי מה?

גב' צדוק תמר:

תלוי איך אתה מציג לו.

עו"ד שחר בן עמי:

אם היועץ טועה, ואני לא מתווכח,

מר אלעד כהן:

שחר, יש פה השלכות. מעבר לפן הכלכלי, יש פה השלכות גם קצת

שונות לגבי כל אופציה.

עו"ד שחר בן עמי:

אבל זה הנוהל, חבריא.

מר אלעד כהן:

לא, אתה אומר למה משרד הפנים יאשר. השאלה, אתה יודע, אותנו

לימדו, בפרט אותך שחר, כשאתה בא לבקש אישור, השאלה כמה אתה רוצה לקבל את האישור ומה

אתה מוכן לעשות כדי לקבל את האישור ומה אתה מכוון לטובת האישור, והמבין יבין.

עו"ד שחר בן עמי:

אלעד, הוצאת פעם אישור כזה? אני הוצאתי עשרות.

מר אלעד כהן:

שנייה. גם כשאתה יודע, גם כשמבקשים אישור להוריד ארנונה,

עו"ד שחר בן עמי:

זה לא עובד ככה.

מר אלעד כהן:

ולהוריד ארנונה, להקטין ארנונה, השאלה באמת עד כמה אתה רוצה

להשיג את הדברים האלה. אפרופו האישור.

מר ניר ברטל:

אני רק לא הבנתי, אלעד, מה שאתה אומר, המועצה צריכה לעשות

עכשיו שלושה הליכים. אחד, לעשות מכרז לבעלות, אחד מכרז להשכרה ואחד להשלים הליך BOT,

לקבל את שלושת ההצעות ואז לבוא למליאה ולהציג 'הנה, ב-BOT ייקח לנו שנתיים לאשר במשרד

הפנים, או שנה לאשר במשרד הפנים. זה הרווח של המועצה, אחרי שכבר התקשרנו עם חברה ועשינו את התכנון, בסוף אומרים לה 'לא, רק תנו לנו הצעת מחיר, עוד לא החלטנו'. לעשות מכרז להשכיר את הגגות, יבואו חברות, יגישו לנו הצעה, ואז להגיד 'רגע, עוד לא החלטנו', לעשות מכרז, זה בעצם מה שאמרת. להביא את שלושת המחירים, לבחון אותם ורק אז לבוא ולהחליט פה מה רוצים. זה בעצם מה שאתה אומר.

מר אלעד כהן: אתה רוצה לשמוע תשובה?

מר ניר ברטל: כן. בשביל זה שאלתי.

מר אלעד כהן: אז קודם כל, היא לא צריכה לעשות את שלושת הדברים האלו. כי אחד כבר נעשה בפועל. כי מישהו קיבל החלטה שכנראה זו הדרך -

מר ניר ברטל: אני.

מר אלעד כהן: בסדר גמור. מבלי שקיימת בכלל דיון ושאלת את דעתם של חברי המועצה. זה כשלעצמו קצת מקומם.

מר ניר ברטל: קודם כל אל תגיד דברים לא נכונים. בוודאי שקיימתי דיון ושאלתי את דעתם -

מר אלעד כהן: סליחה, אתה קיבלת פה אישור מחברי המועצה -

מר ניר ברטל: אני לא צריך אישור -

מר אלעד כהן:

אז תגיד אני לא צריך. אל תגיד קיימתי דיון.

מר ניר ברטל:

אל תגיד לי לא קיימת דיון.

גב' אורנה רייטר:

לא קיימת דיון.

מר ניר ברטל:

איתך לא קיימתי דיון. וגם איתך לא קיימתי דיון.

מר אלעד כהן:

אבל סליחה. הדיון שאתה צריך לקיים זה עם חברי המועצה, לא עם

עצמך.

גב' אורנה רייטר:

אנחנו לא חברי מועצה.

מר אלעד כהן:

אתה יכול לבוא ולהגיד 'אני לא צריך'. אל תגיד 'קיימתי דיון עם חברי

המועצה'.

מר ניר ברטל:

קיימתי דיון עם אודי ועם אביבית ודוד, ועם עוד הרבה אנשים

אחרים.

מר אלעד כהן:

ואנחנו לא נחשבים האחרים.

מר ניר ברטל:

בוודאי שלא. בשביל לצאת למכרז אני לא צריך לקיים דיון בישיבת

מועצה.

מר אלעד כהן:

הבנתי. אז אל תגיד 'קיימתי דיון'.

אז לא קיימת -

גב' אורנה רייטר:

כן קיימתי דיון בפורום שנדרש לזה. אפילו למעלה מכך.

מר ניר ברטל:

אלעד, אני רק רוצה דבר אחד לחדד, לגבי BOT. יש עכשיו חבריה

מר עדי אריכא:

שמשתחררים מהצבא ומתחילים להשכיר גגות. אני לא צוחק. זו הרמה. אני לא מוכן לרמה הזאת. מה שאנחנו דרשנו מהחברות במכרז, וגם בהנחה שאם יהיה מכרז או לא יהיה, לא משנה, זה יהיה אותו סטנדרט. זה רק חברות בעלות ניסיון, קבלנים רשומים,

תגדיר את זה. אין בעיה להגדיר את זה.

מר אלעד כהן:

עדי, עזוב.

מר ניר ברטל:

לא, למה? שנשמע את הדעה הזו. אם יש משהו שאפשר -

מר אלעד כהן:

רגע, אבל עדי, תודה.

מר ניר ברטל:

זה לא ללכת למישהו ולקבל הצעת מחיר. זה מה שאני בא להגיד.

מר עדי אריכא:

אני לא הבנתי את התשובה גם. שאלתי אם בעצם מה שאתה מציע,

מר ניר ברטל:

שנעשה את שלושת ההליכים עד הסוף, נקבל הצעות מחיר ואז נקבל החלטה.

א', לא צריך לעשות את שלושת ההליכים, כי הליך אחד כבר ביצעת

מר אלעד כהן:

בפועל.

נכון. אחד כבר ביצענו. ועכשיו אתה מציע לעשות עוד שניים.

מר ניר ברטל:

אני מבחינתי, כדי לקבל החלטה בנוגע לנושא שמשליך, בכדי לקבל

מר אלעד כהן:

החלטה מושכלת, שהמשמעות שלה זה לא לשנה הקרובה ולא לחמש שנים הקרובות, וגם לא לעשר השנים הקרובות, ל-25 השנים הקרובות, אני רוצה להיות בטוח שעשינו את כל התהליך הכי נכון, הכי נכון, כדי לצמצם כל מיני טעויות שיכולות בדיעבד להתברר שנעשו. טעויות יכולות להיות, אבל שאיפה שלנו, שנייה, שאלת שאלה, אז למה אתה מפריע לי?

כי אתה ממשיך מעבר לנדרש.

מר ניר ברטל:

ממש לא. אתה שאלת שאלה, אז אני עונה לך. יכול להיות שהתשובה

מר אלעד כהן:

שלי לא נוחה לאוזן, זה בסדר. אתה לא חייב -

לא, התשובה מעולה.

מר ניר ברטל:

אז תן לי לסיים אותה קודם.

מר אלעד כהן:

בבקשה.

מר ניר ברטל:

ולכן, בגלל שמדובר בנושא שהוא קצת יותר רציני מהאופן שאתה

מר אלעד כהן:

הצגת אותו, אודי, כי אנחנו מקימים את זה על מוסדות חינוך, לא רק חינוך, גם תרבות, אבל חינוך, ומאחר ומדובר בנושא עם משמעות כלכלית לא מבוטלת. זה לא 15,000 שקל לשנה של רכב הביטחון, שהתווכחנו על זה חצי שעה לפני 10 דקות, ומאחר ומדובר בתקופה של 25 שנה, אני לא יודע מי יהיה פה,

מה ב-25 שנה קורה?

מר ניר ברטל:

מר אלעד כהן: שאתה בוחן את הכדאיות הכלכלית, את אורך החיים של הפרויקט, אתה לא מדבר על משהו של שנה ושנתיים. להבנתי, אודי, תקן אותי אם אני טועה, אתה מדבר על פרויקט שאורך החיים שלו בהגדרה הוא ל-25 שנה. זאת אומרת אנחנו כרגע צריכים לקבל החלטה שתשפיע לא רק עלינו, לא רק על הילדים שלי. יכול להיות שעל נכדים של חלק מהאנשים, אולי אפילו נכדים שלי. אני לא יודע.

זו תפיסה חדשה שלך?

מר ניר ברטל:

מר אלעד כהן: זו תפיסה שבאה ואומרת שכשאנחנו צריכים לקבל החלטות כאלה. אנחנו צריכים להיות קצת יותר זהירים, קצת יותר שמרניים, ואם אנחנו צריכים קצת יותר לטרוח כדי לקבל החלטה מושכלת, אין לי שום בעיה לעשות את זה. ולבוא ולהציג את זה, להציג את ההוא, ולהציג את הזה, וחבל על הזמן, וחבל על הבזבז, עלי אישית זה עושה קצת פחות רושם. כשמאזנים את זה אל מול הדברים שדיברתי עליהם כרגע. אנחנו לא מדברים על החלטה לעוד שנה ולעוד שנתיים.

הבנתי. זו עמדה חדשה שלך שגיבשת אותה עכשיו?

מר ניר ברטל:

שמה?

מר אלעד כהן:

מה שצריך לעשות. שמקבלים החלטה, לבחון ל-25 שנה, חלופות

מר ניר ברטל:

ולבדוק את התהליכים.

אני לא מצליח להבין את השאלה.

מר אלעד כהן:

שואל אם זו עמדה -

מר ניר ברטל:

מה זה משנה מתי גיבשתי את ההחלטה הזאת? אתה כרגע מציג,

מר אלעד כהן:

אני רק שאלתי שאלה. אתה רוצה להגיד, בסדר. הבנתי, תודה.

מר ניר ברטל:

שאלתי שאלה, ענית, תודה.

לא ענית, אבל אתה לא רוצה לשמוע את התשובה.

מר אלעד כהן:

ענית, מספיק. אני רוצה רגע להגיד משהו, בסדר?

מר ניר ברטל:

רגע, אבל אנשים לא הביעו את הדעה שלהם. אנחנו רק מתחילים.

מר אלעד כהן:

התחלה.

מעולה, אלעד. אני יכול רגע לדבר?

מר ניר ברטל:

בשמחה.

מר אלעד כהן:

תודה על ההרשאה. אני רוצה רגע לחרוג מהעניין של הפאנלים

מר ניר ברטל:

הסולאריים, בדיוק למה שאלעד אמר. במקרה, ודרך אגב, זה מתייחס לאמירה שאמרתי שכנראה

הטרידה כמה אנשים בישיבת מועצה הקודמת, לגבי בדיוק מה שאמרת עכשיו, איך צריך לבוא

ולקחת החלטות בנושאים חשובים. יש בידי פרוטוקול מישיבת מועצה מה-8.1.2014. זו בעצם

הקדנציה הקודמת, ישיבת מועצה מספר 3. הבחירות היו, אני מניח באוקטובר 13', משהו כזה, סדר

גודל. היה ב-2013, ב-2018, אז בעצם אחרי הבחירות של 2013, ישיבת מועצה מספר 3. ויש פה הצעת החלטה,

מר אלעד כהן: אני מבין שזה רלוונטי לפאנלים.

מר ניר ברטל: בוודאי שכן. בדיוק למה שאמרת עכשיו. כי אתה העלית את הנקודה. ככה, הנה, זה מתחיל פה. אז בעצם עלתה פה הצעה לאשר הלוואה, אנחנו גם, מדברים על הלוואה לפרויקט לטווח ארוך. הילדים והילדים. אני מקריא: הצעת החלטה – לאשר בקשת הלוואה לבניית מבני חינוך, תרבות וספורט באורנית, על סך 8 מיליון שקל. הלוואה מבנק פועלים לתקופה של 15 שנה בריבית של פרוס 0.6. נשאל פה שאלה למשל כמה החזר יוצא בסופו של דבר, ויש פה פירוט. מזכירים על זה. ואז נשאלת שאלה האם אלו העלויות הסופיות של היכל התרבות, כי זו גם הלוואה שהיתה אמורה להיות להיכל התרבות. הצעת החלטה למבני תרבות וספורט, או שיש עלויות נוספות מתוכננות. נאמר, ראש המועצה הקודם שלומי אומר, כתוב בהצעת החלטה, שואלים לאן הולך הכסף, אני אקריא, זה יהיה יותר פשוט. אחד מחברי המועצה שואל: 'לפי מה שהבנתי, זה היכל תרבות. אם לא, אני אשאל אחרת. לאן זה הולך?' הכוונה לאן הולך הכסף. אומר לו ראש המועצה 'כתוב בהצעת החלטה בניית מבני חינוך, תרבות וספורט'. מה זה? שואל מישהו אחר. כל מה שצבוע כמבנה ציבור, חינוך וספורט. המשך של היכל התרבות, תרבותא, בתי ספר יסודי, גני ילדים, מבנה צופים. דוגמה, בסדר? אחרי זה מישהו שואל 'אני רוצה לדעת איך מחזירים את הלוואה הזאת. אני לא רואה כל כך מקורות מימון. אני אשמח לגלות האם יש תוכנית של כלכלן לנושא הזה, החזרת כספים עתידית, ובנוסף לזה רציתי לדעת עוד דבר נוסף. כמה הלוואות יש למועצה היום מבלי הלוואה הזאת. עונה ראש המועצה הקודם: 'כפי שאמרתי, מדובר על הלוואה עקרונית, על מנת לממש פרויקטים אנחנו צריכים לאשר תב"ר, כדי לאשר תב"ר אנחנו צריכים להראות שיש כסף. אנחנו לא יכולים לממש פרויקטים אם לא נציג מקור כספי. עכשיו זה עונה לגבי כלכלן ותזרים. בהחלט יש תוכנית משכבר הימים. הבסיס שלה בעצם נעוץ בהכנסות כספים מתוך קרן מבנה ציבור שכל אחד מהדברים האלה הוא מימון משרדי ממשלה. בעצם השאלה לאיך מחזירים את ה-8 מיליון

שקל הצעת החלטה למבני חינוך, תרבות וספורט, זה מקרן מבני ציבור ומשרדי ממשלה. ממשיך רגע בתשובה לשאלה איך מחזירים את הכסף. זה אומר שברגע לצורך העניין, עתודות, מדובר ב-2014, עתודות תצא לדרך, תכניס כספים כמו תב"עות אחרות. כנראה יש עוד איזה תב"עות. דבר שני זה תזרים מזומנים, יש לראות שהם לא בשליטה שלנו, מה שנקרא כוח עליון, וההסבר לאיך יוחזר הכסף. נשאלת שאלה, 'לא הוסבר פה עדיין לאן הולך כל שקל מתוך ה-8 מיליון שקל, אז נשאל פה שאלה, לא פתרת את נושא חלוקת הכספים מבחינת ה-8 מיליון, לאן הולך לצופים, למשל מישהו שאל. התשובה שנענתה על ידי ראש המועצה הקודם 'אנחנו לא יודעים לבצע את החלוקה, שהיא כל ה-8 מיליון, לא יודעים לבצע את החלוקה בין כלל הפרויקטים שהתחלנו. וכאלה שאנחנו יודעים וצריכים וטרם התחלנו בבנייתם. אנחנו יודעים אבל מי שאחריותו אומר שהכספים האלה יספיקו. ואז ראש המועצה אומר: 'מה פתאום? אנחנו לא יודעים. אנחנו יודעים שכרגע יש לנו את היכל התרבות בשלב ראשון, השני בית ספר יסודי חדש, יש לנו גני ילדים, יש לנו כוונה שנוכל לשפץ דברים נוספים כמו קומה שנייה של הצופים. אנחנו מעריכים ש-8 מיליון שקל יאפשרו לנו להתקדם בשתי תחנות. האחת שנוכל לפרוע את ההלוואות בפירעון מוקדם. כי תנאי שלנו שאנחנו לא הולכים להשתעבד ל-15 שנה, כאילו יש פה הנחה שיהיה פה איזשהו פירעון מוקדם של ההלוואות האלה. ואז אתה אומר פה, אלעד, בדיון, סליחה, רגע, יש פה מישהו שאומר 'אם לוקחים', יש פה שאלה מה היחס בין ההחזר ללקיחה, מישהו שואל אם אנחנו לוקחים שמונה, כמה אנחנו מחזירים. ואז אומרים הסברתי את זה, ומישהו אומר ובכל זאת אפשר למנוע את התב"ר, שנחזיר הרבה יותר ממה שניקח ובכלל לקחנו את ההלוואות. אתה אומר שם 'למנוע זה אומר לעצור. תחליט לעצור, לא לבנות, מה אתם מציעים? שלא נשלים את בניית המבנים?'

תגיד לנו רק עד מתי אתה חוזר לנושא. כי אני לא מצליח להבין -

מר אלעד כהן:

אני מיד מסביר לך.

מר ניר ברטל:

תן לראות את הפרוטוקול כולו גם. אני לא מצליח להבין,

מר אלעד כהן:

מיד יהיה ברור -

מר ניר ברטל:

תקבע נושא לסדר יום על הפרוטוקול הזה, נקרא את הפרוטוקול,

מר אלעד כהן:

ונדבר על זה.

אלעד, אתה מפריע לי באמצע. אני יודע שזה מתיש לשמוע הרבה

מר ניר ברטל:

אנשים אחרים מדברים, עוד לפני שאתה בכלל מבין אם זה לעניין, אז תיכף, זה קורה לי כל נושא שני פה בישיבה. שאלה כמה חסר בשביל לסיים בית ספר, לא הגענו להערכה סופית, ואתה אומר פה שמפרט מעבר לפינה, כשנשאלת פה שאלה איך מחזירים את הכסף, צריכים להגיע כספים נוספים וזה לא אמירות תיאורטיות. וכדומה. יש פה מישהי שאומרת: 'אני מודה שרועדת לי הבטן מהדבר הזה, של לקחת 8 מיליון שקל הלוואה כשהמקורות הכספיים שלה זה עתודות וכספי מבני ציבור, בלי שאתה יודע בכלל לאן כל שקל הולך. למבני תרבות, חינוך וספורט. כי אנחנו לא מצליחים להחזיר את הלוואה הזאת, אנחנו נהיה בברוך רציני, ובעניין הזה אני אומרת לכם כבר עכשיו, אני מרחמת על מי שיהיה ראש המועצה בקדנציה הבאה.'

זה אמרה קרן, נכון?

מר אלעד כהן:

כן, זה אמרה קרן. בקדנציה הזאת. אתה משיב לה, אלעד, 'אחד זה

מר ניר ברטל:

לעצור ולחכות עד שהכספים יגיעו, כאילו מה אופציות. אבל ברור לך מה המחיר שהציבור ישלם. או להסתכל שני צעדים קדימה ולהבין שאמורים להגיע כספים ויתנו פה דוגמה ושמות של תביעות, למשל עתידיות. מי שרוצה להיות כזה וכזה בסדר, מבחינתך. זה לא בבית ספרי ואני מקווה שזה גם לא בבית ספרם של חברי המועצה כאן. אתה אומר. אף אחד לא מדבר על מבני ציבור, עוד ציטוט.

לא, תקריא הכל. למה אתה -

מר אלעד כהן:

מר ניר ברטל: לא, זה פשוט ארוך.

מר אלעד כהן: לא, תקריא. 'לא תענוגות, זה בתי ספר'. תרבותא כבר היה קיים וצריך היה להשלים את זה. תקריא הכל.

מר ניר ברטל: אלעד, שנייה, למה אתה -

מר אלעד כהן: אני לא מתעצבן.

מר ניר ברטל: אני לא רוצה להקריא הכל.

מר אלעד כהן: כי אתה בכוונה לא מקריא הכל. כי נוח לך לא להקריא הכל.

מר ניר ברטל: לא, כי לא הכל רלוונטי.

מר אלעד כהן: אה, בעיניך אולי. תקריא, 'לא תענוגות',

מר ניר ברטל: אלעד, אתה מפריע לי. שנייה. נאמר על ידי ראש המועצה הקודם 'רגולציה קפדנית ומקצועית של משרד הפנים, שבדקת בציציות לגבי כל הלוואה, מתח ההלוואות, כושר החזר ההלוואות. לכן האישור כאן במליאה הוא רק תחילתו של תהליך, ובמידה והרגולציה תחשוב שיש כאן סיכוי, אז בוא נקבל אישור. ההלוואה קשורה להחלטות הממונה וגם זה רק ממליץ למנכ"ל המשרד'. בסוף יש פה הצעת החלטה שאתה תמכת בה בעניין של לקחת 8 מיליון שקל לבניית מבני חינוך, תרבות וספורט, בתקופה של 15 שנה, שהחזר שלה, כמו שהקראתי פה בפרוטוקול, הוא על בסיס הכנסות מקרנות מבני ציבור של שכונת עתודות, שרק עכשיו נבנית.

ב-2014 ידעו שזה ייתקע ...

מר אלעד כהן:

מר ניר ברטל: רגע, שנייה, אלעד. בסוף הכסף, כמו שנאמר בפרוטוקול, הגיע, 8 מיליון שקל, אנחנו לא מדברים על 2.5 מיליון שאנחנו מדברים עליהם עכשיו. 8 מיליון שקל, זה פי שלוש, לדברים שבכלל לא מכניסים כסף. זו לא הלוואה, כמו שאנחנו לוקחים עכשיו, שאנחנו לוקחים 2.5 שיכניסו לנו איזה 8, 9 מיליון שקל בטווח הארוך ויממנו את עצמם ויביאו לנו עודף. 8 מיליון שקל להשלמת מבנים. בסופו של דבר, מתוך ההצעה הזאת שהכסף ילך למבני חינוך וספורט, לשיפוץ בתי ספר, קומה שנייה לצופים כמו שהקראתי פה בפרוטוקול, כל ה-8 מיליון שקל הלכו לתכנון, ניהול והקמת מרכז תרבות בתב"ר מס' 362. אז בעצם אפשר לראות חוסר התאמה בכלל בין מה שנאמר פה לפרוטוקול ולאן שהלכו הכספים. בדיוק כמו שצינתי בישיבה הקודמת. אז לכן כשאתה בא ואתה אומר לי 'אני חייב לראות, לבדוק את כל האופציות, לראות שיש מקור מימון, שהכספים נחוצים, לטווח ארוך', אני מניח שהמקום הזה יחזיק יותר מ-25 שנה, אז לכן אני לוקח מאוד בספק,

אז אני אגיד לך -

מר אלעד כהן:

מר ניר ברטל: רגע, שנייה אלעד. לכן אני לוקח מאוד בספק את הטענות שלך, וכנראה שאתה יותר מדבר מהפוזיציה שנוחה, וששם אז היית במקום, בהחלטה אחת לא כתוב פה בכלל שנאמר שהוצגה איזושהי מצגת. החזר הלוואה של ה-8 מיליון שקל, תביעות עתידיות שאתה אחרי זה, עכשיו אמרת בעצמך, לא שיערנו שנתקע. אז אני רואה איך אישרת הלוואה של 8 מיליון שקל, ואני רואה גם מה עכשיו אתה כביכול חושב שצריך -

אלעד, אני דורשת גם.

גב' אורנה רייטר:

מר ניר ברטל: מה שאני רוצה לבוא ולהגיד, אני להגיד לעדי 'כל הכבוד לך'. גם לאודי, שמלווה את הרעיון ודוחף את הרעיון הזה, כי הוא כבר מבין קצת באנרגיה. אני רואה הרבה רשויות שעושות את הפאנלים האלה. דוגמה, אלקנה למשל. ראיתי שהם פרסמו שהם גם בהלוואה עשו, ואתה מייעץ לאלקנה, נכון? לקחו הלוואה של 4 מיליון שקל. הם לקחו 2.5 ורוצים להגדיל לעוד 1.5 מיליון. במודל של BOT, הלוואה.

מר עדי אריכא: הכל בעצמם.

מר ניר ברטל: ואנחנו רואים הרבה מאוד רשויות בדיוק עושות את המודל הזה של לקחת הלוואה,

מר עדי אריכא: אני לא מכיר אף רשות -

מר ניר ברטל: יש רשות בארץ שאתה מכיר היום שעושה BOT השכרה?

מר עדי אריכא: היום לא. אני לא מכיר.

מר ניר ברטל: לא מכיר, בסדר.

גב' אורנה רייטר: מה אתה לא מכיר? BOT או השכרה?

מר ניר ברטל: גם וגם.

מר עדי אריכא: גם BOT וגם השכרה, אני לא מכיר -

יש רשויות שעושות את זה.

גב' אורנה רייטר:

מר ניר ברטל: רגע, אורנה, שנייה. ואני חייב להגיד שלפחות מבין הפרויקטים הכלכליים שמועצה יכולה לעשות, שאתה בעצם עושה פרויקט שהוא מכניס לך יותר ממה שהוא מכניס לך, לפחות מכל הפרויקטים שאנחנו בחנו בתקופה האחרונה זה הפרויקט הכי כלכלי שיש. בעיקר אם אתה הולך למסלול שמוצג פה מצד שמאל, שזה בבעלות המועצה של הפאנלים. יש פה את התחשיב, זה מחושב ל-4 מיליון שקל. אם נעשה את סך כל המיפוי גגות, אנחנו כרגע מציעים לעשות רק שלב א' ב-2.5 מיליון שקל. אבל אם מדברים על 4 מיליון שקל ל-25 שנה, יש פה רווח, אחרי שהחזרת את ההלוואה והחזרת את הריבית, עם מענק האיזון שמחושב ב-80% ולא ב-100%, בקיזון המע"מ, אם אתה עושה את זה חכ"ל, כמעט 12 מיליון שקל ב-25 שנה. הגענו ל-RY של שש שנים בלי מענק האיזון וקיזון מע"מ אם עושים את זה דרך החכ"ל. אם אתה עושה את זה בסדר גודל של 4, זה פרויקט מדהים של רשויות מקומיות. הלוואי והיו לי 20 פרויקטים כאלה, שאתה לוקח כסף וכבר פחות או יותר מ-day one אתה מקבל יותר כסף אחרי שהחזרת את ההלוואה במסלול הזה. ועשינו פה תהליך גם מדהים, של שנתיים. הסקר הגדול שעשית אותו במאי 2019. והתחלנו גם את החברה הכלכלית של כפר סבא שעבדנו איתה הרבה מאוד זמן, ועשינו מכרז וקיבלנו הצעות מעולות. ובאמת אפשר לראות שמי שבאמת חשוב לו ורוצה רחובות נקיים וביטחון, והבנו שזה עולה כסף, כסף לא גדל על העצים והשירותים שאנחנו נותנים, אז אפשר לראות שבכלל מבחינה כלכלית אין בכלל, זה לא מתקרב. אנחנו מדברים פה על ההבדל בין השכרה לבין הבעלות המועצה לכמעט פי שלוש בסך ההכנסות. אז גם אם, אתה יודע, גם אם טעינו ואחוז ההכנסה מוערך למועצה, שזה ה-plug number שבעצם קובע פה את ה-25% שמבוסס על ציטוטים שעדי הביא מפרויקטים קיימים, טעית 5% לפה או לפה, עדיין זה לא מתקרב. זה לא אומר שעכשיו צריך לצאת מכרז להשכרת גגות בשביל לדעת שהשכרת גגות היא כנראה 50% פחות רווחית מבעלות המועצה. ועשית זום עם תושבים, ועשינו ישיבה עם הנהגת הורים ועשינו סרטון הסבר. אני לא חושב שיש איזושהי רשות בארץ שעשתה כל כך הרבה, כל כך מקיף, כל כך יסודי, ותהליך כל כך מובנה. אז עדי, כל הכבוד, תודה רבה. אנחנו שמחים שאתם איתנו. חסר פה גם רועי, וגם שלמה שמלוויים ויוסי עוד פה שומע, כי הוא גם מלווה, מבחינה

כלכלית את כל העניין.

אני חושב שזה פרויקט מדהים. אני חושב שזה פרויקט מעבר לכלכלי שלו, זה גם ירוק. וכל מי שחשוב לו איכות הסביבה, אני חושב שצריך לקדם את זה כמה שיותר מהר. ואני שמח שהוא לא נעשה באותה שיטה שראינו איך לוקחים הלוואות של 8 מיליון שקל, כי כן פה באמת יש מפרט כל גג הוא פחות או יותר עולה, עם הממירים וההתקנות, מה ההחזר הכספי, לא מאיזה תב"עות עתידיות עלומות, שאחרי זה מתברר שלא קרו, ובאמת הכסף ילך לאן שהוא אמור להיות, ולא מבני חינוך, תרבות וספורט, ואז אתה מגיע ומגלה שהכל הלך לתרבותא.

תרבותא זה לא תרבות?

מר אלעד כהן:

זה בטח לא ספורט. ובטח לא קומה שנייה לצופים. אז אני שמח שהמועצה היום יודעת לקחת הלוואות שהן כלכליות. הלוואה כלכלית זה אומר שאתה לוקח הלוואה, זה נשמע אולי מפחיד לחלק מהאנשים לקחת הלוואה, אבל זו הלוואה שמכניסה הרבה יותר כסף ממה שהיא עולה. ואחרי שאתה מחזיר אותה זה אומר שבסוף הרווחה הכלכלית שלנו כמועצה עולה. זה תהליך מאוד מוסדר, עם מישהו שכבר עשה את זה בהצלחה במקומות אחרים. זה בתשובתך לשאלה, אלעד, שאתה עושה החלטה כזאת ל-25 שנה חשוב שזה יהיה מסודר, וזה נעשה מסודר. ויש פה הצגה והתייחסות לכל הדברים שיכולים להיות ואפילו דברים שלא יכולים להיות ודברים שעלו וגם דברים שלא עלו. אז עדי, תודה רבה שאתה איתנו. בבקשה, עוד מישהו רוצה להתייחס?

אני רוצה להתייחס, ב-2 דקות.

גב' אורנה רייטר:

אני חייב להתייחס חמש דקות, כי הוא גלש פה, באמת, אם הדיון היה

מר אלעד כהן:

רק -

נורא חשוב לי אחר כך.

גב' אורנה רייטר:

אז תעשי רק פאזזה. לא, כי אחר כך זה אבד, בסדר, בבקשה. יש פה

מר אלעד כהן:

כל כך הרבה עיוות של מה שנאמר, שזה לא יאומן.

ככה. דבר ראשון, אודי, אני נעלבת בשמך שהוא אמר שאתה רק מבין

גב' אורנה רייטר:

בתחום. אתה מומחה בתחום, אתה עוסק בתחום.

לא, לא,

מר אודי וילד:

לא? אני יודעת שאתה אוטוריטה. לא, הוא עובד בזה, זה התחום שלו.

גב' אורנה רייטר:

אז באמת אודי מוביל,

הוא המומחה.

מר אודי וילד:

אני מבין בסולארי. אתה באנרגיה.

מר עדי אריכא:

לא, גם סולארי. הוא גם סולארי עכשיו, לא? לא מתעסק בשדות?

גב' אורנה רייטר:

לא, לא מבין.

מר אודי וילד:

אוקיי. ככה. אם התחלנו במוראקים, ונקרא פה מוראק על נושא

גב' אורנה רייטר:

בניית תרבותא, אני רוצה להזכיר שני דברים ויש לי עוד מוראק. ניר, זו הסיבה שבחרו בנו, לא? אחת

הסיבות. לא, אל תענה לי.

מר ניר ברטל: אבל שאלת.

גב' אורנה רייטר: תיאורטית.

מר ניר ברטל: את שואלת רק מה הסיבה.

גב' אורנה רייטר: הסיבה שבחרו בנו זה בגלל שהיו התנהלויות שלא היו טובות. עכשיו, אני רוצה לשאול כמה שאלות במוראק שאני חושבת עליו. אושר תב"ר של כמעט 1 מיליון שקל, פיוח מוסדות חינוך. בתחילת 2019. 970,000 ₪. האם פירוק ריצוף גיל הזהב, 3,000 ₪, זה קשור? האם תאורת מסדרון במועצה, 1,800 ₪, קשור? האם חשמל בגן הורד, גן שעשועים, 1,100 ₪ קשור? האם ניצוצות בבוטקה, בשמירה, 300 ₪, קשור? אני עכשיו מדברת. יש לי זמן של 10 דקות.

מר ניר ברטל: אבל לא הבנתי איזה תב"ר. שמתה הוא אושר?

גב' אורנה רייטר: תב"ר שאושר בתחילת 2019. כל השימושים שלו היו ב-2019 ו-20.

מר ניר ברטל: לא, זה לא נכון. השימושים נעשו ב-2018.

גב' אורנה רייטר: לא, השימושים היו ב-2019. נקודה. תיקונים בגן ציבורי, רחוב הורד, 5,300, פירוק גן ציבורי 1,700. אז זה המוראק שאני כתבתי עליו. עכשיו, בנוגע לפאנלים הסולאריים. ב-20.10 עוד אני הייתי חשופה לזה קצת קודם, במסגרת ועדת ה... הציגו לנו את הנושא. והנושא הוצג באופן שאני חייבת להגיד מהתחלה, אני בעד פאנלים סולאריים. הלוואי ויכולתי לעשות על הבית שלי פאנלים סולאריים. יש לי גג קצת ישן. אני גרה פה הרבה שנים. אני בעד אנרגיה ירוקה, וכמו שאמרת, אני בעד איכות הסביבה. כשהציגו לנו את המצגת ב-20.10, עוד קודם, אני שאלתי האם המועצה החליטה באיזה אופן היא רוצה ללכת על זה. נאמר לי 'לא'. עוד יותר מזה, ב-20.10

אמר לי רועי, המנכ"ל, שהוא ממש בעד, הוא ממליץ, מבחינת התפיסה שלו, כי הוא היה חלק מצוות החשיבה, להשכיר גגות לצורך העניין. ב-25.10, ב-10:00 בבוקר, אחרי שהישיבה ב-20.10 התפוצצה, נעשה שם ניסיון למחטף של הצעה, הזמין אותנו ראש המועצה, אנחנו כולם אנשים עובדים, מי יותר, מי פחות, הזמין אותנו לשבת ולדון בפאנלים הסולאריים. ב-10:00 בבוקר.

מר ניר ברטל: לא, הייתם צריכים להחזיר תשובה אם אתם רוצים להיפגש עד 10:00 בבוקר.

גב' אורנה רייטר: אה, עד 10:00 בבוקר.

מר ניר ברטל: נכון. ביקשנו רק שתגידו עד מתי אתם יכולים.

גב' אורנה רייטר: מאז הנושא עלה שוב. ב-20.10 ביקשנו שיתוף תושבים, ציבור. לא נעשה שום דבר.

מר ניר ברטל: לא נכון.

גב' אורנה רייטר: שבוע אחרי זה, בישיבה אחרי זה, כשהנושא עלה על ידי, לדעתי, אלעד, ניר אמר שהפרויקטור, שאתה, מכין מכתב. אודי אמר, בישיבה הזאת ובישיבה אחרי זה, שמירה, מנהלת החינוך, מכינה. הנושא עלה עוד פעם. שוב שאלנו מה קורה עם שיתוף ציבור. ושמנו בצד את כל הנושא של החלופות, בשלב הזה. זאת אומרת חצי שנה מאז ה-22.10, זה היה הקצב. לפני חודש, יותר, לפני חודש, הגשתי שאילתה לשאול מה קורה עם הפאנלים הסולאריים. לשמוע מה קורה. אז שמעתם בתחילת הישיבה מה ניר ענה. בוצע, עשה. לא יודעת, לא תשובות, גם לא לשאילתה. עכשיו, נשארות השאלות. יש עכשיו כמה שאלות. אחת, ברמה, כרגע, אנחנו לא יודעים מבחינת ההמלצה, וזה אולי אליך, באילו מבנים הולכים להתקין פאנלים סולאריים. אני ראיתי פה

סכום, במה שעוד ראיתי, בבית, כשאני מקבלת חומר אני קוראת אותו, יש שם סכום של 4 מיליון.

מר ניר ברטל: זה רשימת המבנים.

גב' אורנה רייטר: אני הבנתי. זה רשימת מכולת של -

מר ניר ברטל: לא, זאת רשימת מבנים. לא מכולת.

מר ניר ברטל: זו רשימת מבנים ל-4 מיליון. איזה מתוכם הולכים להיות ב-2.5 מיליון?

מר עדי אריכא: זה כל מה שהולך להיות בפרויקט של ה-977. כאשר הכנו בשקפים הבאים, ציינו בדיוק,

מר ניר ברטל: לא, לא, אבל אורנה שואלת שאלה טובה, נכונה, זאת רשימה של סך הכל 4 מיליון שקל. היום אנחנו מאשרים, אני מבקש לאשר 2.5 מיליון שקל. אז השאלה, שאלה טובה ונכונה, מה יהיה התעדוף של הפרויקטים? מה נעשה קודם? כי אנחנו לא יכולים לעשות את כולם.

מר עדי אריכא: רגע, אני מה שהתבקשתי להכין זה על 950,

מר ניר ברטל: נכון, נכון, 950 לפי -

מר עדי אריכא: אז אתה שואל אם, בהנחה שיאושר פחות?

מר ניר ברטל: בהנחה שחלק מהכסף, איך אתה חושב, איך אתה מציע שתהיה

הבחירה. הרי אנחנו לא עושים גם את כולם בבת אחת, אנחנו נעשה בשלבים.

מר עדי אריכא: מהגדול לקטן.

מר ניר ברטל: מהגדול לקטן? בסדר גמור. אני חושב, הראשונים צריכים להיות יחסית הפשוטים יותר, כמובן, בלי לא יודע מה, הזזת מזגנים וכדומה. למשל בבתי ספר כדאי לעשות את זה בתקופת הקיץ ולא בתקופת הלימודים. וכדומה. וגם על ידי כדאיות כלכלית. יש מבנים שהם יותר כדאיים כלכלית. יש מבנים שהם פחות כדאיים כלכלית. בעצם אם השאלה למה, כי אנחנו באמת רוצים לעשות את זה בשני שלבים. שלב ראשון של 2.5 מיליון שקל. לקחת את המבנים שהם יותר גדולים, שהם גם יותר כלכליים, יותר פשוטים מבחינה התקנתית. גם להזיז מזגנים, אם צריך, להחליף גגות, דברים כאלה, וגם פחות הפרעה. איתם להתחיל, לראות שזה עובד טוב.

מר עדי אריכא: ויש לנו ניתוח עלויות גם, לכל מבנה בנפרד. אז אפשר לעשות לפי,

מר אלעד כהן: אבל למה, כאילו, אני מבין שאני כרגע מתבקש לאשר -

גב' אורנה רייטר: רגע, אלעד, אני עוד הייתי באמצע. ונוצר פה דיון.

מר אלעד כהן: אה, סליחה.

גב' אורנה רייטר: אז ככה. אני אגיד לכם. האופן שבו אני תוספת את הדברים, אני כמו ועדת השקעות. 2.5 מיליון שקלים מהציבור. זה כסף צריכים להחזיר אותו. בתנאים כאלו ואחרים. אני, כשאני רוצה להשקיע, אני רוצה לראות תוכנית פרויקט. איזה מבנים, מה העלויות במבנים. להכניס פה את כל הנושא של אחזקה. שאתה עושה את זה בעצמך יש לך אלמנט של אחזקה.

זה מוכנס.

מר ניר ברטל:

לעומת BOT, שלא קיים. שנייה, אל תראה לי נקודות.

גב' אורנה רייטר:

לא, כי את אומרת 'אני רוצה לראות'.

מר ניר ברטל:

שנייה, ניר. אני ביקשתי לדבר בלי להפריע. תרשום לך את ההערות.

גב' אורנה רייטר:

תודה.

אני רושם. אבל אם את אומרת 'אני רוצה לראות'

מר ניר ברטל:

לא, אני אומרת. אז תגיד מה שאמרת -

גב' אורנה רייטר:

הצגת לפי 4 מיליון, לא לפי 2.5 להבנתי. בסדר, על זה היא מדברת.

מר אלעד כהן:

לא, היא מדברת על אחזקת עלויות. יש פה עלויות אחזקה.

מר ניר ברטל:

אני רוצה לראות תוכנית פרויקט. אוקיי? במאמר מוסגר, שני בתי

גב' אורנה רייטר:

הספר היסודיים, גוונים ושחקים, ההורים, ועד ההורים, לא מעוניין או מתנגד להקמת פאנלים סולאריים. מטעם. אני לא יודעת למה. אוקיי?

זה גם לא נכון.

מר ניר ברטל:

זה לא נכון? זה משאלות היום בבוקר. אז יש פה מורכבות נוספת, וזה

גב' אורנה רייטר:

במאמר מוסגר. מי שצריך לבדוק את זה, שיבדוק. עכשיו, כשאני רוצה לאשר, כ"וועדת השקעות",

במירכאות, 2.5 מיליון שקל, אני רוצה לקבל תוכנית פרויקט, מה יהיה, מה לא יהיה, מה העלויות, אם הגג, סתם אני אומרת ויכול להיות שאני סופר טועה, כי אני באמת לא בתחום, גג גוונים צריכים לעשות חיזוק גג או להחליף גג, בספרות צריכים לעשות חיזוק גג, להחליף גג, יש לזה עלויות, לראות את תוכנית הפרויקט. זה דבר אחד.

מר ניר ברטל: היא קיימת. אפשר להציג אותה.

גב' אורנה רייטר: דבר שני, אני רוצה לקבל ולשקוע בזה וללמוד את זה, לפני שאני מאשרת 2.5 מיליון ש"ח מהכסף הציבורי, לראות את ה-ROI של כל חלופה, לצורך העניין.

מר ניר ברטל: אני יכול להציג אותה.

גב' אורנה רייטר: עכשיו, אני לא רוצה, כשאני הולכת לקבל החלטה על 2.5 מיליון ש"ח, ניר, אני רוצה לקבל את החומר, ללמוד אותו, לשאול שאלות. יוסי, מסכן, לפעמים עונה לי גם. ואחר כך לקבל החלטה. אני, עם הנתונים האלה, לא יכולה לקבל החלטה. ופה I arrest my case.

מר ניר ברטל: חבל שב-8.1.2014 לא נעשתה עבודה כמו שנעשתה עכשיו וכמו שאת מציעה.

מר אלעד כהן: אני רוצה להגיב עכשיו.

גב' אורנה רייטר: 8.1? אבל סליחה, מה אתה נותן דוגמה? זה כזה פתטי.

מר אלעד כהן: לא, זה גם סילוף מוחלט של העובדות.

... את הנושא הזה? מה אתה מחזיר אותנו למוארקים מ-2000? אולי

גב' אורנה רייטר:

בוא נדבר מה היה בתקופת צביקה מה יפית עם הביוב.

לא, לא, זו היתה התייחסות של אלעד, לזה שהוא רצה לראות -

מר ניר ברטל:

אז תיכף תשמע את ההתייחסות של אלעד לעיוות של הנתונים שאתה

מר אלעד כהן:

עושה.

שנייה, אני אתן לך את זכות הדיבור.

מר ניר ברטל:

ניר, הבאתי את האקסל, שיראו -

מר עדי אריכא:

לא, הם לא רוצים לראות בכלל.

מר ניר ברטל:

לא, הם רוצים לקבל קודם תוכנית פרויקט ... עדי, זה 2.5 מיליון

גב' אורנה רייטר:

שקלים מכסף ציבורי.

אני לא מתווכח עם תחושות, אני מתווכח עם עובדות. תחשבי מה

מר אלעד כהן:

שאת רוצה, זה בסדר.

אבל לא קיבלנו חומר, בשם השקיפות לא קיבלנו חומר.

גב' אורנה רייטר:

אני רוצה להגיב.

מר אלעד כהן:

רגע, שנייה, תיכף תקבל את זכות הדיבור. כמה דברים שהם פשוט היו

מר ניר ברטל:

אי דיוקים. בעקבות הישיבה הראשונה שבאתם, דובר רק על הלוואה ולא על הפרויקט. באמת הצעתי לכל מי שרוצה לבוא ולהתעמק יותר, לבוא ולשבת. אני שנתיים עובד על האירוע הזה, ובאמת יש פה אינסוף דברים ופרמטרים שצריך להחליט עליהם. אפילו לא טרחת לענות למייל 'לא מעוניינת' או 'נשמח לבוא ולראות'. ולכן כשבאים לישיבת מועצה, לפרויקט שרוצים לרדת על לרמת הבורג, סביר להניח שלא תדעי. היתה לך את ההזדמנות,

גב' צדוק תמר: בגלל זה הורדת אותנו מהקבוצה כששלחת מידע? בחרת להסיר את אורנה ואותי מרשימת התפוצה במפגיע, בהשב לכולם? ככה אתה משתף אותנו? וקורא לנו ומזמין אותנו? ככה אתה מתנהל בשקיפות?

מר ניר ברטל: לא, ככה השבתי לבועז. אבל השאלה של מה שאת אמרת, רמזת פה, לגבי התב"ר של ה-970,000 שקל, שנלקח בתחילת 2019, זה כשנכנסתי לראש המועצה, לרשות המועצה, אריה היה בזמנו הגזבר. אמר שחייבים לקחת הלוואות, 2 מיליון שקל. בשבוע הראשון שלי, בשביל לסגור את שנת 2018. ואחרי זה התברר שהיה צריך לקחת 3 מיליון שקל הלוואה. 1.5 מיליון בשביל לכסות שלושה תב"רים בגירעון, שזה היה ספרותא, התיכון והגנים ברחוב התאנה, תב"רים שהיו בחריגה של 1.5 שקל, וגם היה גירעון בתקציב השוטף של 2018, של כ-1.5 מיליון שקל. ומה שבזמנו הוצע זה שניקח כל מיני עבודות שבוצעו, נכניס אותם -

מר אלעד כהן: היה גירעון ב-2018?

מר ניר ברטל: כן.

מר אלעד כהן: בגלל זה בדוח השנתי יש יתרת זכות ב-2018.

מר ניר ברטל: תיכף תקשיב איך -

הלוואה לא סוגרת גירעון.

מר אלעד כהן:

אז תיכף תשמע -

מר ניר ברטל:

תשאל את הגזבר שלך. יסביר לך.

מר אלעד כהן:

אלעד, אני יודע שקשה לך לשמוע דברים,

מר ניר ברטל:

לא, אבל אל תסלף דברים שהם לא נכונים.

מר אלעד כהן:

אני לא מסלף. אני אומר לך עובדות שקשה לך לשמוע,

מר ניר ברטל:

2018 לא גמרנו גירעוני.

מר אלעד כהן:

נכון, ואני אסביר לך איך זה קרה. יפה. בא הגזבר, אמר 2018 הולך

מר ניר ברטל:

להיות בגירעון. למה? כי היו בחירות ועשו הרבה דברים בלי הזמנות עבודה, בלי הצעות מחיר, בלי

מכרזים, בלי הזמנות רכש. מה היה הפיתרון שהגזבר בזמנו הציע? אמר 'בואו ניקח כל מיני עבודות

שאפשר להכניס אותם לתב"ר, נפתח תב"ר', אם אני זוכר נכון זה זה, וניקח הלוואה. וזה אותם

970,000 שקל.

אבל אנחנו אישרנו פיתוח מוסדות חינוך.

גב' אורנה רייטר:

אין שום קשר. אתה לא יכול לקחת, זה לא יאומן.

מר אלעד כהן:

אנחנו אישרנו פיתוח מוסדות חינוך. 1 מיליון שקל.

גב' אורנה רייטר:

אבל זה על דברים שנעשו עוד לפני -

מר ניר ברטל:

אורנה, אורנה, זה קשקוש אחד גדול. כל התיאור העובדתי הזה. אתה

מר אלעד כהן:

לא יכול לקחת הלוואה ולהכניס את זה לשוטף.

אני אומר לך שזה מה שנעשה פה.

מר ניר ברטל:

אוקיי. נשאל את הגזבר אם יש אינדיקציות למה שאתה אומר.

מר אלעד כהן:

בסדר. אלו רק שני דברים שאורנה, אני רגע חייב הפסקה שנייה. ואז

מר ניר ברטל:

אלעד, אתה רצית לדבר. אז אנחנו נמשיך. עושים הפסקה של שלוש דקות.

***** הפסקת ההקלטה לבקשת ראש המועצה *****

המשכנו. אנחנו רוצים להמשיך. אלעד, אתה רצית.

מר ניר ברטל:

דורון ביקש כמה משפטים. ואני אחריו.

מר אלעד כהן:

אודי, רצית להגיד?

מר ניר ברטל:

כן, אני רוצה -

מר אודי וילד:

לא, אני חושב שכדאי שתגיד את זה אחרי שנביע את הדעה שלנו. לא,

מר אלעד כהן:

סליחה. קבעת סדר של הצגת הדברים.

אני מבקש. תגידו לא, אז לא. אני מבקש משהו.

מר אודי וילד:

... לסדר היום, לא לנושא.

מר ניר ברטל:

(6) הנצחת מאיה וישניאק ז"ל.

מר אודי וילד: אני מבקש רגע משהו. השעה עכשיו 25 לשתים עשרה, ואנחנו עד שתיים עשרה פה. יש לנו נושא אחד שהוא נושא גם עדין וגם אנחנו לחוצים בזמן ואנחנו רוצים לאשר אותו, זה אישור הנצחה המקרה של מאיה וישניאק ז"ל. בחודש הבא חלה השנה להירצחה. ואנחנו רוצים שבחודש הבא בעצם יהיו שני דברים. א', אנחנו מאשרים את האלמנט של הנצחה, שהמשפחה ביקשה. הדבר השני, שיתקיים פה איזשהו מירוך משפחתי, מירוך שנתי, שהוא יהיה לזכרה, בגלל שזה תאריך השנה. אז אם מקובל עליכם, אז רגע אחד נדבר על העניין הזה, נאשר ונתקדם הלאה. אפשר לחזור איפה שעצרנו. תגידו אם זה מקובל.

מר אלעד כהן: אין לי בעיה, אבל שלא יווצר מצב שהדיון יופסק מבלי שאנחנו השמענו את דעתנו בעניין הפאנלים. כי נצטרך להפסיק אותו.

... עד שלוש בלילה, כמו שהבטחת.

מר ניר ברטל:

אתה אולי. אנחנו לא.

מר אלעד כהן:

מר אודי וילד: אז בואו נעשה את זה רגע יעיל וקצר. תראו, היתה פנייה של המשפחה, בעצם לצערנו כמובן זה היה המקרה הראשון לוועדת הנצחה זה סיפור הרצח של מאיה. ואנחנו באמת מתקרבים למועד השנה. המשפחה העלתה בקשה להנציח אותה באמצעות רכישה של

ספסלים וליד הספסלים רוצים לעצב פסל ועליו גם יוטבע הסיפור. כאשר המוטו המרכזי זה שיהיה אלמנט שיזכיר את המקרה ויעלה למודעות את כל מה שהתחבר למה שקרה לה. הכוונה היא למקם את הספסלים או ברחבה שלפני תרבותא, במקום שהוא ציבורי, מקום שעוברים בו אנשים ורואים אותו. קצת להסדיר את המקום הזה. יש שם ספסל אחד די מסכן. זהו. אז בסך הכל מה שעולה שם זה 5,000 שקלים לרכישת הספסלים, כסף שנאסף כבר מתרומות. ויש שם עוד איזה סכום של 2,000 שקלים שאמורים לקבל כעבודה של אנשים, וזה גם חלק מהעניין, כתרומה. ובסך הכל זה מהלך שמגובה בכל מה שאנחנו נדרשים. זאת אומרת גם מבחינת אישורים של מחלקת ההנדסה, שאמורה לפקח על מה שהיא רוצה. וגם מבחינת התרומות, שברגע שאנחנו מאשרים את זה כאן, היות וזה תרומות, זה עובר לוועדת תרומות שיוסי מרכז. זהו. יש פה קטע שהוא מאוד רגיש מבחינת המשפחה. הם מאוד היו רוצים לראות כבר משהו בהקשר הזה. ואנחנו קבענו, בנוהל שפרסמנו, שאנחנו דנים בכל סוגיה כזאת רק אחרי שנה מקרות המקרה. ואנחנו בעצם קרובים מאוד לשנה הזאת ואני חושב שזה יהיה ראוי שננציח את זה ככה. זהו, בוועדה שישבנו, אני רוצה לציין את אלעד. יש פה איזשהי מין תחושה שאנחנו יושבים בחדר הזה ואלעד מדבר או אומר את דעתו, ודעתו החשובה והרצינית. אני חושב שאתה מביע רגשות ורגש מאוד מיוחד ועדין, וזה אני אומר לדיונים של הוועדה. אמנם יש לנו עוד מקרה שהתחלנו לטפל בו, אבל המקרה הזה אני בהחלט רוצה לציין את זה כי זה חשוב ואתה עושה את זה יפה.

איתנו בוועדה גם אור וגם שגית. לא ידענו למה אנחנו נכנסים, בסדר? אני כבר אומר לכם. אלו נושאים מאוד עדינים, נושאים רגישים. אלעד הגדיר את זה מאוד יפה. קשה לך לסרב לבקשות. מאוד קשה לסרב. וכל בקשה כזאת שעולה, אתה מנסה להבין עד הסוף וללמוד עד הסוף ולראות איך כן מאשרים, לא איך לא מאשרים. ולכן זה לא פשוט. ובסוף אתה מתמודד עם משפחות ואתה צריך לדבר איתם, אתה צריך להסביר להם למה ככה ולא אחרת, וכו' וכו'. זה הסיפור וזה המקרה.

מה בעצם צריך לאשר פה?

מר ניר ברטל:

אז אנחנו מבקשים את האישור להנציח באמצעות הספסלים שהם

מר אודי וילד:

מבקשים. שזה יהיה פה מול תרבותא ברחבה. מדובר על שני ספסלים מעוצבים. זה נראה יפה. שניים או שלושה, אני כבר לא זוכר.

מר ניר ברטל: מה לגבי המרוץ?

מר אודי וילד: המרוץ הוא בכל מקרה מרוץ שהמועצה מארגנת. שני ספסלים. אז המרוץ הוא בכל מקרה מרוץ שנתי שהמועצה מארגנת, מחלקת הספורט. והשנה רוצים לייחד אותו, להקדיש אותו לזכרה. היה כזה מרוץ כבר, שקרה סמוך מאוד להירצחה. זה היה משהו יחסית ספונטני ועשו אותו די בחופזה. אבל 500 איש הגיעו, ככה בלי שהיה לזה יותר מדי תהודה. אני מקווה שהפעם זה כבר יהיה יותר משמעותי וזה משהו שישמור את ההנצחה הזאת חיה, לפחות בשנה הזאת.

מר ניר ברטל: רק לחדד. בעצם הבקשה היא לאשר את המרוץ חד פעמי.

מר אלעד כהן: אני אסביר את זה. תן לי רק להוסיף איזה שני משפטים.

מר אודי וילד: כן, בבקשה.

מר אלעד כהן: אחד העקרונות שכתובים בתקנון, נוהל של ועדת הנצחה, היה שלמעשה אדם יונצח פעם אחת. כי זה מצרך ציבורי חשוב, להתחיל לאפשר הנצחות יותר מאדם אחד זה יכול לבוא בהכרח על חשבון האחרים. השארנו לה איזשהו שפיל למקרים מאוד מיוחדים, אבל ההגדרה שלנו אמרה 'אדם אחד', הנצחה אחת'. היתה באמת בקשה גם להנציח בדרך של ספסלים וגם בדרך של המרוץ. היתה דילמה, לא ניכנס ליותר מדי פרטים. אבל בשורה התחתונה הגענו פחות או יותר לאיזשהי הבנה, לאיזשהי נוסחה שאני חושבת שהיא מאזנת והיא כדלקמן. אגב, המשפחה היא זו שבחרה באיזו הנצחה. אמרנו שאנחנו לא מחליטים על המשפחה והמשפחה בחרה בספסלים ובאופן חד פעמי תהיה הנצחה גם בדרך של המרוץ. הדגש הוא באופן חד פעמי לשנה אחת. ההיגיון

הוא שזו השנה הראשונה להירצחה, ומן הסתם זה קצת יותר, לא רוצה להגיד משמעותי, כי למשפחה זה משמעותי כל הזמן, אבל קצת יותר מיוחד. וזו הנוסחה שאליה הגענו. זה אפרופו חד פעמי, מרוץ לא מרוץ. הוגשה לנו תוכנית מסודרת, מטעם המועצה. המימון הוא של המועצה.

מר ניר ברטל: למרוץ.

מר אלעד כהן: למרוץ. בשונה מהספסלים, ששם המועצה לא אמורה במירכאות להשקיע מכיסה דבר. אפרופו העניין של ההשקעה והתרומות, אחד מהתנאים שאנחנו התנינו, שלא יתחילו ולא יציבו שום דבר עד אשר יהיה מימון, שיעשו איגום מלא של כל הסכומים שצריכים, כדי שחלילה לא ייווצר מצב שזה ייתקע באמצע ואז מה? להציב ספסל חלקי, לא חלקי, נראה פחות טוב. זה אפרופו הפן המימוני. תנאי נוסף שעמדנו על כך, הוא התקיים באופן חלקי, זה העניין הבטיחותי. אמנם זה רק ספסל ולא מבנה קונסטרוקטיבי, אבל בכל זאת, גם מספסל אפשר להיפגע. אנחנו דרשנו את האישור של המהנדסת לעניין הזה. האישור נשלח במייל לפני כמה שעות. גם אני וגם אודי,

מר ניר ברטל: של אלישבע.

מר אלעד כהן: כן, כן. המהנדסת, כמובן. לא כל כך הסתפקנו בזה, כי מה שאמרה המהנדסת, 'בגדול ראיתי, אני מאשרת', אבל חשוב לעמוד בתקנים ובבטיחות. זה אומר שמישהו צריך לבדוק שזה עומד בתקנים ובבטיחות. לכן אחד מהתנאים יהיה שלפני שמציבים בפועל את הספסלים, זה צריך לעבור בדיקה ואישור בכתב בצורה מסודרת של המהנדסת ואלו התובנות שיש לי בעניין הזה. כן, אני מצטרף למה שאודי אמר. הנושא של ועדת הנצחה הוא לא פשוט. קצת קשה לסרב לאנשים אבל כאנשי ציבור שגורנו על עצמנו להיות במקומות האלו, אנחנו גם צריכים לקבל החלטות שהן לא פשוטות. כמובן עם הרגישות המתבקשת בכל נקודת זמן.

מר דורון טישלר: אפשר שאלה? שאלה כללית, האם יש איזשהו קריטריון שקובעים או

נקבע בו איך מנציחים? אני אחדד את השאלה שלי. האם כל אחד יכול להחליט על איזשהו גלעד או מונומנט כזה או אחר או לא יודע מה שבעזרתו הוא יכול להנציח ביישוב? כי נראה לי, עם כל הקושי שבדבר, ויש לי לצערי כמה אנשים שאני מכיר שיקיריהם הלכו לעולמם, בין אם זה משפחות שכולות ובין אם זה פיגועי טרור וכו', ורוצים להנציח. ואנחנו יודעים בדרך כלל שהמשפחה רוצה להנציח בצורה הכי טובה שהם יכולים לעשות, כי זה עושה להם המון. השאלה אם אנחנו לא יכולים לקבל בחזית של, סתם דוגמה, תרבותא, איזשהו אזור שהוא אזור הנצחה שנראה כמו אתר הנצחה, אתם מבינים למה אני מתכוון. אין לי שום כוונה, חלילה וחס, לפגוע. גם ככה הנושא רגיש ואני נזהר ממנו, מניסיון, אבל השאלה אם יש התייחסות לזה. כי מחר, מחרתיים, לא שאני חלילה עושה הכללה או מציג את זה בצורה לא יפה, אבל הייתי בבתי עלמין ואני רואה שיש איזושהי, בצורה של קברים מסוימים או מצבות, שיש עליהם את המונומנט של הבן אדם. האם זה משהו שאפשר לראות אותו גם פה, בחזית של תרבותא?

אנחנו אלו שנחליט.

מר אלעד כהן:

מר אודי וילד: זו לא הכוונה. אבל לשם זה קמה הוועדה. בדיוק בגלל הדבר הזה. כדי שלא נהפוך את היישוב לגל של גלעדים, אחד אחרי השני. וירצו, ברור שיהיו פניות ויבקשו. אבל זו בדיוק המטרה. הוועדה צריכה לדון בכל דבר, היא צריכה להחליט. היא יכולה גם לסרב להצעה שהועלתה, מבחינת הפיתרון או מה שמבקשים. אתה יכול להגיד, 'זה לא נראה, צריך משהו אחר או תחשבו על רעיון אחר'. זו בדיוק, אני חושב, הסוברניות של הוועדה. ואם זה לא עובר את הוועדה, זה בכלל לא יגיע לפה.

בכל מקרה יש לו זכות להביא את זה לפה. בכל מקרה זה מגיע

מר אלעד כהן:

למליאת המועצה לאישור.

ברמה העקרונית אין כוונה, אתה יודע, שזה יהפוך להיות בית קברות

מר אודי וילד:

כזה גדול. זה גם לא יקרה. אתה לא רואה את זה גם ביישובים אחרים. אבל צריך מישהו שירכז את הפעילות הזאת.

מר דורון טישלר: בסדר.

מר אלעד כהן: מעבר לזה, עוד משהו שקצת מתקשר למה שאתה אומר. זה לא שכל אחד יכול, באמת עם כל הצער והכאב, לרצות להנציח, יש קריטריונים בתקנון של הוועדה, מי יונצח ובאיזה תנאים הוא צריך -

מר דורון טישלר: זה אני זוכר שיש. רק דיברתי על הצורה.

מר אודי וילד: בסדר. אפשר להצביע.

מר ניר ברטל: פה אחד, נכון?

מר אודי וילד: אוקיי.

מר יוסף הדרי: רק להזכיר, צריך לעבור ועדת תרומות.

מר אודי וילד: כן.

מר ניר ברטל: שאתה בוועדה?

מר ניר ברטל: זה לפי נוהל.

יוסי, גם אם זה תרומה לא בכסף? כי הרוב פה זו תרומה, מקימים את

מר אלעד כהן:

זה.

כן, הנוהל קובע,

מר יוסף הדרי:

מי יושב בוועדת תרומות?

מר ניר ברטל:

המנכ"ל, הגזבר ואני.

עו"ד שחר בן עמי:

אבל אתם תצטרכו להזדרז. כי לוח הזמנים פה מאוד קצר.

מר אלעד כהן:

מאיה נרצחה ב-16.5.2020. שזה עוד פחות מחודש. עברה שנה רבת

מר ניר ברטל:

אירועים על המשפחה. אריה, הילה, שירה. אחותה הגדולה. ואני חושב שזה המעט שאנחנו, כיישוב, כמועצה, יכולים לעשות. זה לכבד את הבקשה שלהם במקרה הזה. אמרת את זה במילה. אני רק אחד. ההחלטה לעשות פה בתרבותא ספסלים שיחסית בסוף זה צנוע, יהיו פה שני ספסלים ושלט, נובעת מזה שזה כן דווקא מקום מרכזי, שבאים לפה הרבה אנשים, גם לתרבותא, ספרותא, וגם תלמידי בית הספר מהתיכון עוברים פה ברגל כמעט הרוב, להזכיר. וזה גם ספסל שימושי. זהו. אז אני חושב שזו עבודת קודש. והיא צריכה הרבה סבלנות ורגישות בהתאם. וארבעתכם יושבים שעות וכל הכבוד על כך. סיימנו את הנושא?

הצבעה פורמאלית?

מר אלעד כהן:

הצבענו. פה אחד, אושר.

מר ניר ברטל:

החלטה: הוחלט פה אחד על הנצחתה של מאיה וישניאק ז"ל.

(2) פאנלים סולאריים – פתיחת תב"ר ואישור הלוואה בסך 2.5 מיליון. אישור הלוואה מבנק לאומי עד ריבית קבועה 1.58% - המשך דיון.

מר ניר ברטל: אנחנו חוזרים לעניין הפאנלים הסולאריים.

מר אלעד כהן: נדמה לי שדורון רצה להגיד. אתה רצית? אני? אוקיי. אני חושב שזה קצת מוזר וזה קצת צורם שבמסגרת נושא של פאנלים סולאריים, בא מי שבא עם פרוטוקול מוכן לידיו, שהוא מקריא ממנו, כמובן חלקים בצורה סלקטיבית שנוחים לו, ומפנה לדברים שהיו ב-2014. למזלו חלק מהדברים אני זוכר, אלוהים כנראה חנן אותי בזיכרון טוב. אז אני אתחיל, ברשותכם, ממש בקצרה, ואראה כמה המקרה שם בכלל לא דומה למקרה הזה. רק כדי לסבר את האוזן. תרבותא אושרה ב-2009-2010, משהו כזה. ניר יודע יפה מאוד, כי אני אישית הצגתי לו את הפרוטוקולים שבועיים שלושה אחרי שהוא נבחר, כשהתחלתי לשמוע כל מיני סיפורי עלי באבא. שכשהנושא של תרבותא, ההקמה, הובא למליאת המועצה, אני ויוסי מצוב, נדמה לי גם שמעון אדרי, התנגדנו. מה היתה ההתנגדות? לא הוצגה תוכנית מסודרת, אין תוכנית כלכלית, אין תוכנית רצינית, לא לקחו בחשבון, אולי סיכוי של הקפאה, ו, ו, ו. אגב, ואז צחקו עלינו וכנראה שהיינו קצת יותר חכמים מכולם. כך שלזכור שאני התנגדתי להקמה של תרבותא ב-2009. ב-2014, ניר, ואתה יודע את זה יפה מאוד כי אני הראיתי לך את הפרוטוקולים האלו, תרבותא כבר עמדה. 80% מתרבותא כבר היתה עובדה מוגמרת. ואתה בדיוק התחלת להקריא. אני כחבר מועצה הייתי צריך לקבל החלטה אחת מהשתיים. או שאנחנו עוצרים את תרבותא, משאירים אותו פיל לבן להשד יודע כמה זמן. אגב, אז לא ידעו כמה שנים ייקח עד שעתודות, מן הסתם, תבשיל מבחינת היטלי ציבור. ואם היינו עוצרים אז, ב-2014, זאת אומרת תשע שנים תרבותא היה פיל לבן. וצריך לקבל החלטה. או הופכים את תרבותא לפיל לבן, עד אשר באמת יגיעו הכספים שדובר עליהם. או מקבלים החלטה פחות נעימה, והיא לקחת הלוואה, מתוך תקווה שהכספים יגיעו הרבה יותר מוקדם ממה שחשבו, וזו ההחלטה שקיבלתי ואני לא מתחרט עליה. אז זו כבר היתה עובדה מוגמרת.

במקביל לכך, במסגרת אותה החלטה, גם הקצו כספים למבני חינוך. עכשיו, כולנו יודעים שבמבני חינוך, הקמה ותחזוקה ושיפוץ אין מרחב תמרון ואין לך אפשרויות. לכן לבוא ולהגיד תראו מה קרה ב-2014 לאור הסיטואציה שתיארתי, ותאמינו לי יש לי עוד הרבה מה לומר אבל אנשים פה עוד מעט נרדמים, ולגזור מזה למקרה שלנו, זה פשוט לעשות צחוק מהאנשים. אין דין סיטואציה מאוד ייחודית שהיתה למעשה מאסט ב-2014. למה מאסט, הסברתי, דומה בכלל לסיטואציה שאנחנו נמצאים בה כרגע, שבה אנחנו נדרשים לקבל החלטה אם בכלל ללכת לפרויקט שהוא לא מאסט. הוא פרויקט כלכלי שיש בו כמובן יתרונות, אבל הוא לא חובה. ותוסיף לזה גם את הדילמה שיש בין שלוש חלופות, מה יותר טובה, למקרה שלנו. ולכן אני קצת מופתע בכלל שאתה לוקח את זה לשם. ואם כבר מצאת לנכון ללכת ולנבור לשם, אז כנראה שהיו לך סיבות קצת יותר טובות לעשות את זה, כי כנראה שעם העובדות דהיום ועם המציאות דהיום קצת קשה לך להתמודד.

עכשיו שימו לב מה קורה פה. ואנחנו חוזרים לפאנלים הסולאריים. בא ראש המועצה הנכבד מר ניר ברקת, ומלין על כך איך יכול להיות שב-2014 הצבעתם מבלי שהיה מה שנקרא ייחוד וייחוס לכל פרויקט או לכל מבנה כמה. למה אישרתם 8 מיליון ש"ח, נדמה לי שזה היה שמונה, אתה הקראת, בצורה גורפת, בלי הייחוס. אבל באותה נשימה, 10 דקות אחרי, הוא בא ואומר לנו 'חברים, התוכנית כפי שהצגתי לכם כרגע, מדברת על 4 מיליון ש"ח, אבל אנחנו מבקשים מכס לאשר 2.5 מיליון ש"ח, זאת אומרת בגדול 60% מהסכום, אבל מה זה משנה שאין לי ייחוס כרגע ושאני לא יודע לומר לכם בתוך ה-2.5 מיליון ש"ח, מבין התוכנית המקורית, כמה מבנים יהיו, סתם דוגמה, בשביל ההמחשה גוונים ושחקים בחוץ, תרבותא ויובלים בפנים. זה לא משנה. אתה פשוט לא שם לב שאתה הלנת על מה שהיה ב-2014, על דברים שאתה בעצמך מבקש מחברי המועצה לעשות, כי אתה מצפה מאיתנו להצביע על הלוואה של 2.5 מיליון ש"ח, כשהוצגה תוכנית על 4 מיליון ש"ח, ואין לך תוכנית מסודרת שמראה -

יש.

מר ניר ברטל:

אין לך תוכנית מסודרת שמראה מה הולך להיות מבוצע ב-2.5 מיליון

מר אלעד כהן:

ש, והיועץ שלך נמצא במה שנקרא ביציע ויכול להגיד את זה. ואתה עוד מצפה מאיתנו שנצביע. אז בלי לשים לב, הפוסל במומו פוסל. ... הפוסל במומו פוסל.

מר ניר ברטל: ... יש הבדל -

מר אודי וילד: אלעד, אל תתנצחו.

מר אלעד כהן: לא, אבל תראה מה שהוא עושה.

מר אודי וילד: מה זה משנה?

מר אלעד כהן: אני אסביר לך מה זה משנה. אנחנו רוצים -

גב' אורנה רייטר: זה משנה. כי גם אנחנו אז אישרנו תב"ר שעשו איתו דברים אחרים.

מר אלעד כהן: אודי, שאלת שאלה?

מר ניר ברטל: אם אתה לא נותן מפרט עד רמת הבורג, אומרים לך אין לך ... כספים.

מר אלעד כהן: אודי, שאלת שאלה. אתה רוצה תשובה ממני? אז אני אענה לך. הוא

יכול לגנח מהיום עד מחרתיים. זה בסדר. בוא לא נתווכח על שתי עובדות. שהן עולות מכל החומרים. התוכנית שהוצגה היא על 4 מיליון ש. כל החישובים הכלכליים. בעוד שמבקשים הלוואה על 2.5 מיליון ש. זאת אומרת בפועל מבקשים מאיתנו -

מר ניר ברטל: ואם ניקח הלוואה 4 מיליון? אני מוכן להגדיל את ההצעה ל-4 מיליון.

מר אלעד כהן:

תגיש הצעה לסדר יום, נדון ב-4 מיליון.

מר ניר ברטל:

הגשתי הצעה עכשיו.

מר אלעד כהן:

זו לא הצורה, עם כל הכבוד. תבוא, אתה רוצה מה שנקרא לאשר 2.5 מיליון ש"ח? אתה בהכרח כבר אומר אני לא מבקש לבצע את כל התוכני. תציג תוכנית על 2.5 מיליון ש"ח. באותה הזדמנות גם תיתן מענה לכל מיני דברים ששמעת מאנשים, כמו שקפים שרואים אותם לראשונה היום. ובוא תעמיד את הרצינות שלנו למבחן. אמרנו מהיום הראשון, ניר. תציג דברים בצורה מסודרת. אתה יודע מה? אני מדבר בשם עצמי. אין לי זכות לדבר בשם אף אחד. לא דובר של אף אחד. תציג דברים בצורה, ואני אומר את זה לא רק על הדבר הזה. אני אומר את זה על בכלל. תציג דברים בצורה מסודרת. לעניות דעתי, ככל שהדברים יהיו כמובן עם שכל, דברים שתציג מסודר ולא עם שכל לא נאשר, אתה תזכה פה לאוזניים כרויות ולשיתוף פעולה. וראית את זה. אמנם זה לא באותם היקפים. בא הקב"ט, הסביר את הדברים, הציג מה העלות, מה מקורות המימון, וכו', וראית מה אמרתי. ואני לא אתן עוד 17 אלף דוגמאות אחרות שהיו מתחילת הקדנציה. תציג דברים בצורה מסודרת, יהיה לך שיתוף פעולה.

עכשיו, האבסורד הוא, אודי, רק לשאלתך, אם אדון בועז בגריש, חברי הנכבד, שעוד מעט נרדם לנו פה, בועז הנרדם, חברי הטוב אפילו, אם הוא לא היה מבקש, שולח מייל לניר, ואתה ראית את המייל, ושואל אותו שאלות, לא היינו מקבלים את כל החומרים האלה. אני לא צריך לנחש מה אתה רוצה להציג. עכשיו אני רוצה לנפץ לך, ניר, פעם אחת מיתוס. בעיני לפחות. והוא נקרא 'תבואו, תלמדו, תגיעו לפגישות מחוץ לאולם המועצה'. לא. הכלי להציג את הדברים בצורה מסודרת, אתה יכול להגיד לא, זה בסדר.

מר ניר ברטל:

אני אומר 'לא'.

- מר אלעד כהן:** תמשיך להתנהל בצורה הזו, ואתה רואה לאן זה מוביל.
- מר ניר ברטל:** כל מועצה זה מה שקורה. חברי מועצה שחשוב להם באים ולומדים. ומעמיקים.
- מר אלעד כהן:** סליחה, זה לשיטתך.
- גב' צדוק תמר:** ראש מועצה שרוצה לקדם באופן אמיתי פרויקט, משתף.
- מר ניר ברטל:** אני לא רוצה לקדם את הפאנלים הסולאריים,
- גב' צדוק תמר:** בגלל זה אתה ממדר אותנו ...
- מר אלעד כהן:** אתה לא אמור לזמן אותנו לפגישות.
- מר ניר ברטל:** כל חברי מועצה באים ויושבים ולומדים אם זה חשוב להם. עכשיו מה אתה אומר לי? תציג מסודר. אני לא אומר לך מה אני רוצה לראות. תבוא, תציג, אני אגיד לך מה לא בסדר ותבוא עוד פעם.
- גב' אורנה רייטר:** ... ביקשנו לשלוח חומרים.
- מר אלעד כהן:** אני רוצה להזכיר לך, ויגיד לך את זה גם שחר. שהחוק קובע, שנייה, החוק, התקנון, לא משנה, כי אני אם אפרופו עסקינן במה צריך להיות, הרי אתה יודע, אומרים שחוק קובע נורמות. החוק מחייב. כשאתה שולח לסדר יום תב"ר, החוק מחייב אותך לשלוח עשרה ימים לפני ולשלוח חומרים שתומכים בדברים. אגב, הפסיקה משלימה את מה שסעיף החוק קובע.

ויגיד לך שחר, יש פסקי דין שאומרים שלא סתם המחוקק קבע שכשצריך לאשר תב"ר, צריך לשלוח עשרה ימים לפני, עם כל החומרים שתומכים, כדי לתת לחברי המועצה את הזמן ואת השהות ללמוד את הדברים. זאת אומרת נקודת המוצא של המחוקק, ושאתה יכול לזלזל ולעשות ככה,

מר ניר ברטל: שחר, אתה מסכים עם מה שאלעד אומר?

מר אלעד כהן: חד משמעית.

מר ניר ברטל: כבר דנו בזה הרבה פעמים.

מר אלעד כהן: ונקודת המוצא של החוק היא שאתה כחבר מועצה אמור לקבל את כל המספרים ואת כל הנתונים ואת כל התוכניות ולהביע את דעתך. ואם, שחר, אתה לא מכיר את פסקי הדין,

מר ניר ברטל: אתה יכול פשוט להגיד 'לא בא לי לאשר שום דבר'. ולא צריך לחפש תירוצים.

מר אלעד כהן: זו כבר פרשנות שלך. ואם, שחר, אתה לא מכיר את פסק הדין שקובע את זה, של מחוזי באר שבע, אז אני אשלח לך אותו.

מר ניר ברטל: אתה מחפש תירוצים. תירוצים למה אתה תוקע ובעצם רק מקשה בשביל להיות יסודי וזה. בסדר, אחי. תגיד שאתה רוצה לתקוע כל דבר בקדנציה הזאת. ...

מר אלעד כהן: למה אתה מפריע לי באמצע? כשאני אסיים תגיד את התובנות שלך. ולכן, ניר, זו הדרך שבה אתה צריך להתנהל. אגב, אנחנו עוד פחות פורמליסטיים. כי אנחנו לא

דורשים ממך להעביר את החומרים האלה עשרה ימים לפני, כפי שהחוק מחייב.

מר ניר ברטל: כמה זמן היתה ישיבת מועצה?

מר אלעד כהן: הבנתי. זה קנה המידה להשוואה. ולכן, תמציא את הדברים בצורה

מסודרת, וההיפך, תראה לנו שאתה מתייחס ברצינות וממציא את הדברים. ואז בוא נתמודד עם,

מר ניר ברטל: מי שמזלזל ומתייחס לא ברצינות זה לא אני. מי שבאמת היה חשוב

לו לבוא, לראות,

מר אלעד כהן: תמשיך עם התובנות שלך, זה בסדר.

מר ניר ברטל: אני ממשיך עם התובנות שלי.

מר אלעד כהן: אבל אתה רואה שזה מוביל לשום מקום.

מר ניר ברטל: נכון. כי אתה בכוונה תוקע כל דבר.

מר אלעד כהן: כי אתה לא מציג דברים בצורה מסודרת.

מר ניר ברטל: אין יותר מסודר מזה. תראה לי ישיבת מועצה אחת, בכל הרשויות

בארץ, שעובדים פאנלים סולאריים שיש יותר מוצג מזה. עושים לכם פה עבודת הכנה מדהימה,

ואתם טק, זורקים לפח. לא מתייחסים.

מר אלעד כהן: לא זורקים לפח. אומרים לך תעשה השלמות. ...

מר ניר ברטל: בוא נשים את הדברים על השולחן, אלעד. אתה רוצה לתקוע כל דבר ולחפש, בשביל להגיד 'אני עשיתי, אני השפעתיי',

גב' אורנה רייטר: ניר, למה לא שלחת, למה אתה לא שולח במייל?

מר ניר ברטל: אורנה, את מפריעה לי. לא באמת חשוב לך שהדברים יקרו. אז את המחפש תירוצים כל מיני לתקוע. חברה, הפרויקטים האלה קורים, זה פרויקט נהדר. חפשו תירוצים.

מר אלעד כהן: אנחנו אמרנו שלא יקרה?

מר ניר ברטל: אני מבין שזה קשה -

מר אלעד כהן: אנחנו אמרנו שהוא לא יקרה? הרי יכולנו להעביר, אני יכולתי, סליחה, יכולתי לקום ולהגיד, ואגב, יכול להיות שהייתי בדעת מיעוט, אני מניח שהייתי בדעת מיעוט, שאומרת 'אני כעניין של בתפיסת עולם, לא חושב שצריך להיות פאנלים סולאריים'. שמעת אמירה כזאת? שמעת אמירה כזאת מאחד מהאנשים האלה? התשובה היא לא.

מר ניר ברטל: אתה הולך עכשיו להתנגד.

מר אלעד כהן: לא, ההצעה שלי שאתה תשלים את הדברים עד הישיבה הבאה ונקיים דיון. זו ההצעה שלי.

מר ניר ברטל: אתה הולך להתנגד לאחד הפרויקטים הכי כלכליים והכי טובים

שהמועצה יכולה לעשות.

מר אלעד כהן: לא הולך להתנגד לפרויקט.

מר ניר ברטל: בגלל שאתה רוצה כל מיני פיצ'עפקסים ולדעת, עכשיו, בסדר. אם

אתה רוצה ...

גב' אורנה רייטר: פיצ'עפקס זה איפה שהולך להיות הפאנלים? תכנון הפרויקט?

מר אלעד כהן: 11 מיליון שקל זה פיצ'עפקס?

מר ניר ברטל: 11 מיליון זה הרווח. לוקח 2.5 מיליון שקל הלוואה. אני אגיד לך

בדיוק כמה תשובות יש פה. אתה לא רוצה לשמוע אותן. אתה רק מחפש סיבות למה להתנגד.

גב' אורנה רייטר: ניר, מה תוכנית הפרויקט?

מר ניר ברטל: אני אגיד לך בדיוק. המבנים של התוכנית,

גב' אורנה רייטר: לא, תכין תוכנית.

מר ניר ברטל: יש תוכנית.

מר אלעד כהן: התוכנית היא על 4 מיליון שקל.

מר ניר ברטל: זה תוכנית פרויקט.

אודי, אתה מכיר את הנושא? תביא תוכנית פרויקט. אפשר להיפגש

גב' אורנה רייטר:

מחר.

עזבו, נישאר חלוקים.

מר ניר ברטל:

מה חלוקים?

גב' אורנה רייטר:

אני מתרשם שכל דברים, אתם אומרים שהדברים לא מסודרים.

מר ניר ברטל:

הדברים מאוד מסודרים. הלוואי ומועצות אחרות, יש הרבה מועצות שזה בכלל לא נעשה ככה ולא מגיעים לרמה, הגענו פה עד לרמה מאוד מדוקדקת. עדיין קשה לכם. הבנתי. אז לא נקבל פה החלטה,

היתה מועצה לפני שנה, אישרנו תב"ר על פיתוח ...

גב' אורנה רייטר:

ניר, אני רוצה להעלות הצעת החלטה.

מר אלעד כהן:

בסדר גמור. ... נפסיד פה... שכירות במועצה, נפספס פה חצי מיליון

מר ניר ברטל:

שקל ב-25 שנה. אבל זו המציאות.

ניר, אתה מציג את הדברים בצורה מאוד מעוותת. אני רוצה לשאול

גב' צדוק תמר:

שאלה. ניר, אני מבקשת לשאול שאלה.

חבר'ה, אלעד, תנסה אותי פעם אחת. אתה אומר לי 'בוא אני אנסה

מר ניר ברטל:

אותך'. בוא תנסה אותי פעם אחת. אתה מתחילת הקדנציה הזאת מסרב לבוא, לשבת ולדבר. כל מה שאתה אומר עכשיו, בוא תגיד. תאמין לי,

בוא תגיד על מה. אתה לא יודע מה אנחנו רוצים ממך. אתה לא

מר אלעד כהן:

שמעת,

נכון, כי אתה לא בא. אתה אומר 'בוא ניפגש פה', אתה מוכן להיפגש

מר ניר ברטל:

רק כשיש פייסבוק לייב ופרוטוקול. תגיד, ככה מנהלים מועצה? אם אין לי פייסבוק לייב לא נפגש איתך? אתה רוצה לדבר? חסר לך משהו? בועז שלח אתמול שאלות, ללקק את האצבעות. כל שאלה בומבה. לעניין.

לא ענית לו.

גב' אורנה רייטר:

כל שאלה בומבה, לעניין. ועניתי כמיטב יכולתי במייל שאפשר לענות.

מר ניר ברטל:

תאמין לי רק על השאלות האלה אפשר לעשות פגישה של שעתיים.

למה בחרת להוציא אותי ואת אורנה מהתפוצה כששלחת לו את

גב' צדוק תמר:

התשובה?

את רוצה לפתוח גם את זה עכשיו? אני אשמח להסביר -

מר ניר ברטל:

כן. השאלה הזאת נשאלה בפורום מלא.

גב' צדוק תמר:

בבקשה. בועז שאל, עניתי לבעז. הוא רוצה, מוזמן להזמין את מי

מר ניר ברטל:

שהוא רוצה.

למה הוצאת אותנו מהתפוצה? אתה רוצה שאורנה ואני נתמוך בהצעה

גב' צדוק תמר:

הזאת? למה לא כתבת לנו?

מר ניר ברטל: אני חושב שאין סיכוי שאת ואורנה תתמכו בשום מצב.

מר אלעד כהן: רגע, תן לי להבין. זה היה מכוון?

גב' צדוק תמר: אז אתה מוותר מראש על ליידע אותנו?

מר ניר ברטל: אתם ויתרתם.

גב' צדוק תמר: אתה הוצאת אותנו -

מר ניר ברטל: את יכולת להיות מיודעת, ולהיות שותפה. בחרת לא להיות.

גב' צדוק תמר: אתה בחרת להוציא אותנו מהתפוצה של התשובה. למה?

מר ניר ברטל: כי בועז שאל שאלה. עניתי לבועז וכיתבתי את מי שאני חושב שזה רלוונטי לו.

גב' צדוק תמר: אבל בועז כיתב אותנו.

מר ניר ברטל: אז שיעביר לכם את התשובה. מה את רוצה ממני?

גב' צדוק תמר: אבל אתה מצפה שאנחנו נבוא לכאן -

תגידי, אני חייב לשלוח לך מיילים? לאן הגענו?

מר ניר ברטל:

אתה רוצה שאני אצביע -

גב' צדוק תמר:

את לא תצביעי, את ואורנה לא תצביעו על שום דבר.

מר ניר ברטל:

אתה מניח הנחה מראש, אתה מניח מראש -

גב' צדוק תמר:

... אני מסתכל על ההיסטוריה ואני רואה -

מר ניר ברטל:

אז לאן אנחנו מתקדמים? בגלל אתה גם לא מעלה את התקציב עוד

גב' צדוק תמר:

פעם להצבעה?

את לוקחת את המועצה הזאת אחורה.

מר ניר ברטל:

אתה החלטת בשבילנו שאנחנו מתנגדים?

גב' צדוק תמר:

כן.

מר ניר ברטל:

אוקיי. בסדר.

גב' צדוק תמר:

אני שומע את הטענות.

מר ניר ברטל:

איך? אבל החלטה ...

מר דורון טישלר:

מר ניר ברטל: שמעתי. אלעד אמר שהוא הולך להציע הצעה חלופית. סליחה, דיברתי

על אלעד. אלעד אמר שהוא הולך להציע הצעה חלופית. יכול להיות שמישהו מכס תתמכו. סבבה. לא יודע. אבל לפחות ...

מר אלעד כהן: אני לא יודע, פספסתי כי דיברתי עם אודי. אתה יודע מה אמרתי

לאודי כרגע?

מר ניר ברטל: לא, לא שמעתי.

מר אלעד כהן: אני כל כך מצטער ומתבייש. כי כששמעתי שאורנה ותמר לא קיבלו

את המייל, אתם יודעים מה אמרתי? וואלה, טעות אנוש. אגב, שלמה המנכ"ל בטעות לא שולח לי זימון לישיבות המועצה, אתה יודע? כתבתי לו 'שלמה, היתה תקלה?' אמר לי 'כן'. אמרתי לו 'אין בעיה'. אבל אתה, תקשיב, ניר, מה אתה אומר?

מר ניר ברטל: אני שולח 200 מיילים ביום. ...

מר אלעד כהן: אבל אתה למעשה אומר שעשית בכוונה. מידרת אותן.

גב' צדוק תמר: מחקת אותנו ... על מה אתה מדבר?

מר אלעד כהן: רגע, זה היה מכוון או לא? אני שואל. ... אה, זה היה מכוון.

מר ניר ברטל: ברור. בוודאי. בוודאי.

מר אלעד כהן: אני קיבלתי את המייל הזה.

- מר ניר ברטל:** מעולה. אם בועז רוצה להראות לעוד אנשים, למי שהוא רוצה,
- גב' אורנה רייטר:** זה בשם השקיפות, ולהראות לנו חומרים, ושנוכל לקבל החלטות על סמך החומרים.
- מר אלעד כהן:** אז למה העברת אלי, למשל, ולדורון?
- מר ניר ברטל:** ... לקבל מהסיעה של בועז.
- מר אלעד כהן:** אבל למה לא העברת להם?
- מר ניר ברטל:** אני לא חייב להעביר להם. בועז שאל שאלה, עניתי לבועז ...
- מר אלעד כהן:** אני אפילו לא ידעתי שהם לא קיבלו.
- מר ניר ברטל:** אתה רוצה לעשות עכשיו דיון למי אני שולח מיילים?
- מר אלעד כהן:** לא, אבל צורת ההתנהלות הזאת, ניר, היא לא תקינה.
- מר ניר ברטל:** אתה רוצה לדבר על צורת התנהלות? אתה מדבר על צורת התנהלות?
- מר אלעד כהן:** סליחה, אבל תעביר להם את החומר. מה זה קשור. מה זה קשור, ניר.
- מר ניר ברטל:** אתה מדבר על צורת התנהלות? בועז ביקש, קיבל.

מר אלעד כהן: אתה הפצת את זה לכל חברי המועצה ואתה ממדר אותם? ואני עוד

בתמימותי ובטפשותי אומר להם שזו היתה טעות. אני מתנצל, חברים. אני יצאתי טמבל, לא אתם.

מר ניר ברטל: נכון, נכון.

מר אלעד כהן: אני יצאתי טמבל שחשבתי שהוא טעה.

מר ניר ברטל: אתה יודע כמה פעמים אני מתכתב עם אודי במייל? מה, אני צריך גם

לכתב את בועז בכל מייל?

מר אלעד כהן: אז תגיד שזו טעות. אבל אתה אומר שזה היה מכוון שלא שלחת להם.

מר ניר ברטל: ברור, נכון. אני שולח מיילים בכוונה ואני אחליט למי אני שולח ולמי

אני לא שולח. אני שולח 200 מיילים בכל יום. אתה רוצה שעל כל מייל אני אכתב אותך?

גב' אורנה רייטר: אז ניר, שתחשוב לשתף אותנו ולשלוח לנו חומרים.

מר ניר ברטל: הייתן יכולות להיות שותפות. ... רימיתם פה יישוב שלם,

גב' אורנה רייטר: לבקש מאיתנו לאשר הלוואה, להצביע בעד הלוואה,

מר ניר ברטל: ... מכס אני כבר לא מצפה שום דבר. אני לא מצפה ממך לשום דבר.

גב' צדוק תמר: אורנה, הוא ויתר על הקול שלנו מראש. אין לנו מה, אני לא שותפה

לשיח הזה. הוא מראש ויתר על הקול שלנו. בחר לא להעביר אלינו את המידע, לבריאות.

מר אלעד כהן:

א', אני מתבייש בשבילכם שככה מתנהל ראש מועצה.

מר ניר ברטל:

אני מתבייש בשביל כל היישוב שככה מתנהגות חברות מועצה.

מר אלעד כהן:

תודה רבה. בינתיים הן לא מידרו אותך.

גב' אורנה רייטר:

מעולה. כל הפרויקטים פה נעשים -

מר אלעד כהן:

לא יודע. אני לא ראיתי מיילים שהן רצו לשלוח לך ולא שלחו. אבל

אני כנראה נאיבי. אחרי 12 שנה חשבתי שראיתי הכל, וכנראה שבאמת לא ראיתי הכל.

מר ניר ברטל:

סליחה שאני לא ... לכתב את תמר.

גב' אורנה רייטר:

לא, גם על המיילים שלי -

מר אלעד כהן:

לא, אבל אתה צריך להתנצל -

מר ניר ברטל:

... בואו נדבר עם אורנה על העניין הזה.

מר אלעד כהן:

אני מדבר איתך, בשתיים עשרה בלילה, אתה יכול לבוא ולהגיד 'אתם

יודעים מה? סליחה. אתם יודעים מה? במחשבה שנייה יכול להיות שצריך היה לעשות את זה, וזה

היה נגמר. אבל ברגע שאתה עדיין עומד על דעתך,

מר ניר ברטל:

אל תכניס לי מילים לפה,

מר אלעד כהן:

שזה נעשה במכוון,

מר ניר ברטל:

בועז שולח שלי, אני אענה איך שאני חושב. סליחה, אתה גם רוצה ...

למי לשלוח מיילים?

מר אלעד כהן:

אודי, מה? לדעתך זה ראוי?

מר אודי וילד:

מה קרה?

מר אלעד כהן:

אני שואל אותך.

מר אודי וילד:

דבר עם ניר. מה אתה רוצה ממני?

מר ניר ברטל:

רוצה לדבר מה עוד ראוי? ... מה עוד לא ראוי. בוא נדבר עוד על מה

לא ראוי.

מר אלעד כהן:

אין בעיה. נקבע ישיבת מועצה על מה לא ראוי. שתים עשרה בלילה.

מר ניר ברטל:

בבקשה, תעשה ישיבת מועצה שלא מן המניין מה לא ראוי, איך אפשר

לתקוע יישוב שלם.

גב' צדוק תמר:

הציבור צריך להבין שכשאתה בא ושם נושא לסדר היום,

מר ניר ברטל:

הציבור צריך להבין שמישהי פה החליטה ...

גב' צדוק תמר:

שאתה ממדר את המידע מחברי מועצה, ואחר כך אתה גם מאשים

אותם שהם לא תומכים.

מר ניר ברטל:

היא תוקעת את כל היישוב, אני לא מאשים -

גב' צדוק תמר:

זה בן אדם, ילד שהולך ורוצח את ההורים שלו ואחר כך צועק ... זה

לא עובד בצורה כזאת. אחר כך אתה בוכה שלא מאשרים לך. איך יאשרו לך? ...

מר ניר ברטל:

סליחה, אל תאשימי אותי בזה שאת לא יודעת.

גב' אורנה רייטר:

אל תאשימי אותי? אתה מבקש ממנה, בעצם אתה לא מבקש ממנה

אישור של 2.5 מיליון.

מר ניר ברטל:

בסדר. אני מבין שאצלכם זה הכל לא ענייני. בסדר.

גב' אורנה רייטר:

אה, לא ענייני? השאלות לא ענייניות? אתה מאוד ענייני. ממש ענייני.

מר ניר ברטל:

אני רוצה לקדם את היישוב.

גב' אורנה רייטר:

חצי שנה אנחנו מחכים שאתה תקדם את העניינים הסולאריים. חצי

שנה.

מר ניר ברטל:

בסדר, אורנה.

- גב' אורנה רייטר:** אני לא יודעת מה עשית. אולי אודי כבר יודע. והוא גם מתלבט.
- מר ניר ברטל:** טוב, אחד על השני, מה אתם רוצים לעשות?
- מר אלעד כהן:** אוקיי. מאחר ואני מבין שאנחנו צריכים להפסיק את הישיבה בגלל הקטע של הארבע שעות,
- מר יוסף הדרי:** יש לנו נושא אחד של 400,000 שקל ...
- מר אלעד כהן:** זה נושא בפני עצמו.
- מר ניר ברטל:** בסדר. רק תגיד את המשמעות שהם לא רוצים לאשר, שזה אומר שזה אי פתיחה -
- גב' צדוק תמר:** תגיד, תעשה את הגוועלד שלך.
- גב' אורנה רייטר:** תזמין ישיבה -
- מר אלעד כהן:** אין לי בעיה. אתה רוצה לקיים ישיבה שבוע הבא,
- גב' צדוק תמר:** ... אתה לא מתבייש?
- מר אלעד כהן:** רגע, סליחה. אתה רוצה לקיים ישיבה שבוע הבא על ה-400,000 שקל?

מר ניר ברטל:

לא, אני לא מתבייש.

מר אלעד כהן:

אתה חושב שזה מעכב אותך, אגב, אני לא יודע מה תהיה ההצבעה. לא קיימנו דיון בכלל. אתה רוצה לקיים דיון על הנושא הזה? זה מעכב אותך? אני מוכן לבוא שבוע הבא. קבע ישיבה, נבוא. יש למישהו התנגדות לבוא? אגב, הוא לא חייב. הוא יכול לשלוח ישיבה שלא מן המניין. לא צריך אותנו. אבל ההיפך, זה צריך לבוא מעצמנו. מאחר ואנחנו ממילא חייבים להפסיק את הישיבה בגלל הסיפור של הארבע שעות, ומאחר ויש תחושה, שלי לפחות, ואני גם רואה בין השורות שזה לא מספיק בשל מבחינת הדברים האלו, אז אני אבקש כהצעה חלופית, שתוגש למליאת המועצה, ושזה יישלח חמישה ימים לפחות לפני ישיבת המועצה, כדי שנוכל לראות את החומרים, תוכנית שהיא פרטנית לגבי ה-2.5 מיליון ש.

מר ניר ברטל:

מה זה פרטנית?

מר אלעד כהן:

מה זה פרטנית? זאת אומרת שאני אדרש להצביע עבור 2.5 מיליון ש, כשאני יודע שבמסגרת ה-2.5 מיליון ש הולכים להקים על הגג הזה, על הגג ההוא ועל הגג הזה. אני מציע, וזו רק הצעה, תנסו לראות איך הסיפור של גוונים, לפחות בשלב הראשון, לא נכנס לתמונה.

גב' אביבית אבורוס:

למה?

מר אלעד כהן:

כי מעבר למורכבות של הגג,

גב' אביבית אבורוס:

לא, איזו מורכבות, זה כן. ...

מר אלעד כהן:

סליחה, אבל היא שאלה שאלה, אז בוא נענה לה. אז אי' יש בעיה

קונסטרוקטיבית מבחינת הזה,

אם יש טעמים עכשיו ...

גב' אביבית אבורוס:

רגע, ודבר שני. יש התנגדות מצד -

מר אלעד כהן:

אני מעורבת ואני לא מכירה על מה אתה מדבר. מעניין איך זה לא

גב' אביבית אבורוס:

הגיע אלי.

הנהגת הורים -

מר אלעד כהן:

אחלה, שהיא מנהלת אותנו ואנחנו ההורים לא יודעים? מעניין מאוד.

גב' אביבית אבורוס:

איך יכול להיות שהורה בגוונים לא מכיר?

אלעד, אתה מסכים גם שלא נעשה בשלב ראשון את הקירוי של מגרש

מר ניר ברטל:

הספורט?

בגלל זה שאלתי מה ההתנגדות.

גב' אביבית אבורוס:

אני אפילו לא, תציג תוכנית.

מר אלעד כהן:

רגע, שנייה, שנייה. אז אני אומר לך, שאם אתה גם מסכים לעניין ...

מר ניר ברטל:

את הקירוי, שאני גם לא רוצה לעשות בשלב ראשון קירוי של מגרש הספורט, כל שאר המבנים שיש לנו פה זה ה-2.5 מיליון שקל.

ניר, אתה תגיש תוכנית מסודרת.

מר אלעד כהן:

הגשנו.

מר ניר ברטל:

זו לא תוכנית מסודרת. תוכנית מסודרת זו תוכנית מסודרת בכתב.

מר אלעד כהן:

שנייה, על ה-2.5 מיליון ₪. וקיבלת כבר פחות או יותר קריאת כיוון.

אלעד, בוא תגיד מה אתה רוצה. כי מחר תבוא ותגיד 'לא הצגת את

מר ניר ברטל:

זה, לא הצגת את זה'. אתה רוצה את רשימת המבנים שעליהם אנחנו מתכוונים, לפי סדרי עדיפויות להקים.

כן. לי זה חשוב.

מר אלעד כהן:

בסדר, אין שום בעיה.

מר ניר ברטל:

ואני נותן לך רמז עבה, אבל אני עונה לך,

מר אלעד כהן:

אני רק רוצה להבין מה אתה רוצה. כי אתה כל הזמן אומר רוצה את

מר ניר ברטל:

זה, רוצה את זה.

אני פותר לך את זה.

מר אלעד כהן:

בשמחה, אלעד. בשמחה.

מר ניר ברטל:

אז אני אומר לך. אני מוכן להצהיר לפרוטוקול שאני אשקול בחיוב

מר אלעד כהן:

לתמוך בזה. מה אתה רוצה? יותר מזה?

רגע, אתה רוצה את רשימת המבנים לפי סדר עדיפויות או עוד משהו?

מר ניר ברטל:

נכון לעכשיו כן. קשה להאמין שזה ישתנה.

מר אלעד כהן:

אז תגיד מה עוד.

מר ניר ברטל:

תגיד מה אתה רוצה.

מר אודי וילד:

אני כן.

מר אלעד כהן:

רשימת המבנים לפי סדר עדיפויות.

מר ניר ברטל:

אלעד כהן, בשם עצמו כן.

מר אלעד כהן:

לא, מה עם ה-BOT? אני ביקשתי.

גב' אורנה רייטר:

אלעד, אתה רוצה עוד משהו?

מר ניר ברטל:

לא, אתה רוצה לראות את המבנים.

מר אודי וילד:

אבל התוכנית צריכה לכלול גם את זה.

מר אלעד כהן:

אודי, כל מה שהוצג לפרויקט של 2.5 מיליון שקל.

מר בועז בגריש:

ואם אפשר יותר להרחיב גם בקטע של החלופות.

מר אלעד כהן:

מה להרחיב? כי כל פעם שאני מנסה להעלות ... זה לא מספיק. רוצם

מר ניר ברטל:

עוד ועוד.

השקף הזה של החלופות, תראה, הרבה אנרגיה הושקעה,

מר אלעד כהן:

אלעד, אני יכול להציע משהו? סליחה, באמת. פרקטית.

מר ניר ברטל:

תן לי לסיים.

מר אלעד כהן:

אני רוצה לתת לך לסיים אבל תן לי להציע, וזה חמש מילים.

מר ניר ברטל:

אחרי שאני אסיים, תציע מה שאתה רוצה.

מר אלעד כהן:

בוא דבר איתי. בוא נדבר ...

מר ניר ברטל:

לא נכנס, ניר, עם כל הכבוד.

מר אלעד כהן:

אז אתה לא מוכן?

מר ניר ברטל:

זה לא עניין של לא מוכן. יש צורה שבה דברים צריכים להתנהל. ...

מר אלעד כהן:

כן, בבקשה, אלעד. אני רושם.

מר ניר ברטל:

מר דורון טישלר:

אבל זה יפה שמבקש. ...

מר אלעד כהן:

הנה, חני. אני מוכרח לומר לך שאני ממש ממש לא שבע רצון מכך

שמבקרת המועצה קצת נכנסת -

מר ניר ברטל:

אלעד, בוא נהיה פרקטיים.

מר אלעד כהן:

הערה לפרוטוקול ונמשיך הלאה. קודם כל תוכנית מסודרת של ה-2.5

מיליון ₪.

מר ניר ברטל:

תסביר, אני לא מבין -

מר אלעד כהן:

אתה מבקש שנאשר לך הלוואה של 2.5 מיליון ₪? יפה מאוד. ה-2.5

מיליון ₪ אמורים לשקף עבודות ספציפיות של גגות, שזה יופיע שם. כל הפילוח, מה שנקרא התחשיב

הכלכלי שכרגע מופיע על 4 מיליון ₪, שיהיה לי על 2.5 מיליון ₪. ואני מבקש שתרחיבו יותר בהיבט

של החלופות הנוספות, זאת אומרת לא החלופה של מה שנקרא, כי התחושה שלי שיש הרבה,

מר ניר ברטל:

מה זה הרחבה? תן דוגמה.

גב' אורנה רייטר:

יש BOT,

מר אלעד כהן:

באותה הרמה של הפירוט וההסבר כפי שמופיעה בחלופה של מה

שנקרא בנייה עצמית, ... אבל למה לא?

מר ניר ברטל:

אני אסביר.

מר אלעד כהן: סליחה רגע, האיש שלך פה? עדי, אתה יכול לבוא רגע, ברשותך? אם כבר נשארתי, בוא. רגע, ניר, שנייה. חכה, אני רוצה לעזור לך. תבוא רק לפה. אל תקרץ עיניים כי גדעון סער קרץ וזה צולם, ותראה כמה תיאוריות.

מר ניר ברטל: ... אם עדי מבין, סבבה.

מר אלעד כהן: אוקיי. אגב, אני מדבר בשם עצמי. אני לא אחראי למגוון הדעות. אני אבקש לקבל תוכנית של 2.5, כל התוכנית שהצגת כרגע, תרגם אותה ל-2.5 מיליון.

מר ניר ברטל: אחלה, מורידים שני מבנים -

מר אלעד כהן: אני אבקש, מציע, להוציא את גוונים וכנראה שחקים מהפול. תנסה. תנסה. גוונים בטוח.

מר ניר ברטל: מה רצית על BOT והשכרה?

מר אלעד כהן: עכשיו. התחושה שלי שיש פירוט, נחמד, טוב, לגבי האופציה, נקרא לזה הבנייה העצמית. זה שמוביל ל-11 מיליון ₪. בעוד יש הרבה חסר -

מר ניר ברטל: מה?

מר אלעד כהן: תן לי להסביר לו. יש חסר בפירוט ובתחשיבים של שתי האופציות האחרות. תנסה לעשות כמיטב יכולתך לטייב את זה. אל תשאל אותי להזיז ימינה, שמאלה.

לא, לא זה. אני התקשרתי למישהו, לכמה, לשניים, שלושה,

מר עדי אריכא:

עדי, שתיים עשרה בלילה. זו המשימה שנשלחת. כמה שאפשר.

מר אלעד כהן:

... בסדר? תשלח לאלעד. אלעד יחזיר שאלות, כשאלעד יגיד שיש

מר ניר ברטל:

מספיק מידע,

סליחה, רק אלעד?

גב' אורנה רייטר:

נכנס ישיבת מועצה. אלעד מוזמן ... למי שהוא רוצה.

מר ניר ברטל:

למקרה שהדברים לא יובנו כהלכה, אני מציג את דעתי. ... אגב, ניר,

מר אלעד כהן:

למען הסר ספק. אני אומר את הדברים בשמי. אני לא אחראי -

אני לא יכול לעשות משא ומתן עם כולם.

מר ניר ברטל:

שאלת את דעתי, שמעת.

מר אלעד כהן:

בטח עם כאלה שקצת יותר קשה. חברים, תודה. נעלנו את הישיבה.

מר ניר ברטל:

אגב, אני עדיין מציע, לגבי הסיפור של עבודות יסודי, מה שקראת

מר אלעד כהן:

לזה, מה שלא הגענו, תקבע ישיבה שבוע הבא, נדון.

שלמה אפרתי
מנכ"ל המועצה

ניר ברטל
ראש המועצה